

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 304/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 305/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, omenat) 3
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 306/2004, annettu 19 päivänä helmikuuta 2004, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön otosta Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa 5**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 307/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista annetun asetuksen (EY) N:o 1520/2000 muuttamisesta, tällaisten tukien määrän vahvistamisperusteista ja tiettyjä tukitodistuksia koskevista erityistoimenpiteistä 35**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 308/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tiettyihin Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tuotteisiin vuonna 2003 sovelletujen määrällisten kiintiöiden käyttämättä jääneiden määrien uudelleen jakamisesta 37**
- Komission asetus (EY) N:o 309/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), pitkäjyväisen B-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 45
- Komission asetus (EY) N:o 310/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 1878/2003 tarkoitetun Réunioniin toimitettavaa pitkäjyväistä esikuorittua B-riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätettyjen tarjousten osalta 46

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 311/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytpitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	47
Komission asetus (EY) N:o 312/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	48
Komission asetus (EY) N:o 313/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta	49
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/8/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta ...	50
★ Neuvoston direktiivi 2004/15/EY, annettu 10 päivänä helmikuuta 2004, direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta tarkoituksin jatkaa mahdollisuutta sallia jäsenvaltioiden soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin	61

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/161/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 10 päivänä helmikuuta 2004, luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehdyn päätöksen 2000/185/EY soveltamisajan jatkamisesta

62

2004/162/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 10 päivänä helmikuuta 2004, Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä ja päätöksen 89/688/ETY voimassaoloajan jatkamisesta

64

Komissio

2004/163/EY:

★ Komission suositus, annettu 17 päivänä helmikuuta 2004, neuvoston direktiivin 95/53/EY mukaisesta rehujen yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta vuodeksi 2004 ⁽¹⁾

70

2004/164/EY:

★ Komission päätös, tehty 19 päivänä helmikuuta 2004, *Vicia faba* L. -lajin sellaisten tiettyjen siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/401/ETY vaatimuksia, tehdyn päätöksen 2004/130/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 492)

77

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 304/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20 päivänä helmikuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	88,9
	204	33,8
	212	114,0
	624	109,5
	999	86,6
0707 00 05	052	154,7
	068	88,3
	204	32,1
	999	91,7
0709 90 70	052	110,5
	204	72,0
	999	91,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,4
	204	46,3
	212	50,0
	220	44,2
	600	41,6
	624	56,4
	999	51,3
0805 20 10	204	101,1
	999	101,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	91,4
	204	104,3
	220	74,5
	400	58,9
	464	75,0
	600	70,6
	624	77,2
999	78,8	
0805 50 10	600	65,3
	999	65,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	65,0
	060	35,8
	400	103,3
	404	96,2
	512	93,4
	524	85,9
	528	82,4
	720	74,5
	999	79,6
0808 20 50	060	50,5
	388	85,4
	400	88,5
	512	66,2
	528	79,0
	720	48,3
999	69,7	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 305/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,
tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannesalalla (tomatit, appelsiinit, sitruunat, omenat)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ⁽⁴⁾, vahvistetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön viemille tuotteille voidaan myöntää vientitukea siinä määrin kuin taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi on tarpeen ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmän myötä aiemmin syntyneet kauppavirrat eivät häiriinny. Tämän vuoksi ja koska hedelmien ja vihannesten vienti on kausiluonteista, on syytä vahvistaa tuotekohtaiset määrät komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2180/2003 ⁽⁶⁾, vahvistetun maataloustuotteiden vientitukinimikkeistön perusteella. Nämä määrät on jaettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden erilaiset pilaantumisominaisuudet.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon tilanne ja kehitysnäkymät toisaalta hedelmistä ja vihanneksista yhteisön markkinoilla maksettavan hinnan ja niiden saatavuuden osalta sekä toisaalta kansainvälisessä kaupassa maksettavien hintojen osalta. On myös otettava huomioon kaupan pitämisen kustannukset ja kuljetuskustannukset sekä suunnitellun viennin taloudelliset tekijät.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaan yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmat hinnat.
- (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Yhteisiä kaupan pitämisen vaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, appelsiineja, sitruunoita ja omenoita voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
- (8) Käytettävissä olevien voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi ja yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen olisi avattava tarjouskilpailu ja vahvistettava tukien ohjeellinen hinta ja kyseessä olevan kauden tuotemäärät.
- (9) Hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoaan puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan tarjouskilpailu A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi. Kyseessä olevat tuotteet, tarjousten jättöaika, ohjeelliset tukimäärät ja tuotemäärät vahvistetaan liitteessä.
2. Komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁷⁾ 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä myönnettyjä todistuksia ei lueta tämän asetuksen liitteessä tarkoitettuihin tukikelpoisiin tuotemääriin.
3. A3-todistusten voimassaoloaika on kaksi kuukautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1961/2001 5 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 335, 22.12.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannestalalla (tomatit, appelsiinit, sitruunat, omenat)

Tarjousten jättöaika: 3. ja 4. maaliskuuta 2004

Tuotekoodi ⁽¹⁾	Määräpaikka ⁽²⁾	Ohjeellinen tukimäärä (euroa/nettotonni)	Tuotemäärät (tonnia)
0702 00 00 9100	F08	25	4 632
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	25 172
0805 50 10 9100	F00	31	13 338
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	23	5 604

⁽¹⁾ Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ A-määräpaikkojen koodit määritellään asetuksen (ETY) N:o 3846/87 liitteessä II. Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6). Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

F00 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F03 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Sveitsiä ja Viroa.

F04 Hongkong, Singapore, Malesia, Sri Lanka, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Japani, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko ja Costa Rica.

F08 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa, Bulgariaa ja Viroa.

F09 Seuraavat määräpaikat:

— Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia ja Montenegro, Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldavia, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait, Jemen, Syyria, Iran, Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia,

— Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa,

— komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklassa tarkoitetut määräpaikat.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 306/2004,**annettu 19 päivänä helmikuuta 2004,****väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Menettelyn aloittaminen**

- (1) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 22 päivänä toukokuuta 2003 julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾ polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa yhteisöön.
- (2) Menettely aloitettiin valituksen perusteella, jonka oli huhtikuussa 2003 tehnyt Euroopan muoviteollisuusyhdistys APME (Association of Plastic Manufacturers in Europe), jäljempänä 'valituksen tekijä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 80 prosenttia poly(eteenitereftalaatin) koko tuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetty näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi menettelyn aloittamiseksi.
- (3) Samana päivänä julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoitus, joka koski osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoa saman tuotteen tuonnissa Korean tasavallasta ja Taiwanista⁽⁴⁾.

2. Menettelyn osapuolet

- (4) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti valituksen tekijälle, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille, tavarantoimittajille, käyttäjille ja käyttäjien järjestöille sekä Australian, Kiinan kansantasavallan ja Pakistanin edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (5) Valituksen tehneet tuottajat, muut tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yhteisön tuottajat, vientiä harjoittavat tuottajat, tuojat, tavarantoimittajat, käyttäjät ja käyttäjiä edustavat järjestöt esittivät kantansa. Mahdollisuus tulla

kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

- (6) Jotta kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat halutessaan esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti lomakkeet pyyntöjen esittämistä varten niille kiinalaisille yrityksille, joita asian tiedettiin koskevan. Kahdeksan yritystä pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla markkinatalouskohtelua tai vaihtoehtoisesti yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että ne eivät tutkimuksen mukaan täyttäisi markkinatalouskohtelun myöntämisen edellytyksiä; yksi yritys pyysi pelkästään yksilöllisen kohtelun myöntämistä.
- (7) Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa, että tutkimuksessa voitaisiin käyttää otantaa. Kiinan kansantasavallassa oli kuitenkin odotettua vähemmän yhteistyöhalukkaita vientiä harjoittavia tuottajia, joten otannan käytöstä päätettiin luopua.
- (8) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaus saatiin valituksessa mainituilta seitsemältä yhteisön tuottajalta, neljältä muulta yhteisön tuottajalta, kahdelta australialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeksältä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta pakistanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä yhteisössä sijaitsevalta, australialaiseen viejään etuyhteydessä olevalta tuojalta, kahdelta tavarantoimittajalta, neljältä etuyhteydettömältä tuojalta ja yhdeksältä etuyhteydettömältä käyttäjältä yhteisössä.
- (9) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot ja teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimintoihin:
- a) Yhteisön tuottajat
- Aussapol SpA, San Giorgio Di Nogaro (UD), Italia
 - Brilen SA, Zaragoza, Espanja
 - Catalana di Polimers, Barcelona, Espanja
 - Dupont Sabanci SA, Middlesbrough, Yhdistynyt kuningaskunta
 - INCA International, Milano, Italia
 - KoSa, Frankfurt am Main, Saksa
 - M & G Finanziaria Industriale, Milano, Italia
 - Tergal Fibres, Gauchy, Ranska
 - VPI SA, Ateena, Kreikka
 - Voridian, Rotterdam, Alankomaat
 - Wellman PET Resins, Arnhem, Alankomaat

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1.⁽³⁾ EUVL C 120, 22.5.2003, s. 9.⁽⁴⁾ EUVL C 120, 22.5.2003, s. 13.

- b) Australian vientiä harjoittavat tuottajat/viejät
— Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne
— Novapex Australia Pty Ltd, Melbourne
- c) Kiinan kansantasavallan vientiä harjoittavat tuottajat
— Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd, Yizheng City
— Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd, Changzhou City
— Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd, Jiangyin City
— Far Eastern Industries Shanghai Ltd, Shanghai
— Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai, Zhuhai
— Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd, Jiangyin
— Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd, Yichang
- d) Pakistanin vientiä harjoittavat tuottajat
— Gatron (Industries) Ltd, Karachi
— Novatex Ltd, Karachi
- e) Etuyhteydessä olevat tuojat
— Mitsubishi Chemicals, Düsseldorf, Saksa
- f) Etuyhteydettömät tuojat
— Helm AG, Hampuri, Saksa
— Global Services International, Milano, Italia
— SABIC Italia, Milano, Italia
- g) Yhteisön tavarantoimittajat
— Interquisa SA, Madrid, Espanja
— BP Chemicals, Sunbury-on-Thames, Yhdistynyt kuningaskunta
- h) Yhteisön käyttäjät
— Danone Waters Group, Pariisi, Ranska
— Aqua Minerale San Benedetto, Scorze (VE), Italia
— RBC Cobelplast Mononate, Varese, Italia
— Nestlé Espana SA, Barcelona, Espanja.
- (10) Niille Kiinan kansantasavallan vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, on tarpeen vahvistaa normaaliarvo vertailumaata koskevien tietojen perusteella, mistä syystä seuraavan yrityksen toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti tässä tarkoituksessa:
- Yhdysvaltalainen tuottaja
— Wellman Inc., Charlotte.

3. Tutkimusajanjakso

- (11) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2003 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehitys-suuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1999 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

4. Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote

4.1 Yleistä

- (12) Poly(eteenitereftalaatti), jäljempänä myös 'PET', on kemikaali, jota käytetään yleensä muoviteollisuudessa pullojen ja levyjen valmistukseen. Toista poly(eteenitereftalaatin) lajia käytetään polyesterikuitujen tuotannossa. Poly(eteenitereftalaatin) kahden eri lajin tuotantomenetelmät ovat tiettyyn vaiheeseen saakka täysin samanlaiset, sillä molempien tuotanto perustuu puhdistetun tereftaalihapon (PTA) tai dimetyylitereftalaatin (DMT) ja monoeteeniglykolin (MEG) polykondensaatioon. Muoviteollisuudessa käytettävä poly(eteenitereftalaatti) polymeroidaan samalla tavalla kuin polyesterikuitujen tuotannossa käytettävä poly(eteenitereftalaatti), ja eräissä tapauksissa tämä tapahtuu samoissa tuotantolaitoksissa. Poly(eteenitereftalaatin) kahden lajin ero määräytyy ensi sijassa tarkasteltavana olevan tuotteen jatkojalostuksessa, kiinteän olomuodon käsittelyssä, jossa sen rajaviskositeettiarvoa lisätään. Rajaviskositeettiarvo erottaa näin ollen tarkasteltavana olevan tuotteen polyesterikuituteollisuudessa käytettävästä poly(eteenitereftalaatista). Poly(eteenitereftalaattia), jonka rajaviskositeettiarvo on vähemmän kuin 0,7, käytetään polyesterikuitujen tuotannossa, eikä sitä tämän vuoksi tarkastella tässä polkumyynitutkimuksessa.

- (13) Poly(eteenitereftalaatin) viskositeetti voidaan ilmaista myös toisella tavalla, niin kutsutun viskositeettiluvun avulla. Rajaviskositeettiarvoa 0,7 vastaa ISO-standardin 1628-5 mukaisesti toteutettujen testien mukaan viskositeettiluku 78 ml/g, joka siis on sen poly(eteenitereftalaatti)lajin viskositeettiluku, jota käytetään muovipullojen ja -levyjen valmistukseen.

4.2 Tarkasteltavana oleva tuote

- (14) Tarkasteltavana oleva tuote on tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20 luokiteltava, Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista peräisin oleva poly(eteenitereftalaatti), jonka viskositeettiluku on ISO-standardin 1628-5 mukaan vähintään 78 ml/g.

- (15) Tutkimus osoitti, että kaikki edellisessä johdanto-osan kappaleessa määritellyn tarkasteltavana olevan tuotteen lajit ovat muun muassa viskositeetin, lisäaineiden ja sulamisominaisuuksien kaltaisissa tekijöissä esiintyvistä eroista huolimatta fysikaalisilta ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tämän vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen kaikkia lajeja pidetään tässä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä yhtenä ja samana tuotteena.

4.3 Samankaltainen tuote

- (16) Tarkasteltavana olevan tuotteen ja Australian, Kiinan kansantasavallan ja Pakistanin sekä Yhdysvaltojen, jota käytettiin vertailumaana määritettäessä normaaliarvoa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia varten, kotimarkkinoilla tuotetun ja myydyin poly(eteenitereftalaatin) välillä ei havaittu mitään eroja. Viimeksi mainittu on samat fysikaaliset ja kemialliset perusominaisuudet kuin kyseisistä maista yhteisöön viedyllä poly(eteenitereftalaatilla) ja sitä käytetään samoihin tarkoituksiin.

- (17) Eroja ei myöskään todettu tarkasteltavana olevan tuotteen ja valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuotaman ja yhteisön markkinoilla myymän poly(eteenitereftalaatin), välillä. Niillä on samat fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja niitä käytetään samoihin tarkoituksiin.
- (18) Näin ollen Australian, Kiinan kansantasavallan ja Pakistanin kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty sekä sieltä yhteisöön viety poly(eteenitereftalaatti), vertailumaan kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty poly(eteenitereftalaatti) sekä yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottama ja myymä poly(eteenitereftalaatti) ovat fysikaalisilta ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tästä syystä päätellään, että kaikki poly(eteenitereftalaatin) lajit muodostavat yhden tuoteperheen, ja ne katsotaan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuksi samankaltaisiksi tuotteiksi.

B. POLKUMYYNTI

1. Yleiset menetelmät

- (19) Seuraavassa esiteltyjä yleisiä menetelmiä on sovellettu kaikkiin Australiassa ja Pakistanissa toimiviin vientiä harjoittaviin tuottajiin sekä niihin tutkimuksessa yhteistyössä toimineisiin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään siten, että kunkin asianomaisen viejämäen osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata erityisesti koskevat tiedot.
- 1.1 *Normaaliarvo*
- (20) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla ollut edustavaa sen vastaavan yhteisöön suuntautuneen vientimyyntin kokonaismäärään verrattuna. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, jos kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.
- (21) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne PET-lajit, joita myivät kotimarkkinoilla yritykset, joiden kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa, ja jotka olivat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myydyt lajit tai suoraan verrattavissa niihin.
- (22) Kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myydyin PET-lajin kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotelajin osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynti ollut riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn PET-lajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia siihen verrattavissa olevan, yhteisöön vietäväksi myydyin PET-lajin kokonaismyynnimäärästä.
- (23) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin PET-lajin kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen lajin riippumattomille asiakkaille tapahtuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli vähintään 80 prosenttia tietyn PET-lajin kokonaismyynnimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Jos tietyn PET-lajin kannattava myynti oli alle 80 prosenttia asianomaisen tuotelajin kokonaismyynnimäärästä tai jos kyseisen lajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan tuon tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kyseinen myynti oli vähintään 10 prosenttia asianomaisen lajin kokonaismyynnimäärästä.
- (24) Tapauksissa, joissa jonkin PET-lajin kannattavan myynnin määrä oli alle kymmenen prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä eikä kotimarkkinoiden hinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.
- (25) Jos vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn lajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää, oli käytettävä laskennallista normaaliarvoa muiden vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinahintojen sijaan. Tuotelajien määrän sekä erilaisten niihin vaikuttavien tekijöiden (esimerkiksi viskositeetin, lisäaineiden ja sulamisominaisuuksien) vuoksi muiden vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinahintojen käyttö olisi edellyttänyt tässä tapauksessa useiden erilaisten oikaisujen tekemistä, yleensä arvioiden perusteella. Tästä syystä katsottiin, että normaaliarvon muodostaminen laskennallisesti kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle oli sopivampi menetelmä.
- (26) Niinpä normaaliarvo muodostettiin tässä tapauksessa laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä vietyjen tuotelajien tuotantokustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali. Tätä varten komissio tutki, olivatko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen kotimarkkinoilla saamaa voittoa koskevat tiedot luotettavia.

(27) Tietoja todellisista kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista pidettiin luotettavina, kun asianomaisen yrityksen kokonaisyntymäärää kotimarkkinoilla voitiin pitää edustavana yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin määrään verrattuna. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin niiden tuotelajien kotimarkkinamyynnin perusteella, joita myytiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tässä määrittelyssä käytettiin johdanto-osan 23 kappaleessa selostettua menetelmää. Jos vaaditut ehdot eivät täyttyneet, käytettiin muiden yritysten, joiden tavanomaisessa kaupankäynnissä asianomaisessa maassa tapahtunut myynti oli riittävää, painotettuja keskimääräisiä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja/tai voittomarginaalia.

1.2 Vientihinta

(28) Kaikissa tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, toisin sanoen tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(29) Jos myynti tapahtui etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta muodostettiin riippumattomilta asiakkailta veloitetujen jälleenmyyntihintojen perusteella. Tässä yhteydessä tehtiin oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti kaikkien kyseiselle tuojalle tuonnin ja jälleenmyynnin välissä aiheutuneiden kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä kohtuullisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.

1.3 Vertailu

(30) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin tavallisesti noudettuna lähettäjältä -tasolla. Normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö.

1.4 Polkumyynnimarginaali

(31) Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti kunkin vientiä harjoittavan tuottajan painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin sen vientihintojen painotettuun keskiarvoon.

(32) Yhteistyöhön osallistumattomille yrityksille määritettiin nk. jäännöspolkumyynnimarginaali käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(33) Niiden maiden osalta, joissa yhteistyössä toimimisen aste oli korkea eikä ollut syytä uskoa, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja olisi kieltäytynyt yhteistyöstä,

jäännöspolkumyynnimarginaali päätettiin vahvistaa korkeimman yhteistyössä toimineelle yritykselle määrätyn polkumyynnimarginaalin suuruiseksi, jotta mahdollisten toimenpiteiden tehokkuus voitiin varmistaa.

(34) Jos yhteistyössä toimimisen aste oli jossain maassa alhainen, jäännöspolkumyynnimarginaali määritettiin sellaisen määrällisesti edustavan yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin perusteella, jonka osalta polkumyynti oli suurinta. Tätä menettelyä pidettiin tarpeellisenä myös, koska ei ollut mitään viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut polkumyyntiä vähäisemmässä määrin, ja koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen.

2. Australia

(35) Kyselyyn vastasi kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ja yksi toiseen viejään etuyhteydessä oleva tuoja.

2.1 Normaaliarvo

(36) Komissio pystyi määrittämään normaaliarvon kaikille australialaisten vientiä harjoittavien tuottajien viemille PET-lajeille perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti eli riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

2.2 Vientihinta

(37) Toinen australialaisista vientiä harjoittavista tuottajista myi tavaraa yhteisöön vietäväksi sekä suoraan riippumattomille asiakkaille että yhteisössä sijaitsevan etuyhteydessä olevan tuojan välityksellä. Tämän vuoksi viimeksi mainitun myynnin osalta määritettiin laskennallinen vientihinta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

2.3 Vertailu

(38) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon sellaisissa tekijöissä olevat erot, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. Tämän perusteella tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus- ja käsittelykustannusten, palkkioiden, luottokustannusten, pakkauskustannusten ja pankkimaksujen erojen huomioon ottamiseksi.

2.4 Polkumyynnimarginaali

(39) Tarkasteltavana olevan yhteisöön viedyn tuotteen kunkin lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan lajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti.

(40) Vertailusta ilmeni, että kyseiset yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat harjoittavat polkumyyntiä. Väliaikaiset polkumyntimarginaalit ovat prosentteina cif yhteisön rajalla tullaamattomana -tuontihinnasta ilmaistuna seuraavat:

- Leading Synthetics Pty Ltd: 8,6 %
- Novapex Australia Pty Ltd: 17,6 %.

(41) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea (Australiassa on vain kaksi vientiä harjoittavaa asianomaisten tuotteen tuottajaa), jäännöspolkumyntimarginaali vahvistettiin korkeimman yhteistyössä toimineelle yritykselle määrätyn polkumyntimarginaalin suuruiseksi, jotta mahdollisten toimenpiteiden tehokkuus voitiin varmistaa.

- Jäännöspolkumyntimarginaali: 17,6 %.

3. Pakistan

(42) Kaksi yritystä vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn. Yritysten todettiin olevan etuyhteydessä toisiinsa.

3.1 Normaaliarvo

(43) Komissio pystyi määrittämään normaaliarvon kaikille toisen pakistanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan viemille PET-lajeille, yhtä lukuun ottamatta, perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti eli riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella. Sille ainoalle PET-lajille, jonka kotimarkkinamyynnistä alle 10 prosenttia tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä, määritettiin laskennallinen normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(44) Toinen vientiä harjoittava tuottaja ei harjoittanut kotimarkkinamyntiä. Tästä syystä ja koska nämä kaksi pakistanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ovat etuyhteydessä toisiinsa, normaaliarvo määritettiin sen osalta ensimmäisen vientiä harjoittavan tuottajan asianomaisesta tuotteesta kotimarkkinoilla veloittamien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3.2 Vientihinta

(45) Kaikki näiden kahden etuyhteydessä olevan pakistanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen myynti yhteisön markkinoille suuntautui yhteisössä toimiville riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

3.3 Vertailu

(46) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon sellaisissa tekijöissä olevat erot, joiden väitettiin ja osoitettiin

vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. Tämän perusteella tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus- ja käsittelykustannusten, palkkioiden, luottokustannusten ja muiden tekijöiden erojen huomioon ottamiseksi.

3.4 Polkumyntimarginaali

(47) Tarkasteltavana olevan yhteisöön viedyn tuotteen kunkin lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan lajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti.

(48) Vertailusta ilmeni, että kyseiset tutkimuksessa yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat harjoittavat polkumyntiä. Koska yritykset ovat etuyhteydessä toisiinsa, prosentteina cif yhteisön rajalla tullaamattomana -tuontihinnasta ilmaistava väliaikainen polkumyntimarginaali laskettiin etuyhteydessä olevia vientiä harjoittavia tuottajia koskevien yhteisön periaatteiden mukaisesti asianomaisten kahden tuottajan polkumyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella. Marginaali on seuraava:

- Gatron (Industries) Ltd: 14,8 %
- Novatex Ltd: 14,8 %.

(49) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea (Pakistanissa on vain kaksi vientiä harjoittavaa asianomaisten tuotteen tuottajaa), jäännöspolkumyntimarginaali vahvistettiin korkeimman yhteistyössä toimineelle yritykselle määrätyn polkumyntimarginaalin suuruiseksi, jotta mahdollisten toimenpiteiden tehokkuus voitiin varmistaa.

- Jäännöspolkumyntimarginaali: 14,8 %.

4. Kiinan kansantasavalta

4.1 Markkinatalouskohtelu

(50) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan normaaliarvo on Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia koskeissa polkumyntitutkimuksissa määritettävä kyseisen artiklan 1—6 kohdan mukaisesti niiden tuottajien osalta, joiden todetaan täyttävän 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

(51) Kyseiset vaatimukset ovat lyhyesti seuraavat:

1. Liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan.
2. Kirjanpito on riippumattoman tarkastuksen kohteena, ja sitä sovelletaan kaikkeen toimintaan.
3. Aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johtuvia merkittäviä vääristymiä ei ole.

4. Konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat oikeusvarmuuden ja vakauden.
5. Valuuttojen muuntaminen tapahtuu markkinahintaan.
- (52) Kahdeksan kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja täytti niille lähetetyn, asiaa koskevan lomakkeen.
- (53) Kahden yrityksen pyynnöt hylättiin jo lomakkeiden ensitarkastelun perusteella, koska niistä ei käynyt ilmi, että kaikki vaatimukset täyttyisivät. Jäljellä olevien kuuden yrityksen osalta komissio tarkisti kaikki markkinatalouskohtelua koskevissa pyynnöissä esitetyt, tarpeellisina pitämänsä tiedot kyseisten yritysten toimitiloihin tehdyn tarkastuksen avulla.
- (54) Tutkimus osoitti, että kaksi kahdeksasta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta täytti kaikki markkinatalouskohtelun myöntämisen edellytykset. Muut kuusi pyyntöä oli hylättävä. Jäljempänä johdanto-osan 56 kappaleessa olevassa taulukossa esitetään yhteenveto niistä vaatimuksista, joita kyseiset kuusi vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät täyttäneet.
- (55) Markkinatalouskohtelun saaneet kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ovat seuraavat:
- Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd,
- Far Eastern Industries Shanghai Ltd.
- (56) Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenvetona, kuinka kunkin yrityksen katsottiin täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetty viisi edellytystä.

Yhteenveto perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjen viiden edellytyksen täyttymisestä

Yritys	Edellytys				
	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 1 luettelukohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 2 luettelukohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 3 luettelukohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 4 luettelukohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 5 luettelukohta
1	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
2	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
3	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
4	Ei täyty	Ei täyty	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy
5	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
6	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
7	Täyttyy	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy
8	Täyttyy	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy	Täyttyy

Lähde: Yhteistyössä toimineiden kiinalaisten viejien tarkistetut kyselyvastaukset.

- (57) Asianomaisille yrityksille ja valituksen tekijälle annettiin tilaisuus esittää huomautuksia edellä esitetyistä tuloksista.
- (58) Kuusi vientiä harjoittavaa tuottajaa katsoi, että tulokset olivat virheellisiä ja että niille olisi myönnettävä markkinatalouskohtelu.
- (59) Yritykset 1—4 katsoivat, että ainoa tai osittainen syy evätä niiltä markkinatalouskohtelu oli se, että ne olivat valtionyhtiöitä, vaikka valtion puuttumista niiden päätöksentekoon ei toisaalta voitu osoittaa.

- (60) Yritykset väittivät, että vaikka yritys on valtion omistuksessa, tämä ei sinänsä merkitse sitä, että valtio puuttuu sen asioihin; ne katsoivat lisäksi, että komissio ei ollut pystynyt osoittamaan, että valtio olisi millään tavoin puuttunut niiden hallintoon ja toimintaan.
- (61) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaan markkinatalouskohtelua koskevassa pyynnössä on esitettävä riittävä näyttö siitä, että vientiä harjoittava tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa. Vientiä harjoittavan tuottajan on erityisesti osoitettava toteen, että sen hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia, teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista asioihin tässä suhteessa.
- (62) Tämän perusasetuksen säännöksen perusteella komission asiana ei ole osoittaa, että valtio puuttuu yritysten asioihin, vaan markkinatalouskohtelua pyytävien yritysten on itse esitettävä näyttö siitä, että valtio ei merkittävässä määrin vaikuta niiden liiketoimintapäätöksiin.
- (63) Jos siis yritykset ovat kokonaan tai pääosin valtion omistuksessa kaikkine tästä johtuvine seurauksineen päätöksentekoprosessille ja keskeisten henkilöiden kuten hallituksen jäsenten tai johtajien nimittämiselle, tutkimuksessa on pyrittävä myös selvittämään, missä määrin valtio voisi vaikuttaa yrityksen toimintaan, jos polkumyynnitoimenpiteet otetaan käyttöön, ja mihin toimiin yritys on ryhtynyt tällaisen asioihin puuttumisen estämiseksi.
- (64) Nyt tarkasteltavina olleissa tapauksissa katsottiin, että kokonaan tai pääosin valtion omistuksessa olevat yritykset eivät olleet pystyneet osoittamaan, ettei valtio puuttunut niiden liiketoimintapäätöksiin tai että ne olisivat ryhtyneet asianmukaisiin toimiin estääkseen valtion puuttumisen niiden toimintaan. Näin ollen voidaan olettaa, että valtion vaikutusvalta näiden kokonaan tai pääosin valtion omistuksessa olevien yritysten liiketoimintapäätöksiin oli merkittävä. Lisäksi katsottiin, että koska kyse on tuotteesta, jonka ei voida osoittaa olevan peräisin tietyltä tuottajalta, on olemassa merkittävä riski, että toimenpiteitä kierrettäisiin viemällä tuotetta sellaisen yrityksen kautta, johon sovelletaan alempaa tullia.
- (65) Yritykset 1 ja 2 valittivat myös siitä, että niiden toimitiloihin ei tehty tarkastuskäyntiä, ja katsoivat, että tämä oli syrjintää suhteessa niihin yrityksiin, joissa oli käyty. On kuitenkin muistettava, että perusasetuksen 16 artiklan mukaan tarkastuskäynnit eivät ole pakollisia vaan niitä tehdään tarvittaessa. Kuten edellä johdanto-osan 53 kappaleessa lisäksi selostettiin, näiden kahden yrityksen markkinatalouskohtelua koskevat pyynnot hylättiin jo lomakkeiden ensitarkastelussa, koska ne eivät pystyneet osoittamaan täyttävänsä kaikkia vaatimuksia. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (66) Samat kaksi yritystä väittivät myös, että toisin kuin komissio esittää päätelmissään, niiden kirjanpito on täysin kansainvälisten normien mukaista, vaikka tilintarkastaja esittikin varauksia tietyistä kohdista, joten edellytys 2 täyttyy niiden osalta. Yritysten mukaan tilintarkastajat eivät olisi esittäneet pelkästään varauksia vaan olisivat yksinkertaisesti kieltäytyneet varmentamasta tilinpäätöstä, jos niiden kirjanpito ei olisi ollut kansainvälisten normien mukaista.
- (67) Myöskään yritykset 7 ja 4 eivät tutkimuksen mukaan täyttäneet edellytystä 2. Nämä yritykset katsoivat, että perusasetuksessa edellytetään tilinpäätöksen riippumattomasta tarkastusta kansainvälisten tilinpäätösnormien (IAS-standardien) mukaisesti. Yritysten mukaan juuri se seikka, että tilintarkastajat huomauttivat niiden tilinpäätöksessä olevasta virheestä, osoittaa, että perusasetuksen edellytykset täyttyvät eli että niiden kirjanpito on tarkastettu riippumattomasti ja IAS-standardien mukaisesti.
- (68) Yleensä ottaen on kuitenkin todettava, että IAS-standardien mukaisesti tarkastettua kirjanpitoa edellytetään, jotta voitaisiin arvioida kirjanpidon ja erityisesti yrityksen kirjaamien tulojen, menojen ja voittojen luotettavuus, sillä polkumyynnitutkimuksen yhteydessä tehtävän tarkastuskäynnin aikana tarkistetaan pääasiassa näitä kolmea seikkaa. Lisäksi on muistettava, että tilintarkastajien lausunto (hyväksyntä varauksin tai ilman niitä taikka kieltäytyminen hyväksymästä) riippuu tilinpäätöksessä olevan virheen merkityksestä ja että vaikka tilintarkastaja ei annakaan "kielteistä lausuntoa", tämä ei välttämättä tarkoita sitä, että tilinpäätös olisi laadittu oikein, sillä tämän voi taata vain tilintarkastajan ilman ehtoja antama hyväksyntä. Kyseessä olevien yritysten osalta voidaan lisäksi vahvistaa, että tilintarkastuskertomukseen sisällytetyt huomautukset pidettiin niin merkittävänä, ettei edellytyksen katsottu täyttyvän. Tämän vuoksi väite hylättiin.

- (69) Yritys 8 ilmoitti, että ne kirjanpito-ongelmat, joiden vuoksi komissio päätti hylätä sen markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön, liittyvät lyhyeen ajanjaksoon eli vuoden 2001 viimeiseen neljännekseen, jolloin yritystä oltiin perustamassa. Lisäksi yritys katsoi, että kyseessä olevat tilitapahtumat olisivat ”yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden” mukaan sallittuja.
- (70) Kuten edellistenkin yritysten tapauksessa, todettuja virheitä pidettiin kuitenkin merkittävänä ja IAS-standardien vastaisina. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (71) Useat viejät väittivät myös, että komissio ei noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistettua kolmen kuukauden määräaikaan markkinatalouskohtelupyynnön arvioidesaan. Tässä yhteydessä olisi kuitenkin muistettava, että heinä- ja elokuuksi suunniteltuja tarkastuskäyntejä oli lykättävä SARS-epidemian vuoksi. Vaikka eräät yrityksistä sijaitsivat sellaisissa Kiinan maakunnissa, jotka eivät olleet Maailman terveysjärjestön luettelossa kyseisenä aikana, kaikkia tarkastuskäyntejä päätettiin varmuuden vuoksi lykätä, koska tilanne oli epävarma ja oli lisäksi todennäköistä, että siinä tapahtuisi muutoksia tarkastuskäynnistä päättämisen ja asiasta vastaavien virkamiesten Kiinan kansantasavaltaan saapumisen välisenä aikana. Vasta kun kaikki rajoitukset oli poistettu, tarkastuskäyntejä voitiin jatkaa. Tämän viivästyksen vuoksi markkinatalouskohtelua koskeviin pyyntöihin ja polkumyöntilomakkeisiin liittyvät tiedot oli tarkistettava samanaikaisesti eli saman tarkastuskäynnin aikana.
- (72) Yksi yritys väitti, että markkinatalouskohtelusta päättämiseen kulunut aika oli ”kohtuuton ja syrjivä”. Kuten edellä kuitenkin jo selitettiin, SARS-epidemia johti merkittäviin viivästyksiin tarkastusmenettelyssä, minkä lisäksi tilannetta hankaloitti tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien suuri lukumäärä ja siitä aiheutunut tarkastuskäyntien määrä. Koska markkinatalouskohtelua koskeva päätös lisäksi annettiin kaikille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille tiedoksi samaan aikaan, menettelyä ei ole mitään syytä pitää syrjivänä.
- (73) Ne kaksi yritystä, joiden markkinatalouskohtelua koskeva pyyntö hylättiin lomakkeiden ensitarkastelun yhteydessä eli tarkastuskäyntiä suorittamatta, katsoivat, että kolmen kuukauden määräajan noudattamatta jättämiselle ei ollut mitään perusteita. Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien erilaisen kohtelun välttämiseksi markkinatalouskohtelua koskeva päätös kuitenkin annettiin kaikille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille tiedoksi samanaikaisesti.

4.2 Yksilöllinen kohtelu

- (74) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan koko maata koskeva tulli vahvistetaan tarvittaessa niiden maiden osalta, joihin sovelletaan 2 artiklan 7 kohtaa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yritykset voivat osoittaa 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että niiden vientihinnat ja -määrät sekä myyntiolosuhteet ja -ehdot on vapaasti määritetty, että valuuttakursseja sovelletaan markkinahintaisina ja että valtio ei puutu niiden toimintaan siten, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos viejille vahvistetaan eri tullit.
- (75) Asianomaiset kahdeksan vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysivät markkinatalouskohtelun ohella yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että niille ei myönnettäisi oikeutta markkinatalouskohteluun, minkä lisäksi yksi muu vientiä harjoittava tuottaja pyysi pelkästään yksilöllistä kohtelua. Käytettävissä olevien tietojen perusteella voitiin todeta, että kolme yritystä täytti kaikki perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetut yksilöllisen kohtelun vaatimukset.
- (76) Neljän muun yrityksen todettiin olevan kokonaan tai pääosin valtion omistuksessa. Niiden osalta valtion vaikutusmahdollisuuksia pidettiin merkittävänä. Lisäksi katsottiin, että koska kyse on tuotteesta, jonka ei voida osoittaa olevan peräisin tietyltä tuottajalta, on olemassa merkittävä riski, että toimenpiteitä kierrettäisiin viemällä tuotetta sellaisen yrityksen kautta, johon sovelletaan alempaa tullia. Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan c ja e alakohdassa säädetyt edellytykset eivät näin ollen täyttyneet. Tästä syystä näille yrityksille päätettiin olla myöntämättä yksilöllistä kohtelua.

- (77) Yksilöllinen kohtelu päätettiin myöntää seuraaville kolmelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle:
- Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd,
 - Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd,
 - Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd.

4.3 Normaaliarvo

4.3.1 Normaaliarvon määrittäminen kaikkien niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua

a) Vertailumaa

- (78) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaan muille kuin markkinatalousmaille sekä niille siirtymävaiheen maiden yrityksille, joille ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua, normaaliarvo määritetään vertailumaassa sovellettavan hinnan tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.
- (79) Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa aikovansa käyttää Yhdysvaltoja vertailumaana normaaliarvon määrittämiseksi Kiinan kansantasavallan osalta ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia asiasta.
- (80) Tutkimus osoitti, että kilpailu asianomaisen tuotteen markkinoilla Yhdysvalloissa on kovaa: Naftan alueella toimii kymmenen tuottajaa, kahdeksan merkittävää ostajaa ja tuotetta tuodaan lisäksi kolmansista maista merkittäviä määriä. Tuotetta kulutetaan Amerikan markkinoilla runsaasti ja kuluksista noin 15 prosenttia katetaan tuonnilla. Yhdysvaltojen markkinoita pidettiin tästä syystä huomattavina ja riittävän edustavina verrattuna tarkasteltavana olevan tuotteen vientiin Kiinan kansantasavallasta yhteisöön.
- (81) Kiinan kansantasavallan vientiä harjoittavat tuottajat vastustivat tätä ehdotusta. Yhdysvaltojen valintaa vertailumaaksi vastustettiin seuraavista syistä: i) vertailumaana käytetään yleensä yhtä samassa tutkimuksessa mukana olevista maista; ii) yhteistyössä toiminut yhdysvaltalainen tuottaja on etuyhteydessä erääseen yhteisön tuottajaan; ja iii) kustannukset ovat Yhdysvalloissa korkeammat kuin Kiinan kansantasavallassa. Kyseiset osapuolet ehdottivat Pakistania tai Korean tasavaltaa vertailumaaksi, mutta eivät esittäneet mitään näyttöä siitä, että nämä maat olisivat parempi vaihtoehto kuin Yhdysvallat. Komissio päätti kuitenkin tarkastella näitä kahta ehdotusta.
- (82) Pakistanin osalta olisi huomattava, että asianomaista tuotetta valmistaa siellä vain kaksi yritystä, kun taas Yhdysvalloissa on vähintään kahdeksan tuottajaa. Lisäksi poly(eteenitereftalaatin) tuontiin sovelletaan Pakistanissa 20 prosentin tullia, kun tulli Yhdysvalloissa on 6,8 prosenttia (+ 0,3 c/kg). Näistä syistä asianomaisen tuotteen markkinoilla Pakistanissa näyttäisi olevan vähemmän kilpailua kuin vastaavilla Yhdysvaltojen markkinoilla. Tutkimus osoitti lisäksi, että pakistanilaisen tuottajan myynti riippumattomille kotimarkkinoiden asiakkaille oli vähäistä verrattuna asianomaisen tuotteen vientiin Kiinan kansantasavallasta ja tästä syystä paljon vähemmän edustavaa suhteessa Kiinan kansantasavallan valtaviin vientimääriin.
- (83) Korean tasavallasta voidaan todeta, että maa ei ole, toisin kuin monet viejistä väittivät, osapuolena tässä tutkimuksessa vaan se on perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun kohteena. Tutkimus osoitti lisäksi, että kaikki korealaiset tuottajat olivat tuotantomääriltään pienempiä yrityksiä kuin yhteistyössä toiminut amerikkalaisyritys, jonka kotimarkkinamyynti oli sitä paitsi paljon suurempaa. Suurin korealainen tuottaja näytti lisäksi olevan osittain integroitunut (eli tuottaa itse ainakin yhtä tärkeimmistä raaka-aineista), mikä ei vastaa tilannetta kiinalaisten tuottajien osalta. Tämän vuoksi Korean tasavaltaa ei pidetty sopivana vertailumaana.
- (84) Väite, jonka mukaan tutkimuksessa yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen yrityksen ja erään eurooppalaisen tuottajan välinen etuyhteys voisi vaikuttaa vääristävästi toimitettaviin tietoihin, ei saanut tukea tutkimuksen tuloksista. Komissio tarkisti erityisesti yhdysvaltalaisen yrityksen toimintoihin tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä, oliko tällä etuyhteydellä ollut vääristävää vaikutusta yhdysvaltalaisen tuottajan hintoihin, tuotantokustannuksiin ja kannattavuuteen. Tällaisista vääristymistä ei ollut mitään merkkejä, ja niinpä komissio saattoi olla varma tutkimusta varten toimitettujen tietojen tarkkuudesta ja luotettavuudesta.

- (85) Lopuksi tarkasteltiin myös kustannuseroja koskevaa väitettä. Yhdysvaltalaisen yrityksen asianomaisen tuotteen tuotannossa käyttämästä pääasiallisesta raaka-aineesta, puhdistetusta tereftaalihaposta, joka muodostaa poly(eteenitereftalaatin) tuotantokustannusten tärkeimmän tekijän, maksamaa hintaa verrattiin kiinalaisten yritysten puhdistetusta tereftaalihaposta maksamiin hintoihin, eikä mitään merkittäviä eroja havaittu. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (86) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että Yhdysvallat sopii perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuksi vertailumaaksi.

b) Normaaliarvon määrittäminen

- (87) Vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, määritettiin normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vertailumaan tuottajalta saatujen todennettujen tietojen pohjalta eli kaikkien Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla vastaavista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, sillä myynnin todettiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (88) Tämän vuoksi normaaliarvoksi vahvistettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan etuyhteydettömiltä asiakkailtaan kotimarkkinoilla veloittamien hintojen painotettu keskiarvo.

4.3.2 Normaaliarvon määrittäminen niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu

- (89) Yrityksiä, joille oli myönnetty markkinatalouskohtelu, pyydettiin vastaamaan kaikkiin kyselylomakkeen kysymyksiin ja ilmoittamaan tässä yhteydessä myös tiedot tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä kotimarkkinoilla sekä sen tuotantokustannuksista; vastaukset todennettiin asianomaisten yritysten toimitiloissa tehdyssä tarkastuksessa.
- (90) Normaaliarvo määritettiin tässä tapauksessa johdanto-osan 20—27 kappaleessa selostettua menetelmää käyttäen.
- (91) Komissio pystyi määrittämään normaaliarvon kaikille kyseisten kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien viemille PET-lajeille, yhtä lukuun ottamatta, perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti eli riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella. Sille ainoalle PET-lajille, jonka kotimarkkinamyynnistä alle 10 prosenttia tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä, määritettiin laskennallinen normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4.4 Vientihinnat

- (92) Kaikki markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun saaneiden viejien vientimyynti yhteisöön suuntautui suoraan yhteisössä toimiville riippumattomille asiakkaille, ja vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

4.5 Vertailu

- (93) Vertailu tehtiin noudettuna lähettäjäältä -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon sellaisissa tekijöissä olevat erot, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. Tämän perusteella tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, luottokustannusten, palkkioiden ja tuontimaksujen sekä myynnin jälkeisten kustannusten (vakuus/takuu) erojen huomioon ottamiseksi.

4.6 Polkumyyntimarginaali

4.6.1 Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu tai yksilöllinen kohtelu

- (94) Niiden kahden yrityksen tapauksessa, joille oli myönnetty markkinatalouskohtelu, kunkin yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.

- (95) Niiden kolmen yrityksen osalta, joille oli myönnetty yksilöllinen kohtelu, toimittiin siten, että kullekin yhteisöön viedylle tuotelajille vertailumaan tietojen perusteella määritettyä painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin vastaavan yhteisöön viedyn tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.
- (96) Väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina cif yhteisön rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuna seuraavat:

Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	17,4 %
Far Eastern Industries Shanghai Ltd	12,6 %
Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	21,0 %
Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	29,5 %
Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	18,1 %

4.6.2 Kaikki muut vientiä harjoittavat tuottajat

- (97) Voidakseen laskea kaikkiin muihin Kiinan kansantasavallassa toimiviin viejiin sovellettavan, koko maata koskevan tullin komissio määrittä ensin yhteistyössä toimimisen asteen. Eurostatin tietojen pohjalta laskettua Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin kokonaismäärää ja Kiinan kansantasavallassa toimivien viejien kyselylomakkeeseen toimittamia vastauksia verrattiin keskenään. Tämän perusteella todettiin, että yhteistyössä toimimisen aste oli lähes 100 prosenttia.
- (98) Polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin tämän perusteella jäljellä oleville tutkimuksessa yhteistyössä toimineille viejille, joille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua, määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo. Näiden jäljellä olevien yhteistyössä toimineiden viejien polkumyyntimarginaalit laskettiin vertaamalla vertailumaalle vahvistettua painotettua keskimääräistä normaaliarvoa asianomaisen viejän ilmoittamaan painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.
- (99) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiseksi polkumyyntimarginaaliksi koko maan osalta vahvistettiin 23,2 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla.

C. VAHINKO

1. Yhteisön tuotanto

- (100) Poly(eteenitereftalaattia) valmistivat yhteisössä tutkimusajanjakson aikana seuraavat tuottajat:
- seitsemän valitukseen osallistunutta yhteisön tuottajaa, jotka toimivat täydessä yhteistyössä komission kanssa tutkimuksen aikana,
 - neljä muuta yhteisön tuottajaa, jotka antoivat täyden tukensa tutkimukselle ja toimivat yhteistyössä komission kanssa sen aikana,
 - yksi muu tuottaja, joka tuki menettelyä ja toimitti joitakin yleisiä tietoja tuotannostaan ja myynnistään.
- (101) Valituksen tekijän tiedossa ei ole muita asianomaisen tuotteen tuottajia, eikä sellaisia ole ilmoittautunut Euroopan komissiollekaan. Niinpä edellä lueteltujen 12 yrityksen poly(eteenitereftalaatin) tuotanto muodostaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannon.

2. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (102) Tutkimuksessa täysin yhteistyössä toimineiden 11 yhteisön tuottajan yhteenlaskettu tuotanto tutkimusajanjakson aikana oli 1 634 477 tonnia, mikä vastaa noin 97:ää prosenttia poly(eteenitereftalaatin) arvioidusta kokonaistuotannosta yhteisössä. Tämän vuoksi näiden 11 yhteisön tuottajan katsotaan muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

3. Yhteisön kulutus

3.1 Alustavat huomiot

3.1.1 Tuontia koskevat tiedot

- (103) Tuontia koskevat tiedot ovat peräisin CN-koodiin 3907 60 20 kuuluvien tuotteiden määriä ja arvoja koskevista Eurostat-tilastoista sekä vientiä harjoittavien tuottajien toimittamasta aineistosta.

3.1.2 Yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot

- (104) Yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot saatiin 11:n yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan kyselylomakkeissa esittämistä, tarkistetuista vastauksista.

3.2 Yhteisön kulutus

- (105) Poly(eteenitereftalaatin) todettavissa oleva kulutus yhteisössä laskettiin seuraavien tietojen pohjalta:
- Eurostatin sekä vientiä harjoittavien tuottajien toimittamista tiedoista ilmenevä asianomaisen tuotteen kokonaistuonti yhteisöön,
 - yhteisön tuotannonalan todennettu kokonaismyynti yhteisön markkinoilla, ja
 - sen yhteisön tuottajan myyntitiedot, joka toimitti joitakin yleisiä tietoja toiminnastaan.
- (106) Yhteisön kulutus oli tutkimusajanjakson aikana 1 845 962 tonnia, mikä on 37 prosenttia enemmän kuin tarkastelujakson alussa. Poly(eteenitereftalaatin) kulutuksen merkittävä kasvu johtuu pullotettujen juomien eli virvoitusjuomien ja pulloveden kulutuksen merkittävästä lisääntymisestä; sama kehityssuunta todettiin jo aiemman tutkimuksen yhteydessä ⁽¹⁾.

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
EU:n kulutus	1 348 628	1 349 763	1 420 759	1 795 883	1 845 962
1999 = 100	100	100	105	133	137

4. Tarkasteltavina olevista maista yhteisöön tuleva tuonti

4.1 Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

- (107) Ensin tutkittiin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko Kiinan kansantasavallasta, Pakistanista ja Australiasta peräisin olevaa tuontia arvioitava kumulatiivisesti.
- (108) Asianomaisista maista peräisin oleva tuonti on kehittynyt seuraavasti (määrä tonneina ja markkinaosuus):

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Kiinan kansantasavalta	144	20	9 000	89 329	120 814
Markkinaosuus (%)	0	0	0,6	5,0	6,6
Australia	0	0	5 157	17 031	27 538
Markkinaosuus (%)	0	0	0,4	0,9	1,5
Pakistan	0	8 500	14 678	47 767	74 311
Markkinaosuus (%)	0	0,6	1,0	2,6	4,0
Kokonaistuonti asianomaisista maista	144	8 520	28 835	154 127	222 663
Kokonaismarkkinaosuus (%)	0	0,6	2,0	8,6	12,1

⁽¹⁾ Ks. väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen poly(eteenitereftalaatin) (PET) tuonnissa annetun komission asetuksen (EY) N:o 1742/2000 (EYVL L 199, 5.8.2000, s. 48) johdanto-osan 101 kappale.

- (109) Tältä osin todettiin seuraavaa:
- kustakin asianomaisesta maasta tulevalle tuonnille vahvistetut polkumyymtimarginaalit olivat perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempia,
 - näistä maista peräisin olevan tuonnin määrät eivät olleet tutkimusajanjakson aikana vähäpätöisiä, sillä kyseisten maiden markkinaosuudet vaihtelivat tutkimusajanjakson aikana 1,5 prosentista 6,6 prosenttiin, ja
 - kumulatiivinen arviointi todettiin asianmukaiseksi ottaen huomioon kilpailuolosuhteet sekä kyseisistä maista peräisin olevan tuonnin kesken että sen ja yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen välillä. Tästä on osoituksena hinnan alittavuuden suhteellisen samankaltainen taso (10,0—17,9 prosenttia) ja samojen myyntikanavien käyttö. Tutkimus osoitti lisäksi, että tarkasteltavana olevat tuontituotteet ja samankaltainen tuote ovat fysikaalisilta ja kemiallisilta ominaisuuksiltaan samanlaisia. Myös niiden hintakehitys on samanlaista ja perustuu perusraaka-aineena käytettävän teollisuusbensiinin (puhdistetun öljyn) hintaan.
- (110) Tämän perusteella päätellään alustavasti, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät ja että Kiinan kansantasavallasta, Australiasta ja Pakistanista peräisin olevaa tuontia olisi arvioitava kumulatiivisesti.

4.2 Tarkasteltavana olevan tuonnin markkinaosuus

- (111) Kuten edellä esitetystä käy ilmi, tuonti asianomaisista maista alkoi vuonna 2000, mutta siitä tuli merkittävää vasta vuonna 2002, jolloin kyseisissä maissa otettiin käyttöön uusia tuotantolaitoksia. Tuonnin osuus yhteisön kulutuksesta kasvoi 0,6 prosentista 8,6 prosenttiin vuosina 2000—2002 ja oli tutkimusajanjakson aikana 12,1 prosenttia.

4.3 Tuonnin hinnat ja hintojen alittavuus

- (112) Yhteisön markkinoilla tutkimusajanjakson aikana sovellettuja myyntihintoja tutkittiin vertaamalla yhteisön tuotannonalan hintoja asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien hintoihin. Vertailtavista hinnoista oli vähennetty hyvitykset ja alennukset. Yhteisön tuotannonalan hinnat oikaistiin tätä tarkoitusta varten noudettuna lähettäjältä -tasolle ja tuontihinnat olivat cif yhteisön rajalla tullattuna -hintoja, joihin tehtiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä tuojilta saatujen tietojen perusteella oikaisuja kaupan portaan ja käsittelykustannusten huomioon ottamiseksi.
- (113) Vertailu osoitti, että asianomaisista maista tutkimusajanjakson aikana tuodut tuotteet myytiin yhteisössä hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat seuraavasti (ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista): Kiinan kansantasavalta 13,5—17,9 prosenttia, Australia 10—11,9 prosenttia ja Pakistan 12,7 prosenttia.
- (114) Suhteellisen alhaiset keskimääräiset hinnan alittavuuden marginaalit johtuvat asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien soveltamien polkumyymtihintojen aiheuttamasta hintapaineesta. Yhteisön tuotannonalan oli pakko vastata näihin hintoihin markkinaosuuksensa säilyttääkseen. Tältä osin olisi muistettava, että koska monilla poly(eteenitereftalaatin) suurilla käyttäjillä on vahva markkina-asema, hinnoista on muodostunut ratkaisevan tärkeä markkinatekijä.

5. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (115) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkittaessa otettiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttivat tuotannonalan tilanteeseen vuodesta 1999 (perusvuosi) tutkimusajanjakson päättymiseen.
- (116) Jäljempänä esitetyt yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot on saatu kokoamalla yhteen tutkimuksessa yhteistyössä toimineita 11 yhteisön tuottajaa koskevat tiedot.

5.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (117) Tuotantokapasiteetti laskettiin kertomalla asennetun laitteiston teoreettinen tuntikohtainen enimmäistuotos työtuntien teoreettisella vuosimäärällä siten, että huomioon otettiin myös huollosta ja muista vastaavista syistä johtuvat tuotantokatkokset.

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Tuotanto	1 168 334	1 432 785	1 546 672	1 629 703	1 642 100
Indeksi (1999 = 100)	100	123	132	139	141
Tuotantokapasiteetti	1 346 074	1 595 962	1 759 762	1 948 248	1 955 954
Indeksi (1999 = 100)	100	119	131	145	145
Kapasiteetin käyttöaste	87 %	90 %	88 %	84 %	84 %
Indeksi (1999 = 100)	100	103	101	96	97

- (118) Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, tuotanto kasvoi vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 41 prosenttia, mikä heijastaa yhteisön kulutuksen voimakasta kasvua. Samana ajanjaksona tuotantokapasiteetti lisääntyi hieman kulutusta enemmän eli 45 prosenttia. Tätä lisäystä arvioitaessa olisi otettava huomioon viime vuosien voimakas kysyntä yhteisön markkinoilla. Lisäksi olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan tilannetta oli 5 päivään elokuuta 2000 saakka heikentänyt vahingollinen polkumyynti⁽¹⁾, joten sen myynnin saattoi odottaa lisääntyvän, kun tämän polkumyynnin vahingolliset vaikutukset oli saatu korjattua. Tuotantokapasiteetin lisäys oli aivan välttämätöntä, jotta yhteisön tuotannonala olisi pystynyt säilyttämään markkinaosuutensa ja vastaamaan käyttäjien kasvavaan kysyntään, jonka ennakoidaan kasvavan myös jatkossa. Kapasiteetin käyttöasteen kehitys oli tarkastelujaksolla epätasaista; tutkimusajanjakson aikana käyttöaste oli 84 prosenttia eli hieman alhaisempi kuin tarkastelujakson alussa.
- (119) Eräät viejät väittivät, että tuotantokapasiteetin lisääntyminen tarkastelujaksolla on merkki vahvuudesta eikä vahingosta. Ne viittasivat tältä osin myös suunnitelmiin investoida lisää tuotantokapasiteettiin.
- (120) Kuten edellä todettiin, tuotantokapasiteetin lisäyksellä pyrittiin vastaamaan käyttäjien kysyntään. Kun Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa oltiin ottamassa käyttöön väliaikaisia polkumyyntitulleja, yhteisössä toimivat käyttäjät olivat, kuten asiaa koskevassa komission asetuksessa mainitaan⁽²⁾, yleisesti huolissaan siitä, että toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi poly(eteenitereftalaatin) riittämättömään tarjontaan yhteisön markkinoilla.
- (121) Lisäksi on huomattava, että uuteen tuotantokapasiteettiin investoimista koskevan päätöksen tekemisestä kuluu yleensä kaksi vuotta, ennen kuin kyseinen kapasiteetti on asennettu ja toimintakunnossa. Kuten edellä esitetystä käy ilmi, suurin lisäys uudessa kapasiteetissa tarkastelujakson aikana tapahtui vuosien 1999 ja 2000 välillä. Näin ollen päätös tämän kapasiteetin asentamisesta on täytynyt tehdä jo ennen tarkastelujakson alkua, joten kapasiteetin lisäystä ei voida pitää "vahvuuden merkinä", kuten viejät esittivät.
- (122) Eräät yhteisön tuottajat ovat virallisesti ilmoittaneet suunnittelewansa lisäinvestointeja uuteen tuotantokapasiteettiin. Nämä ilmoitukset on joidenkin viejien piirissä tulkittu merkiksi yhteisön tuottajien vahvuudesta.

⁽¹⁾ Asetuksella (EY) N:o 1742/2000 otettiin käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa 6 päivästä elokuuta 2000 alkaen.

⁽²⁾ Ks. asetuksen (EY) N:o 1742/2000 johdanto-osan 194 kappale.

- (123) Useat yhteisön tuottajat ovat todellakin suunnitelleet tuotantokapasiteettinsa lisäämistä (300 000—400 000 tonnilla), mutta näitä suunnitelmia tarkasteltaessa on muistettava, että poly(eteenitereftalaatin) kulutus yhteisön markkinoilla on kasvanut. Monet tuottajista ovat nyt lisäksi harkitsemassa uudelleen investointisuunnitelmiaan, sillä yhteisön markkinoiden tämänhetkinen hintataso tekee näiden investointien rahoittamisen vaikeaksi.
- (124) Osa tuottajista on itse asiassa joutunut ottamaan tuotantokapasiteettia väliaikaisesti pois käytöstä tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla ja sen päättymisen jälkeen, koska vallitseva hintataso on aiheuttanut niille taloudellisia tappioita. Yksi yhteisön tuottaja jätti pois käytöstä 73 000 tonnin tuotantoa vastaavan kapasiteetin tutkimusajanjakson aikana ja toinen tuottaja sulki 270 000 tonnin kapasiteettia vastaavan tuotantolaitoksensa tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

5.2 Varastot

- (125) Seuraavassa taulukossa esitetään varastojen suuruus kunkin kauden lopussa.

	1999	2000	2001	2000	Tutkimus- ajanjakso
Varastot (tonnia)	74 796	76 463	112 991	110 020	95 841
Prosentteina tuotannosta	6,4 %	5,3 %	7,3 %	6,8 %	5,8 %

- (126) Varastojen koko on pysynyt vakaana koko tarkastelujakson ajan. Tätä talouden tunnuslukua ei myöskään pidetty merkittävänä tässä vahinkoanalyysissä, sillä kyse on tilaa vievästä tavarasta, jonka arvo kuutiometriä kohti on suhteellisen alhainen. Niinpä yhteisön tuotannonala pyrkii puhtaasti käytännön syistä pitämään varastonsa aina mahdollisimman pieninä.

5.3 Myyntimäärät, markkinaosuudet, kasvu ja keskimääräiset yksikköhinnat EY:ssä

- (127) Seuraavan taulukon luvut edustavat yhteisön tuotannonalan myyntiä yhteisössä oleville riippumattomille asiakkaille.

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Myyntin määrä (tonnia)	994 290	1 249 609	1 286 705	1 426 864	1 403 430
Indeksi (1999 = 100)	100	126	129	144	141
Markkinaosuus	73,7 %	92,6 %	90,6 %	79,5 %	76,0 %
Indeksi (1999 = 100)	100	126	123	108	103
Keskimääräinen yksikköhinta (euroa/tonni)	686	1 014	1 125	977	986
Indeksi (1999 = 100)	100	148	164	143	144

- (128) Yhteisön tuotannonalan myyntin määrä kasvoi 41 prosenttia tarkastelujakson aikana ja tästä kasvusta 26 prosenttia tapahtui vuosien 1999 ja 2000 välisenä aikana. Myyntimäärien kasvu kuvastaa samaan aikaan tapahtunutta 37 prosentin lisäystä asianomaisen tuotteen kulutuksessa.

- (129) Polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto 5 päivänä elokuuta 2000 ⁽¹⁾ antoi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saada takaisin menettämänsä markkinaosuudet. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi vuosien 1999 ja 2000 välillä 73,7 prosentista 92,6 prosenttiin yhteisön kulutuksesta. Tämän suhteellisen hyvän ajanjakson jälkeen yhteisön tuotannonalan markkinaosuus alkoi kuitenkin jälleen pienentyä. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana sen osuus yhteisön kulutuksesta laski 90,6 prosentista 76,0 prosenttiin tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin alkaessa vallata yhteisön markkinoita.
- (130) Yhteisön tuotannonala pystyi aluksi hyödyntämään kulutuksen kasvua ja keskimääräisten myyntihintojen nousua niin, että sen liikevaihto kasvoi 112 prosenttia vuodesta 1999 vuoteen 2001, mutta tämä kasvu pysähtyi äkisti vuonna 2002, kun asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti pakotti tuotannonalan alentamaan keskimääräisiä myyntihintojaan.
- (131) Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat 48 prosenttia vuosien 1999 ja 2000 välillä saavuttaen näin kestävämmän tason sen jälkeen, kun Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevassa, polkumyynnillä tapahtuneessa tuonnissa oli vuonna 2000 otettu käyttöön polkumyynnitoimenpiteet. Hintojen nousu johtui osittain raaka-aineiden hintojen noususta (ks. johdanto-osan 169 kappale jäljempänä), jonka yhteisön tuotannonala pystyi siirtämään edelleen asiakkaitensa maksettavaksi. Hintojen nousu kuitenkin antoi yhteisön tuotannonalalle myös mahdollisuuden palauttaa kannattavuutensa, vaikka voitot ja sijoitetun pääoman tuotto olivatkin edelleen suhteellisen pieniä (asiasta tarkemmin jäljempänä). Yhteisön tuotannonala pystyi nostamaan hintojaan vielä vuonna 2001, mutta tämän jälkeen hinnat alkoivat laskea vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson aikana. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä hinnat laskivat 12 prosenttia samaan aikaan, kun tarkasteltavina olevista maista peräisin oleva tuonti johti ankaraan kilpailuun yhteisön markkinoilla.

5.4 Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

- (132) ”EY-myyntin kannattavuudella” tarkoitetaan voittoa, joka on saatu asianomaisen tuotteen myynnistä yhteisön markkinoilla. ”Pääoman tuottoaste” ja ”kassavirta” pystyttiin määrittämään vain mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tasolla perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
- (133) Sijoitetun pääoman tuotto on lisäksi laskettu pääoman tuottoasteen pohjalta, koska pääoman tuottoastetta pidetään tärkeämpänä tekijänä kehityssuuntien tarkastelun kannalta.

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
EY-myyntin kannattavuus	- 16,4 %	4,0 %	7,6 %	2,9 %	0,9 %
Pääoman tuottoaste	- 12,1 %	3,7 %	7,7 %	2,2 %	0,4 %
Kassavirta (prosentteina kokonaismyynnistä)	- 9,7 %	- 4,4 %	20,2 %	19,5 %	14,0 %

- (134) Kuten edellä todettiin, yhteisön tuotannonala pystyi nostamaan hintansa kestävämmälle tasolle sen jälkeen, kun Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa oli otettu käyttöön polkumyynnitoimenpiteet. Tuotannonala saavutti kuitenkin komission asetuksessa (EY) N:o 1742/2000 tavoitteeksi asetetun voittotason (7 prosenttia) vasta vuonna 2001.
- (135) Tarkasteltavina olevista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voimakkaan kasvun yhteydessä syntyi vuonna 2002 ja tutkimusajanjakson aikana hintapaineita, joiden seurauksena yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne alkoi jälleen heiketä. Tutkimusajanjakson tulos oli juuri ja juuri kannattavuusrajan yläpuolella, eikä se riitä läheskään asiakkaiden edellyttämien, välttämättömien uusien investointien rahoittamiseen.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 1742/2000 väliaikaisen polkumyynnittullin käyttöönotosta Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa.

- (136) Tutkimuksen mukaan sekä EY-myyntin kannattavuus että pääoman tuottoaste kehittyivät samalla tavoin eli paranivat vuodesta 1999 vuoteen 2001 ja heikkenivät sitten vuoden 2001 ja tutkimus-ajanjakson välillä.
- (137) Myös kassavirran kehitys oli samansuuntaista, vaikkakin vuoden viiveellä, mikä johtuu myynnin kasvun aiheuttamista muutoksista lyhytaikaisissa varoissa.

5.5 Investoinnit ja pääoman saanti

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Investoinnit	17 818	19 371	69 813	44 179	34 380

- (138) Kun Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa oli otettu käyttöön polkumyynnitoimenpiteet, yhteisön tuotannonala päätti tehdä lisäinvestointeja tuotantokapasiteettiin.
- (139) Kuten edellä jo mainittiin, uuteen kapasiteettiin investoimista koskevan päätöksen jälkeen kestää noin kaksi vuotta, ennen kuin kyseinen kapasiteetti on käyttökunnossa. Aika, joka kuluu investointipäätöksen tekemisestä uuden laitteiston kirjaamiseen yrityksen taseeseen, on kuitenkin luonnollisesti lyhyempi, sillä investoinnit merkitään taseeseen heti, kun rakentaminen alkaa. Tämä selittää sen, miksi edellä ilmoitetut investoinnit eivät aina johda välittömään lisäykseen tuotantokapasiteetissa (vrt. johdanto-osan 117 kappale).
- (140) Yhteisön tuotannonalan mahdollisuudet saada pääomaa joko ulkopuolisilta rahoittajilta tai emoyhtiöiltä pysyivät jokseenkin ennallaan tarkastelujakson aikana.

5.6 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Työntekijöiden määrä	1 606	1 692	1 701	1 681	1 659
Indeksi 1999 = 100	100	105	106	105	103
Työvoimakustannukset	31 291	33 236	34 541	35 478	36 045
Indeksi 1999 = 100	100	106	110	113	115
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	727	847	909	969	990
Indeksi 1999 = 100	100	116	125	133	136

- (141) Kuten edellä jo mainittiin, yhteisön tuotannonalan tuotanto kasvoi 41 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tästä huolimatta tuotantotyöntekijöiden määrä pysyi suurin piirtein ennallaan.
- (142) Tämä johtuu siitä, että yhteisön tuotannonala on investoinut pitkälle automatisoituihin uusiin koneisiin, joiden ansiosta työvoimaa ei tarvitse merkittävästi lisätä. Niinpä tuottavuus parani tarkastelujakson aikana 36 prosenttia samalla, kun työvoimakustannukset nousivat 15 prosenttia.

5.7 Toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (143) Yhteisön tuotannonala pystyi vuonna 2000 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden⁽¹⁾ seurauksena nostamaan keskimääräiset myyntihintansa kestävämmälle tasolle ja samalla säilyttämään markkinaosuutensa kasvavilla PET-markkinoilla. Kuten edellä johdanto-osan 134 kappaleessa todettiin, yhteisön tuotannonala saavutti kestäväen voittotason vuonna 2001. Tämän vuoksi voidaan päätellä, että tuotannonala on toipunut aiemmasta polkumyynnistä.

5.8 Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys

- (144) Polkumyyntimarginaalit on ilmoitettu tämän asetuksen polkumyyntiä koskevassa osassa (ks. johdanto-osan 40, 48 ja 96 kappale). Nämä marginaalit ovat selvästi perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempia. Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin vaikutusta ei myöskään voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinnat.

6. Vahinkoa koskevat päätelmät

- (145) Olisi muistettava, että yhteisön tuotannonalan toimintakyky parani heti, kun Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitoimenpiteet. Sen EY-myyntin keskihinnat nousivat 64 prosenttia vuoden 1999 ja 2001 välillä (tämä johtui osittain raaka-aineiden hintojen noususta) ja sen myyntimäärä yhteisössä lisääntyi 29 prosenttia. Tämä kehitys johti kannattavuuden paranemiseen; vuonna 2001 yhteisön tuotannonala onnistui saavuttamaan asetuksessa (EY) N:o 1742/2000 tavoitteeksi asetetun voittomarginaalin, minkä ansiosta se pystyi investoimaan uuteen kapasiteettiin asiakkaidensa toivomusten mukaisesti ja ottamaan osaa ympäristönsuojelua edistäviin hankkeisiin kuten käytettyjen pullojen kierrätykseen.
- (146) Kuten edellä esitetystä käy ilmi, tarkasteltavina olevista maista peräisin oleva tuonti alkoi kuitenkin tunkeutua laajassa mitassa yhteisön markkinoille vuonna 2002, mikä johti hintojen alenemiseen yhteisön markkinoilla. Yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuuttaan ja sen taloudellinen vakaus oli jälleen uhattuna, kuten käy ilmi sen heikoista taloudellisista tuloksista.
- (147) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

D. SYY-YHTEYS

1. Alustavat huomiot

- (148) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, johtuiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko asianomaisista maista peräisin olevasta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti myös muita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa, sen varmistamiseksi, ettei kyseisten tekijöiden mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottaisi virheellisesti aiheutuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.
- (149) Polkumyyntitoimenpiteitä sovelletaan tällä hetkellä Indonesiasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa. Kuten edellä johdanto-osan 3 kappaleessa jo todettiin, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuontia koskevat polkumyyntitoimenpiteet ovat parhaillaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun kohteena. Nämä seikat on otettu huomioon tässä tarkastelussa.

2. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus

- (150) Tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) määrä kasvoi voimakkaasti tarkastelujakson aikana. Kuten johdanto-osan 108 kappaleessa olevasta taulukosta käy ilmi, tuonti asianomaisista kolmesta maasta oli vuonna 1999 lähes olematonta mutta lisääntyi sitten tutkimusajanjaksoon mennessä 223 000 tonniin, mikä vastasi 12,1 prosentin markkinaosuutta.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 1742/2000 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa.

- (151) Asianomaisista maista peräisin olevan, yhteisön tuotannonalan hintoja huomattavasti alhaisempaan hintaan tapahtuneen tuonnin määrän merkittävä lisääntyminen ja sen markkinaosuuden kasvu vuonna 2002 ja tutkimusajanjaksona osui ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa.
- (152) Kuten edellä johdanto-osan 113 kappaleessa todettiin, asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti alempia kuin yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat hinnan alittavuuden marginaalien vaihdellessa 10 prosentista 17,9 prosenttiin.
- (153) Tästä syystä voidaan alustavasti päätellä, että asianomainen polkumyynitihinnoin tapahtunut tuonti, jonka määrä ja markkinaosuus kasvoi merkittävästi vuodesta 2001 alkaen, vaikutti aiheuttamansa paineen kautta ratkaisevalla tavalla yhteisön tuotannonalan hintojen laskuun ja sen markkinaosuuden menetyksiin ja tämän seurauksena sen taloudellisen tilanteen heikkenemiseen.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

3.1 Muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti

- (154) Tähän tutkimukseen kuulumattomista kolmansista maista peräisin oleva tuonti kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

	1999	2000	2001	2002	Tutkimus- ajanjakso
Kolmannet maat, joihin sovelletaan polkumyynitulleja					
Intia	38 393	4 920	3 909	2 258	2 899
Indonesia	27 537	3 121	5 370	4 461	3 548
Korean tasavalta	88 790	5 361	2 818	86 748	95 414
Malesia	29 481	4 917	8 327	12 983	10 566
Taiwan	38 595	7 500	589	27 787	25 748
Thaimaa	23 880	441	0	18	18
Edelliset yhteensä	247 266	26 260	21 013	134 255	138 193
Kolmannet maat, joihin ei sovelleta polkumyynitulleja					
Brasilia	0	6	0	8 464	8 464
Turkki	12 811	1 692	2 636	7 206	7 950
Yhdysvallat	21 983	32 431	31 465	18 577	15 855
Muut kolmannet maat, joihin ei sovelleta polkumyynitulleja	47 686	3 192	13 381	5 767	7 302
Edelliset yhteensä	82 480	37 321	47 482	40 014	39 571
Muista kuin tarkasteltavina olevista kolmansista maista peräisin oleva tuonti yhteensä	329 746	63 581	68 495	174 269	177 764

- (155) Tähän tutkimukseen kuulumattomista kolmansista maista peräisin oleva tuonti väheni merkittävästi vuonna 2000 käyttöön otettujen polkumyynitöiden seurauksena. Korean tasavaltaa ja Taiwania lukuun ottamatta yksikään näistä muista maista ei kasvattanut absoluuttisia vientimääriään siinä määrin, että tästä olisi voinut aiheutua vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, tai sitten tämä lisäys tapahtui ajankohtana, joka ei käy yksiin yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon kehityksen kanssa.

- (156) Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin oleva tuonti kehittyi kuitenkin samalla tavoin kuin tarkasteltavina olevista maista peräisin oleva tuonti eli lisääntyi merkittävästi tarkastelujakson loppua kohti. Tämä kehitys osui myös ajallisesti yksin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa. On kuitenkin huomattava, että näistä kahdesta maasta peräisin olevan tuonnin yhteenlaskettu määrä on vain noin puolet tarkasteltavina olevista kolmesta maasta tulevan tuonnin määrästä.
- (157) Minkään muun maan osalta ei ollut havaittavissa tuontimäärien merkittävää lisäystä tarkastelujakson aikana.
- (158) Eurostatin toimittamista tiedoista käy lisäksi ilmi, että Korean tasavallasta peräisin olevien tuontituotteiden keskimääräinen cif-hinta, jossa ei ole huomioitu polkumyyntitulleja, oli tutkimusajanjaksona 842 euroa tonnilta; Taiwanin tapauksessa hinta oli 784 euroa tonnilta. Voimassa olevat polkumyyntitullit ovat Korean tasavallan tapauksessa 0—148,3 euroa tonnilta ja Taiwanin tapauksessa 47—69,5 euroa tonnilta. Tavanomainen, kolmansiiin maihin sovellettava tulli oli sekä Korean tasavallan että Taiwanin osalta 6,5 prosenttia.
- (159) Näin ollen Korean tasavallasta peräisin olevien tuontituotteiden keskimääräinen hinta tullattuna oli 896—1 044 euroa tonnilta ja Taiwanista peräisin olevien tuotteiden hinta 882—905 euroa tonnilta. Kun otetaan huomioon, että yhteisön tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta tutkimusajanjakson aikana oli 986 euroa tonnilta (ks. johdanto-osan 127 kappale), nämä keskimääräiset vientihinnat vastaavat Korean tasavallan tapauksessa 0—9,1 prosentin ja Taiwanin tapauksessa 8,2—10,5 prosentin hinnan alittavuutta. Lisäksi on todennäköistä, että viejät, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa polkumyyntitullia, ovat kasvattaneet osuuttaan tuonnista niiden viejien kustannuksella, joiden tuotteisiin sovelletaan korkeampaa polkumyyntitullia.
- (160) Tämän vuoksi on alustavasti pääteltävä, että myös osa Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnista on saattanut olla vaikuttamassa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tältä osin olisi muistettava, että näistä kahdesta maasta peräisin olevaa tuontia koskevien toimenpiteiden osalta on parhaillaan käynnissä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen välvaiheen tarkastelu, jossa selvitetään, riittävätkö nykyiset toimenpiteet estämään vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin.

3.2 Raaka-aineiden hinnat

3.2.1 Alustavat huomiot

- (161) Tässä tarkastelussa käytetyt neljännesvuosikohtaiset tiedot, jotka koskevat poly(eteenitereftalaatin) keskimääräisiä myyntihintoja yhteisössä sekä raaka-ainekustannuksia, on saatu yhteisön tuotannonalalta.

3.2.2 Raaka-aineiden hinnat

- (162) Poly(eteenitereftalaatin) tuotantokustannukset riippuvat paljolti (noin kahdelta kolmasosaltaan) raaka-aineiden ja sellaisten yleishyödyllisten palvelujen kuin sähkön ja kaasun hinnoista (muuttuvat kustannukset). Puhdistetun tereftaalihapon (PTA) sekä muiden tuotantopanosten kuten dimetyylitereftalaatin (DMT) ja monoeteeniglykolin (MEG) hinnat puolestaan seuraavat öljyn hintoja. Tästä syystä katsottiin menettelyn kannalta tarkoituksenmukaiseksi tutkia, onko PTA:n hinnankorotukset siirretty asiakkaiden kannettaviksi vai onko yhteisön tuotannonala jäänyt loukkuun raaka-aineiden hinnannousun ja keskimääräisten myyntihintojen väliin.
- (163) Tässä suhteessa poly(eteenitereftalaatin) tuottajat yhteisössä voitiin jakaa kahteen ryhmään, niihin, jotka hankkivat raaka-aineensa niihin etuyhteydessä olevilta yrityksiltä, jäljempänä 'integroituneet tuottajat', ja niihin, jotka hankkivat raaka-aineensa ulkopuolisilta toimittajilta, jäljempänä 'riippumattomat tuottajat'.
- (164) Tutkimuksessa selvitettiin ensin, oliko raaka-aineiden hinnoissa rakenteellisia eroja, jotka johtuivat siitä, että integroituneet tuottajat ostivat raaka-aineensa niihin etuyhteydessä olevilta toimittajilta ja riippumattomat tuottajat puolestaan ulkopuolisilta toimittajilta.

- (165) Tältä osin todettiin, että integroituneiden tuottajien raaka-ainekustannukset eivät eronneet merkittävästi riippumattomien tuottajien vastaavista kustannuksista. Niinpä yhteisön tuottajien raaka-ainekustannuksia voitiin tässä tutkimuksessa tarkastella kokonaisuutena.
- (166) Kun oli todettu, että raaka-ainekustannusten vaikutuksia voitiin tarkastella ottamatta huomioon, oliko tuottaja integroitunut vai riippumaton, tehtiin vertailu, jossa hintoja tarkasteltiin koko yhteisön tuotannonalan osalta eri tasoilla.
- (167) Kuten edellä johdanto-osan 12 kappaleessa selitettiin, poly(eteenitereftalaatti) saadaan puhdistetusta tereftaalihaposta (tai dimetyylitereftalaatista), johon sekoitetaan monoeteeniglykolia. Seuraavassa taulukossa esitetään poly(eteenitereftalaatin) tuotantoon käytettävien raaka-aineiden (PTA/DMT ja MEG) hintojen neljännesvuosittainen kehitys ja yhteisön tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta kunkin vuosineljänneksen osalta.
- (168) Jotta vertailu öljyn hintaan olisi mahdollista, taulukossa ilmoitetaan lisäksi samalta ajanjaksolta teollisuusbensiniin (puhdistetun öljyn) neljännesvuosikohtaiset hinnat, koska se on tärkein raaka-aine paraksyleenin (PX) tuotannossa ja tämä puolestaan muodostaa noin 2/3 PTA:n tuotantopanoksista.

Ajanjakso	Teollisuusbensiniin keskihinta (euroa) (*)	Indeksi	PET:n raaka-aineiden (lähinnä PTA:n) keskihinta (**)	Indeksi	PET:n keskimääräinen myyntihinta (**)	Indeksi
VN1/1999	12,67	100	466	100	634	100
VN2/1999	16,36	137	454	97	633	100
VN3/1999	21,61	178	532	114	701	111
VN4/1999	25,09	200	585	126	756	119
VN1/2000	26,55	224	645	138	941	148
VN2/2000	24,93	201	692	148	1 087	171
VN3/2000	27,56	216	741	159	1 108	175
VN4/2000	25,69	208	735	158	1 050	166
VN1/2001	23,85	202	702	151	1 164	184
VN2/2001	23,86	194	734	158	1 228	194
VN3/2001	22,54	158	734	158	1 139	180
VN4/2001	17,36	122	688	148	984	155
VN1/2002	18,53	144	575	123	936	148
VN2/2002	23,02	174	657	141	1 052	166
VN3/2002	26,41	203	667	143	986	155
VN4/2002	26,82	210	653	140	926	146
VN1/2003	33,80	298	690	148	1 001	158

(*) Lähde: Kansainvälinen energiajärjestö: Öljytuotteiden spot-hinnat, Rotterdam (euroa/barreli).

(**) Lähde: Yhteisön tuottajilta saadut tiedot (euroa/tonni).

- (169) Kuten taulukosta käy ilmi, yhteisön tuottajien raaka-aineista maksamat hinnat nousivat 59 prosenttia eli 466 eurosta 741 euroon tonnilta vuoden 1999 ensimmäisen neljänneksen ja vuoden 2000 kolmannen neljänneksen välillä, mikä heijastaa perustana olevan teollisuusbensiinin hinnan samanaikaista nousua 116 prosentilla. Vuoden 2000 kolmannen neljänneksen ja vuoden 2001 kolmannen neljänneksen välillä raaka-ainehinnat pysyivät suhteellisen vakaina, kun taas vuoden 2001 kolmannesta neljänneksestä tutkimusajanjakson loppuun kestäneen ajanjakson aikana raaka-aineiden hinnat laskivat hieman samalla, kun teollisuusbensiinin hinta nousi 188 prosenttia.
- (170) Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat vuoden 1999 ensimmäisen neljänneksen ja vuoden 2000 kolmannen neljänneksen välisenä aikana 75 prosenttia eli 634 eurosta 1 108 euroon tonnilta. Vuoden 2000 kolmannen neljänneksen ja vuoden 2001 kolmannen neljänneksen välillä keskimääräisissä myyntihinnoissa oli vain vähäisiä vaihteluja jakson nettomuutoksen jäädessä 3 prosenttiin. Jaksolla, joka kesti vuoden 2001 kolmannesta neljänneksestä tutkimusajanjakson loppuun, keskimääräiset myyntihinnat laskivat 1 139 eurosta 1 001 euroon tonnilta.
- (171) Yhteisön tuotannonalan raaka-ainekustannusten ja keskimääräisten myyntihintojen kehitystä koskeva, edellä esitettyihin lukuihin perustuva vertailu osoittaa, että ensimmäisen osajakson aikana (vuoden 1999 ensimmäisestä neljänneksestä vuoden 2000 kolmannen neljänneksen) raaka-aineiden hinnat nousivat 59 prosenttia ja keskimääräiset myyntihinnat 75 prosenttia. Seuraavan osajakson aikana (vuoden 2000 kolmannesta neljänneksestä vuoden 2001 kolmannen neljänneksen) sekä raaka-ainehinnat että keskimääräiset myyntihinnat pysyivät vakaina. Viimeisen osajakson aikana (vuoden 2001 kolmannesta neljänneksestä vuoden 2003 ensimmäiseen neljänneksen) raaka-aineiden hinnat laskivat 6 prosenttia ja keskimääräiset myyntihinnat puolestaan 13 prosenttia eli enemmän kuin olisi ollut tarpeen raaka-ainekustannusten laskun huomioonottamiseksi.
- (172) Sitä, että keskimääräiset myyntihinnat laskivat enemmän kuin raaka-ainekustannukset, voidaan pitää suorana seurauksena polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta hintapaineesta.
- (173) Tämän vuoksi voidaan alustavasti päätellä, että raaka-ainekustannukset eivät vaikuttaneet merkittävästi yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, sillä kaikki raaka-aineiden hinnan- korotukset (tämä käsittää kaikki tuotantoa edeltävät hintavaihtelut) siirrettiin edelleen asiakkaiden kannettaviksi. Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat laskivat raaka-aineiden hintoja enemmän vasta viimeisen osajakson aikana, mikä johtui polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta kilpailusta.

3.3 Kulutuksen rakenteen muutokset

- (174) Kuten johdanto-osan 106 kappaleessa todettiin, poly(eteenitereftalaatin) kulutus yhteisössä lisääntyi tarkastelujaksolla 37 prosenttia. Kulutuksen rakenteen muuttumisen ei tästä syystä ole alustavasti katsottu aiheuttaneen vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

3.4 Siirtohinnoittelu

- (175) Eräät viejät väittivät, että niiden yhteisön tuottajien kärsimä vahinko, jotka ovat monikansallisten yritysten omistuksessa, saattaa johtua siitä, että yhtymän yritykset veloittavat yhteisössä sijaitsevilta tytäryhtiöiltä liikaa toimittamistaan raaka-aineista.
- (176) Olisi muistettava, että johdanto-osan 165 kappaleen mukaan integroituneiden ja riippumattomien yhteisön tuottajien välillä ei ole tässä suhteessa eroja. Koska tämä väite koskee integroituneita tuottajia ja tutkimuksen mukaan raaka-aineiden hinnoissa ei ole rakenteellisia eroja integroituneiden ja riippumattomien tuottajien välillä, väite voitiin hylätä.

3.5 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (177) Edellä selostetun perusteella voidaan päätellä alustavasti, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys. Tämä päätelmä perustuu siihen, että asianomaisista maista peräisin olevan, yhteisön tuotannonalan hintoja huomattavasti alhaisemmin hinnoin tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus lisääntyi merkittävästi tarkastelujakson aikana. Lisäksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voimakas kasvu ja yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikentyminen tapahtuivat selvästi samaan aikaan.
- (178) Tutkimuksen perusteella ei voida myöskään sulkea pois sitä mahdollisuutta, että osa Taiwanista ja Korean tasavallasta peräisin olevasta tuonnista on saattanut olla myötävaikuttamassa vahingon syntymiseen. Ei kuitenkaan ole mitään viitteitä siitä, että kyseisen tuonnin mahdolliset vaikutukset olisivat olleet riittäviä poistamaan Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja siitä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden. Tutkimuksen kuluessa ei ole esitetty eikä havaittu muita tekijöitä, jotka olisivat voineet vaikuttaa merkittävään kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

E. YHTEISÖN ETU

1. Yleisiä huomioita

- (179) Tutkimuksessa selvitettiin, oliko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että polkumyynnitullien käyttöönotto asianomaisista maista peräisin olevassa tuonnissa ei olisi yhteisön edun mukaista. Tässä tarkoituksessa määritettiin yhteisön etu perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioimalla kaikkia asiaan liittyviä etunäkökohtia eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien/kauppiaiden ja käyttäjien sekä tavarantoimittajien etuja.
- (180) Komissio lähetti kyselylomakkeet tuojille/kauppiaille, raaka-aineiden toimittajille, käyttäjäteollisuudelle sekä erilaisille käyttäjien järjestöille. Kyselylomakkeita lähetettiin kaikkiaan 84.
- (181) Lomakkeen palauttivat kokonaan täytettyinä seuraavat asianomaiset osapuolet:

Tavarantoimittajat

- Interquisa SA
- BP Chemicals

Tuojat/kauppiaat

- Mitsui & Co Benelux
- Helm AG
- Global Services International (edustaja)
- Sabic Italy

Käyttäjät

- Schweppes Benelux SA (virvoitusjuomien pullottaja)
- Resilux SA (esimuottien/pullojen valmistaja)
- Danone Waters Europe SA (kivennäisvesien pullottaja)
- Nestlé Waters Spain SA (kivennäisvesien pullottaja)
- L'Abeille SA (virvoitusjuomien pullottaja)
- Pepsico France SA (virvoitusjuomien pullottaja)
- Amcor PET Europe (esimuottien/pullojen valmistaja)
- RBC Cobelplast Mononate (muovilevyjen valmistaja)
- Aqua Minerale San Benedetto (kivennäisvesien pullottaja)

Käyttäjien järjestöt

- European Plastic Converters (muovinvalmistajien yhdistys).

- (182) Lisäksi kuultiin useita edellä mainituista osapuolista sekä osapuolia, jotka ilmoittautuivat komissiolle mutta eivät vastanneet kyselyyn. Myös viejät ovat toimittaneet tietoja ja useita niistä on kuultu yhteisön etua tutkittaessa.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (183) Yhteisön tuotannonala koostuu siis 11 tuottajasta, jotka työllistävät noin 1 700 henkilöä poly(eteenitereftalaatin) tuotannossa ja myynnissä. Kuten edellä lisäksi selostettiin, yhteisön tuotannonalan tilannetta kuvaavat talouden tunnusluvut osoittivat taloudellisten tulosten heikentyneen vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson aikana. Vaikka poly(eteenitereftalaatin) kysyntä yhteisössä on kasvanut koko ajan, yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne ei ole tällä hetkellä niin vakaa, että se voisi investoida uuteen tuotantokapasiteettiin tuotteen käyttäjien edellyttämällä tavalla.
- (184) Kun muun muassa Intiasta ja Indonesiasta peräisin olevassa tuonnissa otettiin vuonna 2000 käyttöön polkumyyntitoimenpiteet, yhteisön tuotannonala osoitti pystyvänsä hyödyntämään niitä. Tuotannonalan tilanne koheni tyydyttävässä määrin jo vuoden 2000 loppupuolella ja sen laajamittaiset investoinnit osoittivat, että sillä oli vakaa aikomus jatkaa elinkelpoisena toimijana yhteisön markkinoilla. Ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan tämänhetkisen taloudellisen tilanteen on selvää, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto olisi yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

3. Etuyhteydettömien tuojien etu

- (185) Komissiolle ilmoittautui useita tuojia ja yksi kauppias, joiden osuus asianomaisista maista tutkimusajanjaksona tapahtuneesta tuonnista oli 26 prosenttia. Ne väittivät, ettei toimenpiteiden käyttöönotto olisi yhteisön edun mukaista, koska tuonti on yhteisön markkinoilla tarpeen poly(eteenitereftalaatin) kasvavan kysynnän tyydyttämiseksi. Lisäksi tuontirajoitusten katsottiin haittaavan tuojien toimintaa, mikä voisi vaikuttaa näiden yritysten työllisyystilanteeseen.
- (186) Polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena on tasavertaisten kaupankäyntiedellytysten palauttaminen. Tarkoituksena ei ole estää tuontia tai haitata tuojien toimintaa yhteisössä. Mahdollisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden taso vahvistetaan sellaiseksi, että tuontia on mahdollista harjoittaa jatkosakin, kunhan sovellettavat hinnat eivät ole polkumyynnitasoa tai vahinkoa aiheuttavia riippuen siitä, kumpi näistä on alhaisempi.
- (187) Koska siis hyvän kauppatavan mukaisesti hinnoiteltuja tuontituotteita voi edelleen tuoda yhteisön markkinoille, on todennäköistä, että tuojien perinteinen liiketoiminta jatkuu, vaikka polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta otettaisiin käyttöön polkumyyntitoimenpiteet.

4. Tavarantoimittajien etu

- (188) Monet yhteisön tuottajat saavat raaka-aineensa samaan yritysryhmään kuuluvilta yrityksiltä (integroituneet tuottajat). Seuraavassa tarkastellaan vain yhteisön tuottajista riippumattomia tavarantoimittajia.
- (189) Tutkimuksessa yhteistyössä toimineet kaksi tavarantoimittajaa toimittivat pääosan yhteisön tuotannonalan tarvitsemasta puhdistetusta tereftaalihaposta (pääraaka-aineesta), sikäli kuin kyse ei ollut yritysryhmien sisäisistä toimituksista kuten integroituneiden tuottajien tapauksessa. Molemmat tavarantoimittajat tukivat tätä menettelyä. Toimenpiteiden käyttöönotto auttaisi säilyttämään niiden toimittaman raaka-aineen kysynnän yhteisön tuottajien keskuudessa, minkä vuoksi polkumyyntitoimenpiteiden soveltaminen asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin olisi niiden edun mukaista.

5. Käyttäjien etu

5.1 Alustavat huomiot

- (190) Poly(eteenitereftalaattia) käytetään tällä hetkellä pääasiassa virvoitusjuomapullojen sekä kivennäis- ja lähdevesipullojen valmistukseen. Lisäksi sitä käytetään tietyn tyyppisten muovilevyjen ja -kalvojen valmistukseen. Pullot valmistetaan poly(eteenitereftalaatista) kahdessa vaiheessa tarvittavan vahvuuden saavuttamiseksi: nk. esimuotit saadaan ruiskuttamalla poly(eteenitereftalaattia) muotteihin, minkä jälkeen nämä esimuotit puhalletaan ja muotoillaan pulloiksi. Esimuotteja voidaan kuljettaa melko helposti, koska ne ovat pieniä ja kestäviä, kun taas tyhjä pullot ovat särkyviä ja erittäin kalliita kuljettaa.

- (191) Pullotus on järjestetty vesi- ja virvoitusjuomamarkkinoilla eri tavoin:
- Kivennäis- ja lähdevesien tuottajien on otettava terveysvaatimukset tarkemmin huomioon. Vedentuottajien käyttämistä esimuoteista suurin osa tuotetaan itse puhallus- ja täyttölinjojen yhteydessä olevissa tiloissa.
 - Virvoitusjuomien tuottajat voivat joko hankkia valmiiksi puhallettuja pulloja, hankkia esimuotteja ja puhalttaa ne pulloiksi tai valmistaa omat esimuottinsa ja puhalttaa ne pulloiksi.
- (192) Näin ollen yhteisön tuotannonalalla on kolme tärkeää asiakasryhmää (tiedot kulutuksen jakautumisesta niiden kesken on saatu valituksen tekijältä):
- esimuottien/pullojen valmistajat, joiden osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta on noin 40 prosenttia,
 - kivennäis- ja lähdevesien tuottajat, joiden osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta on noin 45 prosenttia,
 - virvoitusjuomien integroituneet tuottajat, joiden osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta on noin 7 prosenttia, jos tarkastellaan suoria hankintoja, mutta jotka epäsuorasti eli edellä mainittujen esimuottien/pullojen valmistajien kautta kuluttavat noin 40 prosenttia myydystä poly(eteenitereftalaatista),
 - muovilevyjen/-kalvojen tuottajat, joiden osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta on noin 8 prosenttia.

5.2 Esimuottien/pullojen valmistajat

- (193) Tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden kahden valmistajan osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta oli noin 11 prosenttia, josta 10 prosenttia hankittiin yhteisön tuotannonalalta ja yksi prosentti tuotiin muualta. Ottaen huomioon esimuottien/pullojen valmistajien käyttämän poly(eteenitereftalaatin) arvioidun kokonaismäärän voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan näille kahdelle yritykselle myymä määrä on noin 27 prosenttia alan yrityksille suuntautuneesta kokonaismyynnistä. Myös muovinvalmistajien yhdistys toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (194) Poly(eteenitereftalaatin) hankintakustannukset ovat näille yrityksille merkittävä tekijä, sillä ne edustavat noin 65 prosenttia niiden kokonaiskustannuksista.
- (195) Molemmat yritykset suhtautuivat periaatteessa myönteisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaisiin toimenpiteisiin, sillä nämä voisivat johtaa tietynlaiseen hintojen vakauteen ja eri PET-laatuojen turvattuun saantiin yhteisön markkinoilla. Muovinvalmistajien yhdistys sen sijaan oli huolissaan siitä, että poly(eteenitereftalaatin) hintojen nousu aiheuttaisi vaikeuksia erityisesti pienille ja keskisuurille muovinvalmistajille, joita on arviolta 50—100, ja että osa valmistuksesta siirrettäisiin yhteisön ulkopuolisiin maihin, joissa poly(eteenitereftalaatin) tuontiin ei sovelleta tulleja, jolloin voitaisiin myös käyttää hyväksi sitä seikkaa, että esimuottien tuonnissa yhteisöön ei ole voimassa polkumyynnitulleja.
- (196) Yhteenvetona voidaan siis todeta, että tutkimuksessa yhteistyössä toimineet kaksi esimuottien/pullojen valmistajaa, jotka oletettavasti edustavat suurehkoja alan yrityksiä, puoltavat periaatteessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, kun taas muovinvalmistajien yhdistyksen edustamat pienet ja keskisuuret esimuottien/pullojen valmistajat vastustavat polkumyynnitullien käyttöönottoa. Näiden ristiriitaisten näkemysten perusteella ei ole mahdollista tehdä päätelmiä siitä, olisiko polkumyynnitullien käyttöönotto esimuottien/pullojen valmistajien edun mukaista.

5.3 Kivennäis- ja lähdevesien tuottajat

- (197) Tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden kolmen yrityksen osuus poly(eteenitereftalaatin) kulutuksesta oli noin 13,3 prosenttia, josta 7,8 prosenttia hankittiin yhteisön tuotannonalalta ja 5,5 prosenttia tuotiin muualta. Ottaen huomioon kivennäis- ja lähdevesien tuottajien käyttämän poly(eteenitereftalaatin) kokonaismäärän voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan näille kolmelle yritykselle myymä määrä on noin 28 prosenttia alan yrityksille suuntautuneesta myynnistä.

- (198) Poly(eteenitereftalaatin) hankintakustannukset eivät ole näille tutkimuksessa yhteistyössä toimineille yrityksille yhtä merkittäviä kuin esimuottien/pullojen valmistajille, mutta muodostavat silti noin 30 prosenttia niiden kokonaistuotantokustannuksista.
- (199) Poly(eteenitereftalaatin) hankintakustannukset muodostavat vain 3 senttiä (6—10 prosenttia) valintamyymälästä ostettavan 1,5 litran pullon 35—50 sentin vähittäismyyntihinnasta (sisältää alv:n).
- (200) Yksi kivennäisvesien tuottajista vastusti voimakkaasti toimenpiteiden käyttöönottoa, mutta kaksi muuta tuottajaa puolsi periaatteessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaisia toimenpiteitä, kunhan riittävän hyvälaatuisen poly(eteenitereftalaatin) saanti saataisiin turvattua, sillä ne ymmärsivät, että yhteisön tuotannonalan on voitava investoida uuteen tuotantokapasiteettiin.
- (201) Näistä tuottajista kaikki ilmoittivat kuitenkin olevansa jossain määrin huolissaan suurten vähittäiskauppioiden vahvasta markkina-asemasta ja siitä, että kivennäis- ja lähdevesien tuottajilla ei olisi mahdollisuuksia siirtää polkumyynitoimenpiteiden käyttöönoton aiheuttamia hinnankorotuksia mitenkään merkittävässä määrin asiakkaitensa kannettavaksi.
- (202) Kuten edellä todettiin, poly(eteenitereftalaatista) aiheutuvat kustannukset ovat vain 6—10 prosenttia kuluttajilta veloittavasta vähittäismyyntihinnasta, mikä tarkoittaa sitä, että hintojen nousu 10 prosentilla aiheuttaisi 0,6—1,0 prosentin hinnankorotuksen kuluttajien tasolla; tätä korotusta ei voida pitää niin merkittävänä, etteikö jatkojalostusteollisuus voisi ottaa sitä kantaakseen taikka siirtää vähittäiskauppioiden tai kuluttajien kannettavaksi.

5.4 Virvoitusjuomien tuottajat

- (203) Kaikki tutkimuksessa yhteistyössä toimineet virvoitusjuomien tuottajat olivat muita kuin integroituneita pullottajia eli ne eivät käyttäneet poly(eteenitereftalaattia) suoraan vaan esimuotteja/pulloja valmistavien yritysten kautta. Kun otetaan huomioon niiden esimuottikustannukset ja esimuotin keskihinta, voidaan kuitenkin todeta, että niiden välillinen PET-kulutus oli alle yksi prosentti poly(eteenitereftalaatin) kokonaiskulutuksesta yhteisössä. Koska tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden virvoitusjuomien tuottajien osuus kokonaiskulutuksesta oli näin pieni, jäljempänä esitettyjen näkemysten ei voida katsoa edustavan alan tuottajien yleistä mielipidettä.
- (204) Yhteistyössä toimineet kolme virvoitusjuomien tuottajaa vastustivat periaatteessa toimenpiteiden käyttöönottoa ja ilmoittivat olevansa huolissaan suurten vähittäiskauppioiden vahvasta markkina-asemasta ja siitä, että niillä ei olisi mahdollisuuksia siirtää polkumyynitoimenpiteiden käyttöönoton aiheuttamia hinnankorotuksia mitenkään merkittävässä määrin asiakkaitensa kannettavaksi.
- (205) Kuten edellä jo osoitettiin, poly(eteenitereftalaatin) hinta on lopullisen kuluttajan kannalta melko vähäpätöinen kustannuserä; poly(eteenitereftalaatin) hintojen nousu 10 prosentilla johtaisi noin 0,6 prosentin eli 0,3 sentin korotukseen 1,5 litran pullon hinnassa valintamyymälässä. Kun 1,5 litran virvoitusjuomapullo maksaa tavallisesti noin yhden euron valintamyymälässä, 10 prosentin nousu poly(eteenitereftalaatin) hinnassa aiheuttaisi vain 0,3 prosentin korotuksen lopulliselta kuluttajalta veloittavaan hintaan.
- (206) Koska poly(eteenitereftalaatin) hinnannousun vaikutus vähittäismyyntihintaan on vähäinen, on kohtuullista olettaa, että käyttäjät pystyvät siirtämään tämän korotuksen edelleen vähittäiskauppioiden ja lopullisten kuluttajien kannettavaksi.

6. Poly(eteenitereftalaatin) riittämätön tarjonta yhteisön markkinoilla

- (207) Useat asianomaiset osapuolet ovat esittäneet huolensa siitä, että jos polkumyynitoimenpiteet otetaan käyttöön, yhteisön tuotannonala ei pysty tyydyttämään poly(eteenitereftalaatin) kasvavaa kysyntää; tällöin tarvitaan tuontia täyttämään tämä tuotannon ja kulutuksen väliin jäävä aukko.

- (208) Olisi muistettava, että yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti on kasvanut 45 prosenttia tarkastelujakson aikana. Lisäksi monet yhteisön tuottajista ovat ilmoittaneet suunnittelevansa kapasiteettinsa lisäämistä vielä 300—400 tuhannella tonnilla. Taloudellinen vakaus on tavallisesti rahoituksen saannin ennakkoehto, joten jos polkumyyntitoimenpiteet otetaan käyttöön ja taloudellinen vakaus saadaan näin palautettua, ei ole mitään estettä sille, että yhteisön tuotannonala investoisi saamansa voitot tuotantokapasiteetin kasvattamiseen. Lisäksi voidaan todeta, että vastaavia näkemyksiä esitettiin jo sen tutkimuksen aikana, joka johti toimenpiteiden käyttöönottoon Indonesiasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevassa tuonnissa. Nyt suoritettu tutkimus on osoittanut, että kyseiset toimenpiteet eivät johtaneet tarjonnan puutteeseen. Kun otetaan huomioon myös seuraavassa johdanto-osan kappaleessa esitetyt selitykset, mikään ei viittaa siihen, että tilanne olisi nyt erilainen.
- (209) Kuten edellä jo todettiin, hyvän kauppatavan mukaisesti hinnoiteltuja tuontituotteita voi edelleen tuoda yhteisön markkinoille, vaikka polkumyyntitoimenpiteet otettaisiin käyttöön, joten niillä voidaan kattaa tuotannon ja yhteisön kulutuksen väliin mahdollisesti jäävä aukko ja näin varmistaa terveen kilpailun edellytykset yhteisön markkinoilla. Lisäksi olisi huomattava, että ehdotettavat polkumyyntitoimenpiteet eivät ole tasoltaan sellaisia, etteikö tuonti asianomaisista maista olisi niiden vuoksi enää kannattavaa.

7. Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (210) Toimenpiteiden käyttöönotto tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa olisi selvästikin yhteisön tuotannonalan edun mukaista. Myös tavarantoimittajat ilmoittivat tutkimuksen kuluessa, että niiden edun mukaista olisi varmistaa terveet PET-markkinat, joille ne voisivat toimittaa raaka-ainetta. Tämän lisäksi eräät suuret käyttäjät pitivät polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaisia toimenpiteitä hyvänä ratkaisuna, jos ne johtavat tuotantokapasiteetin lisärententamiseen yhteisössä. Eräiden muiden käyttäjien ja tuojien etu ei riitä horjuttamaan tätä myön-teistä kuvaa.
- (211) Edellä esitetyn perusteella päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä luopua polkumyyntitullien käyttöönotosta asianomaisista maista peräisin olevan poly(eteenitereftalaatin) tuonnissa.

F. EHDOTUS VÄLIAIKAISIKSI POLKUMYNTITOIMENPITEIKSI

1. Vahingon korjaava taso

- (212) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat alustavat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei pääsisi aiheuttamaan lisävahinkoa yhteisön tuotannonalalle.
- (213) Väliaikaisten toimenpiteiden tasoa määritettäessä on otettu huomioon todettu polkumyyntimarginaali sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi tarvittava tullin määrä.
- (214) Väliaikaisten toimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan kyseisestä tuonnista aiheutunut vahinko ylittämättä kuitenkaan todettua polkumyyntimarginaalia. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa kustannuksensa ja saada sellaisen kokonaisyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla myytäessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tässä laskelmassa käytetty voittomarginaali ennen veroja oli 7 prosenttia liikevaihdosta eli sama marginaali kuin se, jota edellisessä, Indonesiasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevaa tuontia koskeneessa menettelyssä⁽¹⁾ pidettiin välttämättömänä tuotannonalan elinkelpoisuuden säilyttämiseksi. Tältä pohjalta yhteisön tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Tämä vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä edellä mainittu 7 prosentin voittomarginaali tuotantokustannuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 5.8.2000, s. 48.

- (215) Tarvittava hinnankorotus määritettiin tämän jälkeen vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisen yhteydessä määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Tästä vertailusta johtuvat erot ilmaistaan sitten prosentteina keskimääräisestä cif-tuontiarvosta. Nämä erot olivat kaikissa tapauksissa suuremmat kuin todettu polkumyymintimarginaali.

2. Väliaikaiset toimenpiteet

- (216) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön väliaikainen polkumyymintulli, joka vastaa tasoltaan todettua polkumyymintimarginaalia, mutta ei kuitenkaan ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.
- (217) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyymintullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (218) Kaikki näiden yritys kohtaisten polkumyymintullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.
- (219) Sen, että poly(eteenitereftalaatin) hinnat voivat vaihdella raakaöljyn hintavaihteluiden mukaisesti, ei pitäisi merkitä korkeampaa tullia. Sen vuoksi katsottiin asianmukaiseksi ottaa tullit käyttöön tonnia kohti kannettavina paljoustulleina. Kannettavat määrät perustuvat polkumyymintullin soveltamiseen tutkimusajanjakson aikaista vahingon korjaavaa tasoa laskettaessa käytettyihin cif-vientihintoihin.
- (220) Ehdotetut polkumyymintullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Vahingon korjaava marginaali	Polkumyymintimarginaali	Polkumyymintulli	Ehdotettava polkumyymintullin määrä
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	19,3 %	8,6 %	8,6 %	72 euroa/t
	Novapex Australia Pty Ltd	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 euroa/t
	Kaikki muut yritykset	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 euroa/t
Kiinan kansantasavalta	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	180 euroa/t
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	29,4 %	17,4 %	17,4 %	137 euroa/t
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	23,9 %	21,0 %	21,0 %	172 euroa/t
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	21,2 %	12,6 %	12,6 %	106 euroa/t
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	28,9 %	23,2 %	23,2 %	188 euroa/t
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	30,9 %	29,5 %	29,5 %	230 euroa/t

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General for Trade
Direction B
Office J-79 5/16
B-1049 Brussels

Maa	Yritys	Vahingon korjaava marginaali	Polkumyymintarginaali	Polkumyyntitulli	Ehdotettava polkumyyntitullin määrä
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	191 euroa/t
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	179 euroa/t
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	27,4 %	18,1 %	18,1 %	144 euroa/t
	Kaikki muut yritykset	28,9 %	23,2 %	23,2 %	183 euroa/t
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euroa/t
	Novatex Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euroa/t
	Kaikki muut yritykset	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euroa/t

G. LOPPUSÄÄNNÖS

(221) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista tulleista päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Australiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Pakistanista peräisin olevaa, CN-koodiin 3907 60 20 kuuluvaa poly(eteenitereftalaattia), jonka viskositeetiluku on ISO-standardin 1628-5 mukaan vähintään 78 ml/g.

2. Vapaasti yhteisön rajalla -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraavissa yrityksissä valmistettujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli (euroa/t)	Taric-lisäkoodi
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	72	A503
	Novapex Australia Pty Ltd	141	A504
	Kaikki muut yritykset	141	A999
Kiinan kansantasavalta	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	180	A505
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	137	A506
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	172	A507
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	106	A508
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	188	A509
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	230	A510

Maa	Yritys	Polkumyynnitulli (euroa/t)	Taric-lisäkoodi
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	191	A511
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	179	A512
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	144	A513
	Kaikki muut yritykset	183	A999
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	128	A514
	Novatex Ltd	128	A515
	Kaikki muut yritykset	128	A999

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (¹) 145 artiklan mukaisesti, 2 kohdan mukaisesti laskettavaa polkumyynnitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat 30 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asianomaiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

(¹) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 307/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,**

tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista annetun asetuksen (EY) N:o 1520/2000 muuttamisesta, tällaisten tukien määrän vahvistamisperusteista ja tiettyjä tukitodistuksia koskevista erityistoimenpiteistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000⁽²⁾ 19 artiklan nojalla asetus on mukautettava yhdistettynä nimikkeistöön tehtyjen muutosten mukaisesti ja liite B on mukautettava siten, että säilytetään yhdenmukaisuus 1 artiklan 1 kohdassa mainittujen asetusten vastaavien liitteiden kanssa.
- (2) Tariffi- ja tilastonimikkeistöistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 11 päivänä syyskuuta 2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003⁽³⁾ tehtiin tarkistuksia yhdistettyyn nimikkeistöön eräiden tavaroiden osalta. Lisäksi sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽⁴⁾ liitteessä V vahvistetaan, että 1 päivästä helmikuuta 2004 vientitukea ei enää makseta elävän hiivan tuotantoon käytettävälle soke-
rimäärälle.
- (3) Asetus (EY) N:o 1520/2000 olisi päivitettävä kyseisten muutosten ottamiseksi huomioon.
- (4) Tämän asetuksen voimaantulon myötä soke-
rimäärä, joka sisältyy eläviin hiivoihin, joille toimijat ovat hakeneet tukitodistuksia asetuksen (EY) N:o 1520/2000 mukaisesti, ei enää ole oikeutettu vientitukeen, kun niitä viedään kolmansiin maihin.
- (5) Olisi oltava mahdollista alentaa tukitodistusten mukaisia määriä ja vapauttaa niitä vastaavat vakuudet, jos toimijat pystyvät hyväksytyksi osoittamaan toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, että tämän asetuksen voimaantulo on ollut vaikutus niiden tukihakemuksiin.
- (6) Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen olisi tukitodistuksen mukaisen määrän alentamista ja sitä vastaavan vakuuden suhteellista vapauttamista koskevia pyyntöjä

arvioidessaan epäselvissä tapauksissa otettava erityisesti huomioon Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4045/89⁽⁵⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen asetuksen muiden säännösten soveltamista.

- (7) Hallinnollisista syistä on aiheellista säätää, että tukitodistuksen mukaisen määrän alentamista ja vakuuksien vapauttamista koskevat pyynnöt on tehtävä lyhyen ajan sisällä ja että tiedot hyväksytyistä alennetuista määristä on ilmoitettava komissiolle ajoissa, jotta ne voidaan ottaa huomioon sen määrän vahvistamisessa, jolle 1 päivästä huhtikuuta 2004 käytettäväksi tarkoitettuja tukitodistukset on annettava asetuksen (EY) N:o 1520/2000 mukaisesti.
- (8) Koska asetuksella (EY) N:o 1789/2003 yhdistettyyn nimikkeistöön tehtyjä tarkistuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004 ja asetuksella (EY) N:o 39/2004 tehtyjä tarkistuksia sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2004, tässä asetuksessa säädettyjä tarkistuksia olisi sovellettava samoista päivämääristä lähtien.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liite B seuraavasti:

- a) Korvataan rivillä, joka alkaa ilmaisulla "1905 90 40—1905 90 90" ensimmäisessä sarakkeessa, kyseinen ilmaisu seuraavasti:
"1905 90 45—1905 90 90".
- b) Poistetaan riviltä, joka alkaa ilmaisulla "2102 10 31 ja 2102 10 39" ensimmäisessä sarakkeessa, merkintä "X" kuudennesta sarakkeesta.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EUVL L 177, 15.7.2000, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003 (EUVL L 106, 29.4.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUVL L 281, 30.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽⁵⁾ EYVL L 388, 30.12.1989, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2154/2002 (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 4).

2 artikla

1. Jos on kyse asetuksen (EY) N:o 1520/2000 mukaisesti myönnettyistä vientitukitodistuksista, jotka koskevat sellaisten maataloustuotteiden vientiä, joiden osalta vientituki on poistettu tämän asetuksen 1 artiklan b alakohdan nojalla, tuen määrää voidaan vähentää osapuolen pyynnöstä, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) todistuksia koskevat hakemukset on esitetty ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää;
- b) todistusten voimassaolo lakkaa tämän asetuksen voimaantulo-päivän jälkeen.

2. Määrää, jolle tukitodistus on annettu, vähennetään sillä määrällä, jonka osalta asianomainen osapuoli ei voi saada vientitukea 1 artiklan b alakohdassa säädetyn muutoksen voimaantulon jälkeen, mikä on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on arvioinnissaan otettava huomioon asetuksen (ETY) N:o 4045/89 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kaupalliset asiakirjat.

3. Vastaava vakuus vapautetaan suhteessa kyseiseen vähennykseen.

3 artikla

1. Jotta pyyntö voidaan ottaa käsiteltäväksi 2 artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on saatava se viimeistään 7 päivänä maaliskuuta 2004.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä alennetuista määristä komissiolle viimeistään 14 päivänä maaliskuuta 2004. Ilmoitetut määrät otetaan huomioon päätettäessä määrästä, jolle 1 päivästä huhtikuuta 2004 voimassa olevat todistukset on annettava asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan a alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 2004 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 308/2004,**annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,****tiettyihin Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tuotteisiin vuonna 2003 sovellettujen määrällisten kiintiöiden käyttämättä jääneiden määrien uudelleen jakamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön määrällisten kiintiöiden hallintomenettelyn käyttöönotosta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 520/94⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 5 kohdan sekä 14 ja 24 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle tuonnille ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 519/94 muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 427/2003⁽²⁾ säädetään vuotuiset määrälliset kiintiöt erälle kyseisen asetuksen liitteessä I luetelluille Kiinan kansantasavallan alkuperä tuotteille. Kyseisiin kiintiöihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 520/94 säännöksiä.
- (2) Komissio antoi asetuksen (EY) N:o 738/94⁽³⁾ asetuksen (EY) N:o 520/94 soveltamista koskevista säännöksistä. Näitä säännöksiä sovelletaan edellä mainittujen kiintiöiden hallintointiin, ellei tämän asetuksen soveltamisesta muuta johdu.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 520/94 20 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet komission tiedoksi vuonna 2003 sovellettujen kiintiöiden käyttämättä jääneet määrät.
- (4) Käyttämättä jääneitä määriä ei voitu jakaa ajoissa uudelleen, jotta ne olisi voitu käyttää ennen kiintiövuoden 2003 loppua.
- (5) Kustakin tuotteesta toimitettujen tietojen tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että kiintiövuonna 2003 käyttämättä jääneet määrät olisi jaettava uudelleen vuonna 2004 tämän asetuksen liitteessä I esitettyihin määriin saakka.
- (6) Asetuksessa (EY) N:o 520/94 säädettyjen eri hallintomenetelmien tarkastelun perusteella katsotaan, että olisi sovellettava perinteisiin kauppavirtoihin perustuvaa menetelmää. Tässä menetelmässä kiintiöerät jaetaan kahteen osuuteen, joista toinen varataan perinteisille tuojille ja toinen muille hakijoille.
- (7) Tämä on osoittautunut parhaaksi tavaksi varmistaa asianomaisten yhteisön tuojien liiketoimien jatkuvuus ja välttää kauppavirtojen häiriintyminen.
- (8) Tämän asetuksen mukaisesti uudelleen jaetut määrät olisi jaettava soveltamalla samoja arviointiperusteita kuin vuoden 2003 kiintiöitä jaettaessa.
- (9) On tarpeen yksinkertaistaa muodollisuudet, jotka sellaisten perinteisten tuojien on täytettävä, joille on jo vuoden 2004 yhteisön kiintiöitä jaettaessa myönnetty tuontilisenssit. Toimivaltaisilla hallintoviranomaisilla on jo todisteet, jotka vaaditaan kultakin perinteiseltä tuojalta joko vuonna 1998 tai vuonna 1999 toteutuneesta tuonnista. Tämän vuoksi riittää, että mainitut tuojat liittävät uusiin lisenssihakemuksiinsa jäljennöksen edellisistä lisensseistään.
- (10) Ei-perinteisille tuojille varatun osuuden jakamista varten olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet mahdollisimman suotuisien edellytysten luomiseksi kiintiöiden jakamiselle ja niiden käyttämiselle mahdollisimman tarkkaan. Tätä varten on aiheellista säätää, että tämän osuuden jako tapahtuu suhteessa haettuihin määriin tosiasiallisesti jätettyjen tuontilisenssihakemusten samanaikaisen tarkastelun perusteella ja että tämä osuus varataan ainoastaan tuojille, jotka voivat todistaa saaneensa kyseisen tuotteen tuontilisenssin ja käyttäneensä siitä vähintään 80 prosenttia kiintiövuonna 2003. Lisäksi olisi rajoitettava ennakolta määrä tai arvo, jota ei-perinteiset tuojat voivat hakea.
- (11) Kiintiöiden jakoa varten tuojille olisi asetettava lisenssihakemusten jättämistä koskeva määräaika.
- (12) Jotta kiintiöt käytettäisiin mahdollisimman tarkkaan, olisi säädettävä, että jalkineiden tuontia koskevissa lisenssihakemuksissa on täsmennettävä jokaisen CN-koodin osalta haetut määrät, jos kiintiöt koskevat useampaa koodia.
- (13) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vastaanotetuista tuontilisenssihakemuksista asetuksen (EY) N:o 520/94 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Perinteisten tuojien aiempaa tuontia koskevat tiedot on ilmaistaava samoina paljousyksikköinä kuin kyseinen kiintiö.

⁽¹⁾ EYVL L 66, 10.3.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1985/2003 (EUVL L 295, 13.11.2003, s. 43).

⁽³⁾ EYVL L 87, 31.3.1994, s. 47, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 983/96 (EYVL L 131, 1.6.1996, s. 47).

- (14) Koska kiintiöjärjestelmän voimassaolo lakkaa 31 päivänä joulukuuta 2004, uudelleenjaettavat tuontilisenssit voivat olla voimassa ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2004 saakka.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 520/94 22 artiklalla perustetun kiintiöiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

3 artikla

Tuontilisenssihakemukset on jätettävä tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille ajanjaksona, joka alkaa seuraavana päivänä sen jälkeen, kun tämä asetus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja päättyy 10 päivänä maaliskuuta 2004 kello 15.00 Brysselin aikaa.

4 artikla

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 427/2003 tarkoitettujen määrällisten kiintiöiden kiintiövuonna 2003 käyttämättä jääneiden osuuskien uudelleen jakamista vuonna 2004 koskevat erityiset säännökset.

Kiintiövuonna 2003 käyttämättä jääneet määrät jaetaan uudeen tämän asetuksen liitteessä I esitettyihin määriin tai arvoihin saakka.

Asetuksen (EY) N:o 738/94 säännöksiä sovelletaan, ellei tämän asetuksen soveltamisesta muuta johdu.

2 artikla

- Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen määrällisten kiintiöiden jaetaan asetuksen (EY) N:o 520/94 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin perinteisiin kauppavirtoihin perustuvalla menetelmällä.
- Jokaisesta määrällisestä kiintiöstä perinteisille ja ei-perinteisille tuojille varattu osuus ilmoitetaan tämän asetuksen liitteessä II.
- a) Ei-perinteisille tuojille varattu osuus jaetaan menetelmällä, jossa jako tapahtuu suhteessa haettuihin määriin; yksittäisen tuojan hakema määrä ei saa olla suurempi kuin tämän asetuksen liitteessä III esitetty määrä. Tuontilisenssiä voivat hakea ainoastaan tuojat, jotka voivat todistaa tuoneensa vähintään 80 prosenttia sen tuotteen määrästä, jota varten niille on myönnetty tuontilisenssi komission asetuksen (EY) N:o 2077/2002 (*) mukaisesti.
- b) Toimijat, joita pidetään asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (2) 143 artiklassa tarkoitettuina etuyhteydessä olevina henkilöinä, voivat jättää ainoastaan yhden lisenssihakemuksen hakemuksessa kuvatuista tavaroista ei-perinteisille tuojille varatussa kiintiöosuudessa. Sen lisäksi, että toimitetaan komission asetuksen (EY) N:o 738/94 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettu todistus, ei-perinteisille tuojille varattua kiintiötä koskevassa lisenssihakemuksessa on ilmoitettava, että hakija ei ole etuyhteydessä yhteenkään muuhun toimijaan, joka on jättänyt kyseistä ei-perinteisille tuojille varattua kiintiön kohtaa koskevan hakemuksen.

1. Kutakin perinteisille tuojille varattua kiintiöosuutta jaettaessa perinteisinä tuojina pidetään tuojia, jotka voivat todistaa harjoittaneensa tuontia kalenterivuoden 1998 tai 1999 aikana.

2. Asetuksen (EY) N:o 520/94 7 artiklassa tarkoitettujen todistusasiakirjojen on liityttävä tuojan ilmoituksen mukaan joko kalenterivuonna 1998 tai 1999 tapahtuneeseen sellaisten Kiinan kansantasavallan alkuperätuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseen, jotka kuuluvat hakemuksen kohteena olevaan kiintiöön.

3. Asetuksen (EY) N:o 520/94 7 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen sijasta hakijat voivat liittää lisenssihakemuksiinsa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hallussaan olevien tullaustietojen perusteella laatiman ja varmentaman todistusasiakirjan, joka koskee hakijan tai tapauksen mukaan toimijan, jonka toimintaa hakija jatkaa, harjoittamaa asianomaisten tuotteiden tuontia kalenterivuoden 1998 tai 1999 aikana.

Hakija, jolla on jo komission asetuksen (EY) N:o 1956/2003 (3) tai komission asetuksen (EY) N:o 215/2004 (4) mukaisesti vuodeksi 2004 myönnetty tuontilisenssi, joka koskee lisenssihakemuksen kattamia tuotteita, voi liittää lisenssihakemuksensa jäljennöksen edellisistä lisensseistään. Tällöin hakijan on mainittava lisenssihakemuksessaan kyseisen tuotteen kokonaistuontimäärä valitun viiteajanjakson aikana.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2004 kello 10.00 Brysselin aikaa tiedot tuontilisenssihakemusten lukumäärästä ja kokonaispaljoudesta sekä perinteisten tuojien jättämistä hakemuksista tiedot niiden aikaisemman tuonnin määrästä tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valitun viiteajanjakson aikana.

6 artikla

Komissio vahvistaa 30 päivän kuluessa kaikkien 5 artiklan mukaisesti pyydettyjen tietojen vastaanottamisesta määrälliset arviointiperusteet, joiden mukaisesti toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on käsiteltävä tuojien hakemukset.

(1) EYVL L 319, 23.11.2002, s. 12.

(2) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

(3) EUVL L 289, 7.11.2003, s. 10.

(4) EUVL L 36, 7.2.2004, s. 10.

7 artikla

Tuontilisenssit ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2004.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

LIITE I

Uudelleen jaettavat määrät

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Uudelleen jaettavat määrät
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	9 720 296 paria
	6403 51 6403 59	1 557 200 paria
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 996 283 paria
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 169 083 paria
	6404 19 10	10 151 135 paria
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	10 983 tonnia
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut talousesineet sekä toalettiesineet, muut kuin posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	16 565 tonnia

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nauvoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joiden pohjaa ei ole suoravalettu;
- erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE II

Kiintiöiden jakaminen

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Perinteisille tuojille varattu osuus 75 %	Ei-perinteisille tuojille varattu osuus 25 %
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	7 290 222 paria	2 430 074 paria
	6403 51 6403 59	1 182 900 paria	394 300 paria
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 474 712 paria	491 571 paria
	ex 6404 11 ⁽²⁾	3 126 812 paria	1 042 271 paria
	6404 19 10	7 613 351 paria	2 537 784 paria
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	8 237 tonnia	2 746 tonnia
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut talousekineet sekä toalettiesineet, muut kuin posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	12 424 tonnia	4 141 tonnia

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nauvoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joiden pohjaa ei ole suoravalettu;
- erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE III

Enimmäismäärä, jota ei-perinteiset tuojat voivat hakea

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Ennalta määrätty enimmäismäärä
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 paria
	6403 51 6403 59	5 000 paria
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 paria
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 paria
	6404 19 10	5 000 paria
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	5 tonnia
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut talousesineet sekä toalettiesineet, muut kuin posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	5 tonnia

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nauvoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joiden pohjaa ei ole suoralettu;
- erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa ja jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset, ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osasia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE IV

Luettelo jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista

1. BELGIQUE/BELGIË
- Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes & énergie**
Administration du Potentiel économique
Politiques d'accès aux marchés, Service Licences
- Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie**
Bestuur Economisch Potentieel
Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60, Rue Général-Leman 60
B-1040 Brussel/Bruuxelles
Tél./Tel.: (32-2) 206 58 16
Télécopieur/Fax: (32-2) 230 83 22/231 14 84
2. DANMARK
- Erhvervs- og Boligstyrelsen**
Vejlsovej 29
DK-8600 Silkeborg
Tlf. (45) 35 46 64 30
Fax (45) 35 46 64 01
3. DEUTSCHLAND
- Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)**
Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49) 619 69 08-0
Fax (49) 619 69 42 26/(49) 619 69 08-800
4. GREECE
- Ministry of Economy & Finance**
General Directorate of Policy Planning & Implementation
Directorate of International Economic Issues
1, Kornarou Street
GR-105-63 Athens
Tel.: (30-210) 328-60 31/328 60 32
Fax: (30-210) 328 60 94/328 60 59
5. ESPAÑA
- Ministerio de Economía y Hacienda**
Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
Fax: (34) 913 49 38 32/913 49 37 40
6. FRANCE
- Service des titres du commerce extérieur**
8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Tél. (33) 155 07 46 69/95
Télécopieur (33) 155 07 48 32/34/35
7. IRELAND
- Department of Enterprise, Trade and Employment**
Licensing Unit, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 25 41
Fax (353-1) 631 25 62
8. ITALIA
- Ministero Attività Produttive**
Direzione Generale Politica Commerciale e la Gestione del regime degli scambi
Div. VII
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-6) 599 32 489/(39-6) 599 32 487
Fax (39-6) 592 55 56
9. LUXEMBOURG
- Ministère des affaires étrangères**
Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Tel. (352) 22 61 62
Fax (352) 46 61 38
10. NEDERLAND
- Belastingdienst/Douane**
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland
Tel. (31-50) 523 91 11
Fax (31-50) 523 22 10
11. ÖSTERREICH
- Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit**
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel. (43-1) 71 10 00
Fax (43-1) 711 00 83 86
12. PORTUGAL
- Ministério das Finanças**
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa
Largo do Terreiro do Trigo
P-1100 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 4263
Fax: (351) -21 881 4261

13. SUOMI

Tullihallitus/Tullstyrelsen
Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./Tel: (358-9) 6141
F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tel. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 309/2004,**annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,****tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), pitkäjyväisen B-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1877/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽³⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1877/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin maihin vietävän pitkäjyväisen kokonaan hiotun, kiehautetun (parboiled), B-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 16.—19. helmikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 265,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 310/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 1878/2003 tarkoitetun Réunioniin toimitettavaa pitkäjyväistä esikuorittua B-
riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätettyjen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Réunionin riisitoimituksiin liittyvistä yksityiskohtaisista soveltamista koskevista säännöistä 6 päivänä syyskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2692/89 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1878/2003 ⁽³⁾ avataan tarjouskilpailu Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen määrittämistä varten.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 9 artiklan mukaisesti komissio voi päättää jätettyjen tarjousten perusteella asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

(3) Erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2692/89 2 ja 3 artiklassa säädetyt arviointiperusteet huomioon ottaen tuen enimmäismäärää ei ole aiheellista vahvistaa.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1878/2003 tarkoitettu Réunioniin toimitettavan CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan pitkäjyväisen esikuoritun B-riisin tukea koskeva tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta 16.—19. helmikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 (EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19).

⁽³⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 311/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,
tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen
vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1875/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽³⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1875/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 16.—19. helmikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 118,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 27).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 312/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,**

tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1876/2003 ⁽²⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽³⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1876/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 16.—19. helmikuuta 2004 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 118,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1948/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 18).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 313/2004,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2004,
puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä toukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään säännöllisin väliajoin siemenistä puhdistetun puuvillan osalta todetun maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon siemenistä puhdistetulle puuvillalle määritellyn hinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun hinnan välinen suhde pitkällä aikavälillä. Tämä suhde vahvistetaan puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä komission asetuksen (EY) N:o 1591/2001⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdassa. Jos maailmanmarkkinahintaa ei voi määritellä tällä tavoin, hinta lasketaan viimeksi määritellyn hinnan perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 5 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään tuotteelle, joka vastaa tiettyjä ominaisuuksia ja ottaen huomioon markkinoiden todel-

lista suuntausta edustavina pidetyt edullisimmat tarjoukset ja hinnat. Määrittelyä varten otetaan huomioon tarjousten ja yhden tai useamman edustavan eurooppalaisen pörssin noteeraamien hintojen keskiarvo yhteisön satamaan cif-toimituksena kuljetetuista tuotteista, jotka tulevat kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpina pidetyistä eri toimittajamaista. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittelyä koskeviin perusteisiin tehdään kuitenkin mukautuksia, joiden tavoitteena on ottaa huomioon toimitetun tuotteen laadun tai tarjousten ja hintojen luonteen vuoksi perustellut erot. Nämä mukautukset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1591/2001 3 artiklan 2 kohdassa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisen johdosta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta vahvistetaan jäljempänä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklassa tarkoitetuksi puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 29,291 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1486/2002 (EYVL L 223, 20.8.2002, s. 3).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/8/EY,

annettu 11 päivänä helmikuuta 2004,

hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon mahdollisuuksia energiansäästökeinona ei tällä hetkellä täysin hyödynnetä yhteisössä. Hyötylämmön tarpeeseen perustuva tehokas yhteistuotanto on yhteisön painopiste, kun otetaan huomioon yhteistuotannon mahdolliset edut primäärienergian säästössä, verkkohävikin välttämässä ja päästöjen, etenkin kasvihuonekaasupäästöjen, vähentämisessä. Lisäksi yhteistuotannolla saatavan energian tehokas käyttö voi edistää energiansaannin varmuutta ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kilpailukykyä. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että näitä mahdollisuuksia hyödynnetään entistä paremmin energian sisämarkkinoilla.
- (2) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/54/EY ⁽⁵⁾ vahvistetaan sähkön tuotantoa, siirtoa, jakelua ja toimitusta sähkön sisämarkkinoilla koskevat yhteiset säännöt. Tältä osin yhteistuotannon kehittäminen edistää kilpailua myös uusien markkinatoimijoiden osalta.
- (3) ”Energiahuoltostrategia Euroopassa” -nimisessä vihreässä kirjassa todetaan Euroopan unionin olevan hyvin riippuvainen sen alueen ulkopuolisesta energiatarjonnasta, joka täyttää tällä hetkellä 50 prosenttia tarpeesta, ja kyseisen

osuuden odotetaan nousevan 70 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos nykyinen suuntaus pysyy ennallaan. Tuontiriippuvuus ja tuontienergian osuuden kasvu lisäävät energiansaannin keskeytymis- tai vaikeutumiseriskiä. Ei pitäisi kuitenkaan ajatella, että huoltovarmuudessa olisi kyse pelkästään tuontiriippuvuuden vähentämisestä ja kotimaisen tuotannon edistämisestä. Huoltovarmuus edellyttää useita erilaisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on muun muassa monipuolistaa energianlähteitä ja teknologioita ja parantaa kansainvälisiä suhteita. Lisäksi vihreässä kirjassa painotetaan, että energiahuolto on olennaisen tärkeää tulevan kestävän kehityksen kannalta. Vihreässä kirjassa päädytään siihen, että energian kysynnän vähentämiseen tähtäävien uusien toimenpiteiden käyttöönotto on olennaisen tärkeää sekä tuontiriippuvuuden vähentämisen että kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisen kannalta. Euroopan parlamentti vaatii vihreästä kirjasta 15 päivänä marraskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ kannustimien luomista siirtymiselle tehokkaisiin energiantuotantolaitoksiin, mukaan lukien laitokset, jotka perustuvat sähkön ja lämmön yhteistuotantoon.

- (4) Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 kokoon-tuneelle Eurooppa-neuvostolle esitetystä komission tiedonannossa ”Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävä kehitystä koskeva Euroopan unionin strategia” yksilöitiin ilmastonmuutos yhdeksi kestävän kehityksen merkittävimmistä esteistä ja painotettiin tarvetta lisätä puhtaan energian käyttöä ja ryhtyä selkeisiin toimiin energian kysynnän vähentämiseksi.
- (5) Primäärienergian säästämiseksi tarkoitettun sähkön ja lämmön yhteistuotannon lisääntynyt käyttö voisi olla tärkeä osa sitä toimenpidepakettia, joka on tarpeen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, ja myös myöhempien sitoumusten täyttämiseksi tarvittavia poliittisia toimenpiteitä. Eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta antamassaan tiedonannossa komissio yksilöi sähkön ja lämmön yhteistuotannon yhdeksi niistä toimenpiteistä, joita tarvitaan energia-alan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja ilmoitti aikeestaan esittää vuonna 2002 ehdotus direktiiviksi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi.
- (6) Euroopan parlamentti pitää komission tiedonannosta eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta 25 päivänä syyskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁷⁾ myönteisenä ajatusta, että tehdään ehdotus yhteisön toimien tehostamisesta sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi, ja vaatii yhteistuotannon edistämistä koskevan direktiivin pikaista hyväksymistä.

⁽¹⁾ EYVL C 291 E, 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUVL C 95, 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 244, 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 8. syyskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. joulukuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 543.

⁽⁷⁾ EUVL C 273 E, 14.11.2003, s. 172.

- (7) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon tärkeys tunnustettiin myös neuvoston 18 päivänä joulukuuta 1997 antamassa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin 15 päivänä toukokuuta 1998 antamassa päätöslauselmassa ⁽²⁾ yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi.
- (8) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 antamissaan päätelmissä energiatehokkuutta koskevan komission toimintasuunnitelman ja yksilöi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisen yhdeksi lyhyen aikavälin painopistealueista. Euroopan parlamentti antoi energiatehokkuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 14 päivänä maaliskuuta 2001 päätöslauselman ⁽³⁾, jossa se pyysi komissiota tekemään ehdotuksia sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä koskevista yhteisistä säännöistä, kun tämä on ympäristön kannalta järkevää.
- (9) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ⁽⁴⁾, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/80/EY ⁽⁵⁾ sekä jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY ⁽⁶⁾ korostetaan, että on arvioitava mahdollisuudet sähkön ja lämmön yhteistuotantoon uusissa laitoksissa.
- (10) Rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/91/EY ⁽⁷⁾ jäsenvaltiot veloitetaan siihen, että hyötöpinta-alaltaan yli 1 000 m²:n kokoisissa uusissa rakennuksissa otetaan ennen rakennustöiden alkamista huomioon sähkön ja lämmön yhteistuotannon kaltaisten vaihtoehtoisten menetelmien tekninen, ekologinen ja taloudellinen toteutettavuus.
- (11) Tehokas yhteistuotanto määritellään tässä direktiivissä sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden erillisen tuotannon sijasta. Tehokas yhteistuotanto edellyttää, että energiansäästö on yli 10 prosenttia. Energiansäästön maksimoimiseksi ja energiansäästöjen menetyksen välttämiseksi yhteistuotantoyksiköiden toimintaolosuhteisiin on kiinnitettävä erittäin suurta huomiota.
- (12) Primäärienergian säästöjen arvioinnin yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon niiden jäsenvaltioiden tilanne, joissa suurin osa sähkönkulutuksesta katetaan tuonnilla.
- (13) Avoimuuden kannalta on tärkeää, että sähkön ja lämmön yhteistuotannosta annetaan yhdenmukainen perusmääritelmä. Jos yhteistuotantolaitokset on varustettu erilliseen sähkön tai lämmön tuotantoon, kyseistä tuotantoa ei pitäisi pitää yhteistuotantona alkuperätakuun myöntämiseksi ja tilastotarkoituksiin.
- (14) Sen varmistamiseksi, että yhteistuotannolle tämän direktiivin mukaisesti annettava tuki perustuu hyötylämmön kysyntään ja primäärienergian säästöihin, on laadittava perusteita perusmääritelmän mukaisen yhteistuotannon energiatehokkuuden määrittämiseksi ja arvioimiseksi.
- (15) Tämän direktiivin yleistavoitteena olisi oltava yhteistuotannosta saatavan sähkön yhdenmukaistetun laskentamenetelmän ja sen soveltamiseen tarvittavien suuntaviivojen vahvistaminen ottaen huomioon Euroopan standardointijärjestöissä parhaillaan kehiteltävien menetelmien kaltaiset menetelmät. Tämän menetelmän olisi oltava joustava, jotta tekninen kehitys voidaan ottaa huomioon. Liitteissä II ja III esitettyjen laskentatapojen soveltaminen mikroyhteistuotantoyksiköihin voisi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti perustua pätevän ja riippumattoman elimen varmentaman tyyppitestaussuorituksen tuloksiin.
- (16) Tässä direktiivissä käytetyt yhteistuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon määritelmät eivät rajoita erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä tähän direktiiviin liittymättömissä yhteyksissä. On aiheellista käyttää lisäksi direktiivissä 2003/54/EY sekä sähköntuotannon edistämisestä uusiutuviista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY ⁽⁸⁾ vahvistettuja asiaa koskevia määritelmiä.
- (17) Hyötylämpötuotoksen mittaus yhteistuotantolaitoksen tuotantopisteessä korostaa tarvetta varmistaa, että yhteistuotannolla tuotetusta hyötylämmöstä saatavia etuja ei hukata suurina lämpöhäviöinä jakeluverkoissa.
- (18) Rakennusaste on tekninen ominaisuus, joka on määriteltävä, jotta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä voitaisiin laskea.
- (19) Tässä direktiivissä yhteistuotantoyksikön määritelmään voi kuulua myös laitteita, joissa voidaan tuottaa vain sähköenergiaa tai vain lämpöenergiaa, kuten lisäpoltto- ja jälkipolttoyksiköitä. Tällaisten laitteiden tuotosta ei pitäisi pitää yhteistuotantona alkuperätakuun myöntämiseksi ja tilastotarkoituksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL C 167, 1.6.1998, s. 308.⁽³⁾ EYVL C 343, 5.12.2001, s. 190.⁽⁴⁾ EYVL C 257, 10.10.1996, s. 26.⁽⁵⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.⁽⁷⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.⁽⁸⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.

- (20) Pienimuotoisen yhteistuotannon määritelmä käsittää muun muassa yhteistuotannon mikroyksiköt ja hajautetut yksiköt, kuten erillisiä alueita tai rajoitettua kiinteistökohtaista, kaupallista tai teollista kysyntää varten energiaa tuottavat yhteistuotantoyksiköt.
- (21) Jotta kuluttaja voisi valita avoimemmin perustein yhteistuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotettavan sähkön välillä, on tarpeen varmistaa yhdenmukaistettujen viitearvojen perusteella, että tehokkaan yhteistuotannon alkuperä voidaan taata. Alkuperätakuuta koskevat järjestelmät eivät sinänsä merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä.
- (22) On tärkeää, että alkuperätakuilla voidaan kattaa kaikki tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetut sähköenergian muodot. On tärkeää erottaa selvästi toisistaan alkuperätakuut ja vaihdettavat todistukset.
- (23) Sen varmistamiseksi, että yhteistuotannon markkinaosuus kasvaa keskipitkällä aikavälillä, on tarkoituksenmukaista edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot vahvistavat ja julkaisevat kertomuksen, jossa analysoidaan kansalliset mahdollisuudet tehokkaaseen yhteistuotantoon ja erikseen sitä häiritsevät esteet sekä toteutetut toimenpiteet, joilla varmistetaan takuujärjestelmän luotettavuus.
- (24) Julkisen tuen olisi oltava sopusoinnussa ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ kanssa, myös tukien päällekkäisyyden kieltämisen osalta. Nämä suuntaviivat sallivat tällä hetkellä tietyn tyyppisen julkisen tuen, jos voidaan osoittaa, että tukitoimenpiteet edistävät ympäristönsuojelua, koska energian muuntamisen hyötysuhde on poikkeuksellisen korkea, koska ne mahdollistavat energiankulutuksen vähentämisen tai koska tuotantoprosessi on vähemmän vahingollinen ympäristölle. Tällainen tuki on joissain tapauksissa välttämätöntä, jotta yhteistuotannon mahdollisuuksia voitaisiin hyödyntää pidemmälle ja erityisesti ottaa huomioon tarve sisällyttää ulkoiset kustannukset hintoihin.
- (25) Yhteistuotantoa edistävissä julkisissa tukijärjestelmissä olisi keskityttävä pääasiassa tukemaan taloudellisesti perusteltavissa olevaan lämmitys- ja jäähdytystarpeeseen perustuvaa yhteistuotantoa.
- (26) Jäsenvaltiot tukevat yhteistuotantoa kansallisesti erilaisin tukijärjestelmin, kuten investointituilla, verohelpotuksilla tai veronalennuksilla, vihreillä todistuksilla sekä suoran hintatuen järjestelmillä. Yksi tärkeä keino tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi on taata kyseisten järjestelmien moitteeton toiminta siihen asti, kunnes yhdenmukaistetut yhteisön puitteet on otettu käyttöön, jotta investoijien luottamus säilyisi. Komissio aikoo seurata tilannetta ja raportoida kokemuksista, joita kansallisten tukijärjestelmien soveltamisesta saadaan.
- (27) Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirtoon ja jakeluun olisi sovellettava direktiivin 2001/77/EY 7 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan sekä direktiivin 2003/54/EY asiaa koskevia säännöksiä. Kunnes yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja on kansallisen lainsäädännön nojalla direktiivin 2003/54/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä asiakas, yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien joskus tarvitseman lisäenergian ostoon liittyvät tariffit olisi asetettava puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein. Erityisesti pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta voidaan helpottaa pääsyä tehokkaissa yhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön verkkojärjestelmään, edellyttäen, että siitä ilmoitetaan komissiolle.
- (28) Enintään 400 kW:n yhteistuotantoyksiköt, jotka ovat uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/42/ETY⁽²⁾ määritelmien mukaisia, tuskin yleensä vastaavat kyseisen direktiivin mukaisia hyötysuhteen vähimmäisvaatimuksia, ja ne olisi sen vuoksi jätettävä mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (29) On syytä ottaa huomioon yhteistuotantosektorin erityis rakenne monine pienine ja keskisuurine tuottajineen, etenkin arvioitaessa yhteistuotantokapasiteetin rakentamislupiin liittyviä hallintomenettelyjä.
- (30) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda puitteet yhteistuotannon edistämiseksi, joten on tärkeää painottaa, että uuteen yhteistuotantokapasiteettiin tehtäville investoinneille tarvitaan vakaa taloudellinen ja hallinnollinen ympäristö. Jäsenvaltioita olisi kannustettava ottamaan tämä huomioon suunnitteleamalla vähintään neljän vuoden kestoisia tukijärjestelmiä ja välttämällä toistuvia muutoksia hallintomenettelyissä ja niin edelleen. Lisäksi jäsenvaltioita olisi kannustettava varmistamaan, että julkisissa tukijärjestelmissä otetaan huomioon periaate, jonka mukaan tuen käytöstä on asteittain luovuttava.
- (31) Yhteistuotannon yleinen tehokkuus ja kestävyys riipuvat useista tekijöistä, kuten käytetystä teknologiasta, polttoainetyypistä, kuormituskäyrästä, yksikön koosta ja myös lämmön ominaisuuksista. Käytännön syistä ja sen perusteella, että lämpötuotoksen käyttö erilaisiin tarkoituksiin edellyttää erilaisia lämpötilatasoja ja että nämä ja muut erot vaikuttavat yhteistuotannon hyötysuhteisiin, yhteistuotanto voitaisiin jakaa eri luokkiin, kuten 'yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin', 'yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin' ja 'yhteistuotanto maataloustarkoituksiin'.

⁽²⁾ EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽¹⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

- (32) Perustamissopimuksen 5 artiklassa esitettyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yleiset periaatteet, jotka muodostavat puitteet sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi energian sisämarkkinoilla, olisi laadittava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioille, jotta kukin jäsenvaltio voisi valita sille parhaiten sopivan järjestelmän. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan niistä vähimmäisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on lisätä energiatehokkuutta ja parantaa toimitusvarmuutta luomalla puitteet sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi ja kehittämiseksi sisämarkkinoilla hyötylämmön tarpeen ja primäärienergian säästöjen perusteella ottaen huomioon kansalliset erityisolosuhteet ja etenkin taloudelliset ja ilmasto-olosuhteet.

2 artikla

Sovellettamisa

Tätä direktiiviä sovelletaan 3 artiklassa määriteltyyn sähkön ja lämmön yhteistuotantoon ja liitteessä I lueteltuihin yhteistuotantoteknologioihin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'yhteistuotannolla' lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian tuottamista samanaikaisesti samassa prosessissa;
- 'hyötylämmöllä' yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen;
- 'taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella' tarvetta, joka ei ylitä lämmitys- tai jäähdytystarvetta ja joka muutoin tyydyttäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;
- 'yhteistuotannosta saatavalla sähköllä' hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä II säädettyin menetelmin laskettua sähköä;

- 'varasähköllä' sähköä, jota toimitetaan sähköverkon kautta silloin, kun sähkön ja lämmön yhteistuotantoprosessi keskeytyy, myös huoltojen aikana, tai on epäkunnossa;
- 'lisäsähköllä' sähköä, jota toimitetaan sähköverkon kautta tapauksissa, joissa sähkön tarve on suurempi kuin yhteistuotantoprosessin sähkötuotos;
- 'kokonaishyötysuhteella' sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;
- 'hyötysuhteella' polttoaineiden alempien lämpöarvojen perusteella laskettua keskihyötysuhdetta;
- 'tehokkaalla yhteistuotannolla' liitteessä III asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;
- 'erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvolla' niiden toisistaan erillisten lämmön- ja sähköntuotantojen hyötysuhdetta, jotka on määrä korvata yhteistuotantoprosessilla,
- 'rakennusasteella' yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa ainoastaan yhteistuotantolaitoksena tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella,
- 'yhteistuotantoyksiköllä' yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;
- 'mikroyhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle 50 kW_e;
- 'pienimuotoisella yhteistuotannolla' kapasiteetiltaan alle 1 MW_e:n yhteistuotantolaitosten tuotantoa;
- 'sähkön ja lämmön yhteistuotannolla' yhteistuotannolla saadun sähkö- ja mekaanisen energian ja hyötylämmön summaa.

Lisäksi sovelletaan direktiivien 2003/54/EY ja 2001/77/EY asiaa koskevia määritelmiä.

4 artikla

Yhteistuotannon hyötysuhdeperusteet

1. Yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi liitteen III mukaisesti komissio vahvistaa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006 lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot. Yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot sisältävät asiaankuuluvien tekijöiden, kuten rakentamisvuoden ja polttoainetyyppien, mukaan eriytettyjen viitearvojen matriisin, ja niiden on perustuttava hyvin dokumentoituun analyysiin, jossa otetaan huomioon muun muassa todellisissa olosuhteissa operatiivisessa käytössä saadut tiedot, rajat ylittävä sähkön kauppa, polttoaineseos ja ilmasto-olosuhteet sekä liitteen III periaatteiden mukaisesti sovellettavat yhteistuotantoteknologiat.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Komissio tarkistaa 1 kohdassa tarkoitettuja lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja ensimmäisen kerran 21 päivänä helmikuuta 2011 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen teknologisen kehityksen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuneiden muutosten huomioonottamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden, jotka panevat tämän direktiivin täytäntöön ennen kuin komissio on vahvistanut 1 kohdassa tarkoitettua lämmön ja sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot, olisi vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä lämmön ja sähkön erillisen tuotannon kansalliset hyötysuhteen viitearvonsa yhteistuotannolla saatavien primäärienergian säästöjen laskemiseksi liitteessä III esitetyt menetelmiä noudattaen.

5 artikla

Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen viitearvojen perusteella viimeistään kuuden kuukauden kuluttua näiden arvojen hyväksymisestä, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotettavan sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön alkuperätakuu antaa tuottajille mahdollisuuden osoittaa, että heidän myymänsä sähkö on tuotettu tehokkaalla yhteistuotannolla, ja että takuu annetaan tätä varten asianomaisen tuottajan pyynnöstä.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman toimivaltaisen tuotannosta ja jakelusta riippumattoman elimen valvomaan 1 kohdassa tarkoitettua alkuperätakuun myöntämistä.

3. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten elinten on otettava käyttöön tarvittavat järjestelmät, joilla varmistetaan alkuperätakuiden tarkkuus ja luotettavuus, sekä esitettävä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua selvityksessä takuujärjestelmän luotettavuuden varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

4. Alkuperätakuita koskevat järjestelmät eivät sinänsä merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä.

5. Alkuperätakuun on

- sisällettävä sen polttoainelähteen alempi lämpöarvo, josta sähkö on tuotettu; siinä on myös ilmoitettava sähkön kanssa tuotetun lämmön käyttötarkoitus sekä tuotantoajan kohdat ja -paikat,
- sisällettävä maininta liitteen II mukaisen tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrästä, jonka takuu kattaa,
- ilmoitettava primäärienergian säästöt, jotka on laskettu liitteen III mukaisesti 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, komission vahvistamien yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella.

Jäsenvaltiot saavat sisällyttää alkuperätakuuseen myös muita tietoja.

6. Jäsenvaltioiden olisi vastavuoroisesti tunnustettava tällaiset 1 kohdan mukaisesti myönnettyt alkuperätakuut yksinomaisena osoituksena 5 kohdassa tarkoitetuista seikoista. Sille, että kieltäydytään tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi osoitukseksi, erityisesti petosten estämistä koskevista syistä, on oltava puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet.

Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi velvoittaa kieltäytyvän osapuolen tunnustamaan alkuperätakuun ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tunnustaminen perustuu.

6 artikla

Kansalliset mahdollisuudet tehokkaaseen yhteistuotantoon

1. Jäsenvaltioiden on laadittava analyysi kansallisista mahdollisuuksista tehokkaan yhteistuotannon soveltamiseen, tehokas mikroyhteistuotanto mukaan luettuna.

2. Analyysin on:

- perustuttava hyvin dokumentoituun tieteelliseen tietoon, ja siinä on noudatettava liitteessä IV vahvistettuja perusteita,
- siinä on tunnistettava kaikki mahdollisuudet tehokkaan yhteistuotantoon soveltuvaan hyötylämmitykseen ja -jäähdytykseen ja määritettävä yhteistuotannossa käytettävien polttoaineiden ja muiden energialähteiden saatavuus,
- sisällettävä erillinen analyysi esteistä, jotka voivat estää hyödyntämästä kansallisia mahdollisuuksia tehokkaaseen yhteistuotantoon. Tässä analyysissä on erityisesti käsiteltävä polttoaineiden hintoihin, kustannuksiin ja saantiin liittyviä esteitä, verkkojärjestelmäkysymyksiin liittyviä esteitä, hallinnollisiin menettelyihin liittyviä esteitä sekä siihen liittyviä esteitä, ettei ulkoisia kustannuksia oteta huomioon energian hinnoissa.

3. Jäsenvaltioiden on ensimmäisen kerran viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2007 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi komission pyynnöstä, joka on esitettävä vähintään kuusi kuukautta ennen määräaika, arvioitava, miten tehokkaan yhteistuotannon osuuden lisäämisessä on edistytty.

7 artikla

Tukijärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannon tuki — nykyisissä ja tulevaisuudessa yksiköissä — perustuu hyötylämmön tarpeeseen ja primäärienergian säästöihin, ottaen huomioon mahdollisuudet vähentää energian kysyntää myös muilla taloudellisesti toteutuskelpoisilla tai ympäristöystävällisillä toimenpiteillä, kuten muilla energiatehokkuustoimenpiteillä.

2. Komissio arvioi jäsenvaltioissa käytettyjen sellaisten järjestelmien soveltamista, joiden mukaan yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja saa julkisten viranomaisten sääntelemän järjestelmän perusteella joko suoraa tai välillistä tukea ja joilla voisi olla kauppaa rajoittava vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.

Komissio tutkii, edistävätkö tällaiset järjestelmät perustamispimuksen 6 artiklassa ja 174 artiklan 1 kohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamista.

3. Komissio esittää 11 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa hyvin dokumentoidun analyysin kokemuksista, joita on saatu tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erilaisten tukijärjestelmien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta. Kertomuksessa arvioidaan tukijärjestelmien tuloksia, kustannustehokkuus mukaan lukien, tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi 6 artiklassa tarkoitettujen kansallisten mahdollisuuksien mukaisesti. Lisäksi kertomuksessa arvioidaan, missä määrin tukijärjestelmät ovat edistäneet vakaiden olosuhteiden luomista yhteistuotantoon tehtäville investoinneille.

8 artikla

Sähköverkköjärjestelmiin ja tariffeihin liittyvät kysymykset

1. Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirron ja jakelun varmistamiseksi sovelletaan direktiivin 2001/77/EY 7 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan säännöksiä ja direktiivin 2003/54/EY asiaankuuluvia säännöksiä.

2. Kunnes yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja on kansallisen lainsäädännön nojalla direktiivin 2003/54/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä asiakas, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että vara- tai lisäsähkön tuottamista varten ostettavan sähkön tariffit asetetaan julkaistujen tariffien ja ehtojen perusteella.

3. Edellyttäen, että asiasta ilmoitetaan komissiolle, jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaalla yhteistuotannolla pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön verkkojärjestelmään pääsyä.

9 artikla

Hallinnolliset menettelyt

1. Jäsenvaltioiden tai niiden nimeämien toimivaltaisten elinten on arvioitava tehokkaita yhteistuotantoyksiköitä koskeviin lupamenettelyihin tai muihin direktiivin 2003/54/EY 6 artiklassa säädettyihin menettelyihin sovellettavaa voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Arvioinnin tarkoituksena on:

- kannustaa suunnittelemaan yhteistuotantoyksiköitä siten, että täytetään taloudellisesti perusteltavissa oleva hyötylämpötuotoksen tarve ja vältetään hyötylämpöön nähden ylimääräisen lämmön tuottamista;
- vähentää sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä;
- yksinkertaistaa ja nopeuttaa menettelyjä asianmukaisella hallintotasolla; ja
- varmistaa, että säännöt ovat puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä ja että yhteistuotantoon liittyvien eri tekniikojen erityispiirteet otetaan täysin huomioon.

2. Jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin tämä on kansallisen lainsäädännön kannalta aiheellista, annettava kuvaus saavutuksesta vaiheesta erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- viranomaisten toiminnan yhteensovittaminen lupahakemusten määräaikojen, vastaanottamisen ja käsittelyn osalta;
- mahdollisten suuntaviivojen laatiminen 1 kohdassa tarkoitetuille toimille ja mahdollisuus ottaa käyttöön nopeutettu suunnittelumenettely yhteistuotantoa hyödyntäville tuottajille; ja
- viranomaisten nimeäminen toimimaan välittäjinä lupia myöntävien viranomaisten ja luvanhakijoiden välisissä riidoissa.

10 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006 julkaistava kertomus, jossa esitetään 5 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehtyjen analyysien ja arviointien tulokset.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2007 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi komission pyynnöstä, joka on esitettävä vähintään kuusi kuukautta ennen määräaikaa, julkaistava kertomus, jossa esitetään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen arviointien tulokset.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran ennen joulukuun 2004 loppua vuoden 2003 tietojen osalta ja sen jälkeen vuosittain tilastot kansallisesta sähkön ja lämmön yhteistuotannosta liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti.

Niiden on myös toimitettava vuosittain tilastot yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista. Jäsenvaltiot voivat myös toimittaa tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saaduista primäärienergian säästöistä liitteessä III esitettyjen menetelmien mukaisesti.

11 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio arvioi 10 artiklan nojalla saamiensa kertomusten perusteella tämän direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2008 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti seuraavia seikkoja:

- edistyminen hyödynnettäessä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia mahdollisuuksia tehokkaaseen yhteistuotantoon;
- arvio siitä, missä määrin säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään puitteet yhteistuotannolle energian sisämarkkinoilla, on asetettu puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon yhteistuotannon hyödyt;

- c) yhteistuotannon erilaisten tukijärjestelmien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta saadut kokemukset;
- d) erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen uudelleenarviointi senhetkisten tekniikoiden perusteella.

Tarvittaessa komissio antaa kertomuksen mukana lisäehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edistymistä komissio tarkastelee, missä suhteessa 6 artiklassa tarkoitettuja tehokkaan yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia on hyödynnetty tai aiotaan hyödyntää ottaen huomioon jäsenvaltion toimenpiteet, olosuhteet, ilmasto-olosuhteet mukaan lukien, sekä sisäisten energiainmarkkinoiden vaikutukset ja muiden yhteisön aloitteiden kuten kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ vaikutukset.

Tarvittaessa komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle lisää ehdotuksia, erityisesti mahdollisen toimintaohjelman perustamisesta tehokkaan yhteistuotannon kehittämiseksi yhteisössä.

3. Arvioitaessa sitä, missä määrin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmien yhdenmukaistamista voidaan lisätä, komissio arvioi 12 artiklassa ja liitteissä II ja III tarkoitettujen laskelmien samanaikaisen soveltamisen vaikutusta energian sisämarkkinoihin ottaen huomioon myös kansallisista tukimekanismeista saadut kokemukset.

Tarvittaessa komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lisää ehdotuksia laskentamenetelmien mahdollisesta enemmästä yhdenmukaistamisesta.

12 artikla

Vaihtoehtoiset laskutavat

1. Vuoden 2010 loppuun saakka ja komission etukäteishyväksynnän saatuaan jäsenvaltiot voivat käyttää muutakin kuin liitteessä II olevassa b kohdassa säädettyä menetelmää vähentääkseen ilmoitetuista luvuista mahdollisen muuten kuin yhteistuotantoprosessissa tuotetun sähkön. Yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä 5 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkoitettiin määrittämään kuitenkin liitteen II mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat laskea sähkö- ja mekaanisen energian ja lämmön tuotannosta saatavat primäärienergian säästöt liitteessä III olevan c kohdan mukaisesti käyttämättä liitteen II määräyksiä samaan prosessiin kuuluvan muun kuin yhteistuotetun lämmön ja sähkön sulkemiseksi kyseisen prosessin ulkopuolelle. Kyseistä tuotantoa voidaan pitää tehokkaana yhteistuotantona edellyttäen, että se täyttää liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt hyötysuhdeperusteet ja että sähkökapasiteetillaan yli 25 MW:n yhteistuotantolaitosten kokonaishyötysuhde

on yli 70 %. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen II mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat vuoden 2010 loppuun saakka vaihtoehtoisia menetelmiä käyttäen määrittellä yhteistuotannon tehokkaaksi yhteistuotannoksi tarkistamatta, täyttääkö yhteistuotanto liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt perusteet, mikäli kansallisella tasolla osoitetaan, että tällaisella vaihtoehtoisella laskentamenetelmällä määritetty yhteistuotanto täyttää keskimäärin liitteessä III olevassa a kohdassa esitetyt perusteet. Mikäli tällaiselle tuotannolle annetaan alkuperätakuu, takuussa ilmoitettu yhteistuotannon hyötysuhde ei saa ylittää liitteessä III olevassa a kohdassa esitettyjen perusteiden mukaista kynnysarvoa, jollei liitteen III mukaisesti suoritettavissa laskelmissa muuta osoiteta. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen II mukaisesti.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Liitteessä II olevassa a kohdassa tarkoitettuja yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettäviä kynnysarvoja on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Liitteessä III olevassa a kohdassa tarkoitettuja yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettäviä kynnysarvoja on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Liitteessä II olevassa d kohdassa tarkoitettujen rakennusasteen määrittämishojeita on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 21 päivänä helmikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään

16 artikla

Muutos direktiiviin 92/42/ETY

Lisätään direktiivin 92/42/ETY 3 artiklan 1 kohtaan seuraava luetelmakohta:

— yhteistuotantoyksiköt hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY (*) määritelmän mukaisesti,

(*) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.”

17 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

18 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä helmikuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. McDOWELL

LIITE I

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat

- a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- b) Vastapainehöyryturbiini
- c) Väliottolauhdutusturbiini
- d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- e) Polttomoottori
- f) Mikroturbiinit
- g) Stirling-moottorit
- h) Polttokennot
- i) Höyrykoneet
- j) Orgaaniset Rankine-prosessit
- k) Muuntyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 3 artiklan a kohdassa vahvistettuja määritelmiä.

LIITE II

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskeminen

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta laskeminen voi perustua varmennettuihin arvoihin.

- a) Yhteistuotannosta saatava sähköntuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähköntuotanto päägeneraattorien ulostulokohdasta mitattuna.
- i) Liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 75 %; ja
- ii) liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 80 %.
- b) Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan i alakohdassa tarkoitettujen arvojen (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen arvojen (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköt), yhteistuotannon laskemiseen käytetään seuraavaa kaavaa:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

jossa:

E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä,

C on rakennusaste,

H_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan hyötylämmön määrä (tätä tarkoitusta varten kokonaislämmöntuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tai höyrygeneraattorista ennen turbiinia otetulla tuorehöyryllä tuotetulla lämmöllä).

Yhteistuotannosta saatavaa sähköä koskevan laskelman on perustuttava tosiasialliseen rakennusasteeseen. Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista rakennusastetta ei tiedetä, liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a, b, c, d ja e yksiköihin voidaan soveltaa etenkin tilastollisiin tarkoituksiin seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähköntuotanto:

Yksikön tyyppi	Rakennusasteen oletusarvo C
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95
Vastapainehöyryturbiini	0,45
Väliottolauhdutusturbiini	0,45
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55
Polttomoottori	0,75

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön rakennusasteen oletusarvoja liitteessä I tarkoitettujen tyyppien f, g, h, i, j ja k yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

- c) Jos osa yhteistuotantoprosessiin käytettävän polttoainepanoksen energiasisällöstä otetaan talteen kemikaaleina ja käytetään uudelleen, tämä osa voidaan vähentää polttoainepanoksesta ennen kokonaishyötysuhteen laskemista a ja b kohdan mukaisesti.
- d) Jäsenvaltiot voivat määrittää rakennusasteen sähkön ja hyötylämmön väliseksi suhteeksi yhteistuotannon toimiessa alhaisella kapasiteetilla tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella.
- e) Komissio määrittää 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti yksityiskohtaiset ohjeet liitteen II täytäntöönpanoa ja soveltamista varten, rakennusasteen määrittäminen mukaan luettuna.
- f) Jäsenvaltiot voivat käyttää a ja b kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

LIITE III

Menetelmät yhteistuotantoprosessin hyötysuhteen määrittämiseksi

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

a) *Tehokas yhteistuotanto*

Tässä direktiivissä tarkoitetun tehokkaan yhteistuotannon on täytettävä seuraavat perusteet:

- yhteistuotantoyksiköiden yhteistuotannolla saatavien b kohdan mukaisesti laskettujen primäärienergian säästöjen on oltava vähintään 10 % verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,
- tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

b) *Primäärienergian säästöjen määrittäminen*

Liitteen II mukaisesti määritellyllä yhteistuotannolla saatavat primäärienergian säästöt määritetään seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

jossa:

PES on primäärienergian säästö,

CHP H_η on yhteistuotannon lämpöhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista hyötylämmön tuotosta jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Ref H_η on erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

CHP E_η on yhteistuotannon sähköhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista yhteistuotannosta saatavaa sähköä jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka tarkoittaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 5 artiklan mukaista alkuperätakuuta.

Ref E_η on erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

c) *Energiansäästöjen laskeminen 12 artiklan 2 kohdan mukaista vaihtoehtoista laskutapaa käyttäen*

Jos prosessin primäärienergian säästöt lasketaan 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, primäärienergian säästöt on laskettava käyttäen tämän liitteen b kohdan kaavaa siten, että

”CHP H_η” korvataan ”H_η”:lla ja

”CHP E_η” korvataan ”E_η”:lla,

jolloin

H_η lla tarkoitetaan prosessin lämpöhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena lämpötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

E_η lla tarkoitetaan prosessin sähköhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena sähkötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka tarkoittaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 5 artiklan mukaista alkuperätakuuta.

d) *Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän liitteen b ja c kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.*

e) Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta primäärienergian säästöjen laskeminen voi perustua varmennettuihin tietoihin.

f) *Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot*

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja tämän liitteen b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitettujen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen määrittelyyn käytettävissä periaatteissa on määriteltävä käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvot lasketaan seuraavia periaatteita noudattaen:

1. Direktiivin 3 artiklassa määriteltyjen yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu erillisen sähkötuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain.
2. Yhteistuotantoyksiköitä verrataan käyttäen markkinoiden parasta saatavilla olevaa ja taloudellisesti perusteltavissa olevaa teknologiaa sähkön ja lämmön erillisen tuotannon osalta yhteistuotantoyksikön rakentamisvuonna.
3. Yli kymmenen vuotta vanhojen yhteistuotantoyksiköiden viitearvot vahvistetaan samalle tasolle kuin kymmenen vuotta vanhojen yksiköiden hyötysuhteen viitearvot.
4. Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen on vastattava jäsenvaltioiden ilmastollisia eroja.

LIITE IV

Tehokkaan yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysiperusteet

- a) Direktiivin 6 artiklassa tarkoitettussa tehokkaan yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysissä on tarkasteltava:
- polttoainetyyppejä, joita todennäköisesti käytetään yhteistuotantomahdollisuuksien hyödyntämiseksi, mukaan lukien erityiset mahdollisuudet lisätä uusiutuvien energialähteiden käyttöä kansallisilla lämmön markkinoilla yhteistuotannon kautta,
 - liitteessä I lueteltuja yhteistuotantotekniikan tyyppisiä, joita todennäköisesti käytetään kansallisten mahdollisuuksien hyödyntämiseen,
 - sen lämmön, sähköenergian tai, mikäli mahdollista, mekaanisen energian erillisen tuotannon tyyppisiä, joka todennäköisesti korvataan tehokkaalla yhteistuotannolla.
 - olemassa olevan kapasiteetin uudenaikaistamismahdollisuuksia ja uuden kapasiteetin luomismahdollisuuksia.
- b) Analyysiin on kuuluttava sopivia järjestelyjä, joilla arvioidaan kustannustehokkuus — primäärienergian säästön kannalta — tehokkaan yhteistuotannon osuuden lisäämisessä kansallisessa energialähteiden käytössä. Kustannustehokkuusanalyysissä on myös otettava huomioon kansalliset sitoumukset, jotka on hyväksytty niiden ilmastonmuutos-sitoumusten yhteydessä, jotka yhteisö on hyväksynyt ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisesti.
- c) Kansallisten yhteistuotantomahdollisuuksien analyysissä on määriteltävä mahdollisuudet vuosiin 2010, 2015 ja 2020 mennessä ja tehtävä, silloin kun se on mahdollista, tarvittavat kustannusarviot kullekin aikavälille.
-

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/15/EY,
annettu 10 päivänä helmikuuta 2004,
direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta tarkoituksin jatkaa mahdollisuutta sallia jäsenvaltioiden
soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste ⁽³⁾ 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdan mukaisesti 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjä alennettuja arvonlisäverokantoja voidaan soveltaa myös direktiivin liitteessä K lueteltuihin erityisen työvaltaisiin palveluihin enintään 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisen nelivuotiskauden aikana.
- (2) Luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin direktiivin 77/388/ETY ⁽⁴⁾ 28 artiklan 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti 28 päivänä helmikuuta 2000 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2000/185/EY annetaan tietyille jäsenvaltioille lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2003 alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin, joiden osalta ne ovat tätä pyytäneet.
- (3) Kokeiluun osallistuneiden jäsenvaltioiden laatimien arviointikertomusten perusteella komissio antoi yleisen arviointikertomuksensa 2 päivänä kesäkuuta 2003.
- (4) Strategiaa sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi koskevan tiedonantonsa mukaisesti komissio on antanut alennettujen arvonlisäverokantojen kokonaistarkistusta koskevan ehdotuksen tarkoituksena niiden yksinkertaistaminen sekä yhdenmukaistaminen.
- (5) Neuvostolle olisi annettava tarvittava aika ottaa kantaa ehdotukseen alennettujen arvonlisäverokantojen kokonaistarkistuksesta, koska se ei ole päässyt ehdotuksen

sisällöstä yhteisymmärrykseen, joten oikeudellisen epävarmuuden poistamiseksi tammikuun 1 päivästä 2004 kyseessä olevalle toimenpiteelle direktiivissä 77/388/ETY säädettyä enimmäissoveltamisaikaa olisi jatkettava.

- (6) Direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdan soveltamisen jatkumisen varmistamiseksi on aiheellista säätää tämän direktiivin takautuvasta soveltamisesta.
- (7) Tämän direktiivin täytäntöönpano ei edellytä jäsenvaltioiden lainsäädännön muuttamista.
- (8) Direktiivi 77/388/ETY olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ilmaisu ”1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisen nelivuotiskauden” ilmaisulla ”1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen kuusivuotiskauden”.

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se annetaan.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä helmikuuta 2004.

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. McCREEVY*

⁽¹⁾ Lausunto annettu 15. tammikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 28. tammikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/7/EY (EUVL L 27, 31.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ EYVL L 59, 4.3.2000, s. 10, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/954/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 28)

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä helmikuuta 2004,

luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa tiettyihin erityisen työvaltaisiin palveluihin direktiivin 77/388/EY 28 artiklan 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehdyn päätöksen 2000/185/EY soveltamisajan jatkamisesta

(2004/161/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Alankomaat, Belgia, Espanja, Italia, Kreikka, Luxemburg, Portugali, Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta saivat neuvoston päätöksen 2000/185/EY⁽²⁾ nojalla soveltaa 31 päivään joulukuuta 2003 saakka alennettua arvonlisäverokantaa niihin erityisen työvaltaisiin palveluihin, joiden osalta ne olivat lupaa pyytäneet.
- (2) Komissio hyväksyi 23 päivänä heinäkuuta 2003 alennettujen arvonlisäverokantojen kokonaistarkistusta koskevan direktiiviehdotuksen. Koska neuvosto ei ole päässyt 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä yhteisymmärrykseen, olisi voimassa olevaa alennettua arvonlisäverokannan järjestelmää jatkettava kahdella vuodella erityisen työvaltaisten palvelujen osalta.
- (3) Kyseiselle toimenpiteelle direktiivissä 77/388/EY säädetyn soveltamisajan enimmäiskesto on jatkettu.

(4) Myös päätöksen 2000/185/EY soveltamisaikaa olisi jatkettava.

(5) Mainitussa direktiivissä tarkoitettujen lupien soveltamisen jatkumisen varmistamiseksi on aiheellista säätää tämän päätöksen takautuvasta soveltamisesta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2000/185/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu ”1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisen nelivuotiskauden” ilmaisulla ”1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen kuusivuotiskauden”;
- 2) Korvataan 3 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu ”31 päivään joulukuuta 2003” ilmaisulla ”31 päivään joulukuuta 2005”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle, Belgian kuningaskunnalle, Espanjan kuningaskunnalle, Helleenien tasavallalle, Italian tasavallalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Portugalin tasavallalle, Ranskan tasavallalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/15/EY (ks. tämän virallisen lehden sivu 61).

⁽²⁾ EYVL L 59, 4.3.2000, s. 10, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/954/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 28).

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

Tehty Brysselissä 10 päivänä helmikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. McCREEVY

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä helmikuuta 2004,**

Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä ja päätöksen 89/688/ETY voimassaoloajan jatkamisesta

(2004/162/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen määräyksiä sovelletaan syrjäisimpiin alueisiin ja näin ollen myös Ranskan merentakaisiin departementteihin ottaen huomioon merentakaisten departementtien rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, jota vaikeuttaa niiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista, jotka sen vuoksi, että ne ovat pysyviä tekijöitä ja niillä on yhteisvaikutuksia, haittaavat suuresti näiden alueiden kehitystä. Tämä perustamissopimuksen määräys vastaa syrjäisimpien alueiden hyväksi aikaisemmin toteutettuja toimenpiteitä, varsinkin toimenpiteitä, jotka otettiin käyttöön erityisesti Ranskan merentakaisten departementtien syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia valinnaisia toimenpiteitä koskevasta erityisohjelmasta (Poseidom) 22 päivänä joulukuuta 1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/687/ETY ⁽²⁾.
- (2) Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen 89/688/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan 3 kohdan mukaan paikalliselle tuotannolle voidaan myöntää osittainen tai täydellinen vapautus meriverosta enintään kymmeneksi vuodeksi veron käyttöönoton jälkeen ottaen huomioon merentakaisten departementtien erityisrajoitukset. Koska järjestelmä otettiin käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1993, määräaika päättyi 31 päivänä joulukuuta 2002.
- (3) Päätöksen 89/688/ETY 3 artiklan mukaisesti komission oli laadittava kertomus järjestelmän soveltamisesta, jotta voitaisiin arvioida hyväksytyjen toimenpiteiden vaikutuksia ja mahdollista tarvetta jatkaa verovapautusten soveltamista. Neuvostolle 24 päivänä marraskuuta 1999 antamassaan kertomuksessa komissio toteaa, että Ranskan neljän merentakaisen departementin (DOM) taloudellinen ja sosiaalinen tilanne on niiden syrjäisen sijainnin vuoksi paljon haavoittuvampi kuin Euroopan unionin muiden alueiden, ja korostaa meriveron ja paikalliselle tuotannolle myönnettyjen verovapautusten merkitystä alueiden sosioekonomiselle kehitykselle.

- (4) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan toimeenpanoon tähtäävistä toimista 14 päivänä maaliskuuta 2000 annetun komission kertomuksen mukaan kyseinen artikla on pantava täytäntöön yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa näiden esittämien yksityiskohdistaisten pyyntöjen perusteella.
- (5) Ranska esitti 12 päivänä maaliskuuta 2002 komissiolle pyynnön meriverosta vapauttamisen jatkamiseksi vielä kymmenen vuoden ajan. Pyyntöä ei täsmennetty tuotteita, jotka oli tarkoitus vapauttaa verosta tulevassa järjestelmässä, eikä porrastettuja verokantoja, joita sovellettaisiin paikallisiin tuotteisiin ja muihin tuotteisiin, eikä myöskään annettu perusteluja verovapautuksen ja porrastettujen verokantojen suhteesta merentakaisten departementtien luonnonhaittoihin. Täydellisen pyynnön puuttumisen aiheuttaman oikeudellisesti sääntelemättömän tilanteen välttämiseksi näissä olosuhteissa päätöksen 89/688/ETY soveltamisaikaa jatkettiin yhdellä vuodella päätöksellä 2002/973/EY ⁽⁴⁾.
- (6) Ranska esitti komissiolle 14. huhtikuuta 2003 uuden pyynnön, joka täytti edellä mainitut vaatimukset. Ranskan viranomaiset toivoivat tässä pyynnössä, että neuvoston päätöstä sovellettaisiin 15 vuoden ajan ja että järjestelmän mukauttamistarvetta tarkasteltaisiin joka kolmas vuosi. Ranska halusi soveltaa meriveroa koskevaa porrastettua verotusjärjestelmää siten, että merentakaisten departementtien ulkopuolelta lähtöisin olevia tuotteita voitaisiin verottaa ankarammin kuin kyseisten merentakaisten departementtien omia tuotteita. 10 prosenttiyksikön porrastusta sovellettaisiin pääasiassa perustuotteisiin ja tuotteisiin, joiden osalta paikallisen tuotannon ja ulkopuolisen tuotannon välillä on päästy tasapainoon. 20 prosenttiyksikön porrastus koskisi tuotteita, joiden tuotanto edellyttää suuria investointeja, jotka vaikuttavat pienille markkinoille paikallisesti valmistettujen tavaroiden omakustannushintaan. 30 prosenttiyksikön porrastusta sovellettaisiin pääasiassa suurten yritysten valmistamiin tuotteisiin ja tuotteisiin, jotka ovat merentakaisten departementtien naapurimaista lähtöisin olevan tuonnin kannalta erittäin haavoittuvassa asemassa. 50 prosenttiyksikön porrastusta sovellettaisiin Guyanassa ja Réunionissa alkoholiin, erityisesti rommiin. Ranskan pyynnössä toivotaan myös lisätoimenpiteitä, kuten mahdollisuutta vapauttaa paikallisesti valmistettuja tuotteita koskevasta meriverosta yritykset, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 550 000 euroa, mahdollisuutta alentaa 15 prosentilla meriveron perusteena olevaa määrää paikallisesti valmistettujen tuotteiden osalta ja paikallisviranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä sellaisten tuotteiden, joihin meriveroa koskevaa porrastettua verokantaa voidaan soveltaa, luetteloiden päivittämiseksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 15. tammikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 39.

⁽³⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 46, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/973/EY (EYVL L 337, 31.12.2002, s. 83).

⁽⁴⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 83.

- (7) Komissio on arvioinut tämän pyynnön ottaen huomioon merentakaisien departementtien teollisuustuotannon toimintaa vaavaavien haittojen vakavuuden. Suurimmat haitat johtuvat perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa mainituista seikoista, joita ovat syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista. On otettava huomioon myös ajoittaiset luonnonilmiöt, kuten pyörremyrskyt, tulivuorenpurkaukset tai maanjäristykset.
- (8) Syrjäinen sijainti haittaa henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta. Riippuvuutta ilma- ja meriliikenteestä pahentaa se, että näiden alojen vapauttaminen on kesken. Koska kyseiset liikennemuodot ovat tehottomampia ja kalliimpia kuin maantie- ja rautatieliikenne tai Euroopan laajuiset verkot, ne myös kasvattavat epäsuorasti tuotantokustannuksia.
- (9) Syrjäisen sijainnin lisäksi tuotantokustannuksia nostavat myös alueen raaka-aine- ja energiariippuvuus, varastojen perustamisen välttämättömyys ja tuotantovälineiden hankinnassa ilmenevät vaikeudet.
- (10) Markkinoiden pieni koko ja alueen valtioiden heikosta ostovoimasta johtuva viennin kehittymättömyys ovat johtaneet siihen, että pienten markkinoiden tarpeiden tyydyttämiseksi pidetään yllä monipuolisia mutta volyymiltään rajallisia tuotantolinjoja, mikä puolestaan rajoittaa mittakaavaetujen toteutumismahdollisuuksia. Merentakaisissa departementeissa valmistettujen tuotteiden "vientä" Ranskaan tai muihin jäsenvaltioihin on vaikeaa, koska kuljetuskustannukset nostavat näiden tuotteiden hintaa, jolloin niiden kilpailukyky heikkenee. Paikallisten markkinoiden heikkous johtaa lisäksi ylisuuriin varastoihin, mikä heikentää niin ikään yritysten kilpailukykyä.
- (11) Koska tarvitaan asianmukaisen koulutuksen saaneita ja nopeaan toimintaan kykeneviä erikoistuneita huoltoyksiköitä ja koska alihankintaan on lähestulkoon mahdollonta turvautua, yritysten kulut kasvavat ja tilanne vaikuttaa niiden kilpailukykyyn.
- (12) Näiden haittojen vuoksi paikallisesti valmistettujen tuotteiden omakustannushinta kasvaa. Jos erityistoimenpiteitä ei olisi, nämä tuotteet eivät pystyisi kilpailemaan sellaisten ulkopuolelta lähtöisin olevien tuotteiden kanssa, jotka eivät kärsi näistä haitoista, vaikka huomioon otettaisiin vielä näiden tuotteiden kuljettamisesta merentakaisiin departementteihin aiheutuvat kustannukset. Paikallistuotteiden huonon kilpailukykyyn vuoksi ei ole mahdollista ylläpitää paikallistuotantoa, mikä puolestaan vaikuttaisi vahingollisesti merentakaisissa departementeissa elävän väestön työllisyyteen.
- (13) Lisäksi merentakaisista departementeista peräisin olevat tuotteet kärsivät siitä, että niillä on eurooppalaiset omakustannushinnat, minkä vuoksi erityisesti maatalousalan paikallisten tuotteiden on vaikeaa kilpailla työvoimakustannuksiltaan huomattavasti halvemmissa naapurimaissa tuotettujen tuotteiden kanssa.
- (14) Ranskan pyyntöä on tarkasteltu suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jotta voitaisiin yleisesti varmistaa, että Ranskan viranomaisten ehdottamat porrastetut verokannat eivät ole omakustannushinnan perusteella selkeästi ylimitoitettuja verrattaessa paikallisten tuotteiden kärsimiä haittoja ulkopuolelta lähtöisin oleviin tuotteisiin nähden.
- (15) Näiden seikkojen perusteella komissio ehdottaa, että annettaisiin lupa ottaa käyttöön niitä tuotteita koskeva vero, joiden paikalliseen tuotantoon voidaan soveltaa verovapautuksia tai -alennuksia merentakaisissa departementeissa. Porrastetun verokannan ansiosta paikallisen tuotannon kilpailukyky elpyy ja työpaikkoja luova toiminta säilyy merentakaisissa departementeissa. On laadittava kutakin merentakaista departementtia koskeva erillinen tuoteluettelo, koska kunkin merentakaisen departementin paikalliset tuotteet ovat erilaisia.
- (16) On kuitenkin syytä täyttää sekä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan että 90 artiklan vaatimukset ja samalla varmistaa yhteisön oikeuden ja sisämarkkinoiden johdonmukaisuus. Tämän vuoksi on rajoituttava ehdottoman välttämättömiin ja toivottuihin tavoitteisiin nähden kohtuullisiin toimenpiteisiin ottaen huomioon syrjäisestä sijainnista aiheutuvat haitat. Yhteisön kehityksen soveltamisalaan kuuluukin luettelo herkistä tuotteista, joiden osalta on voitu perustella, että niiden paikalliset tuotantokustannukset on huomattavasti suuremmat kuin vastaavien ulkopuolelta peräisin olevien tuotteiden tuotantokustannukset. Verotaso on kuitenkin mukautettava siten, että meriveroon sovellettavan porrastetun verokannan tavoitteena on ainoastaan korvata nämä haitat eikä tehdä meriverosta sisämarkkinoiden toimintaperiaatteiden vastaista suojautumiskeinoa.

- (17) Yhteisön oikeuden johdonmukaisuuden vuoksi porrastettua verokantaa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka saavat maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisien departementtien hyväksi (Poseidom) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklassa säädettyjä tukia, varsinkin kun ne kuuluvat erityiseen hankintajärjestelmään.
- (18) Tuotteet, joihin voidaan soveltaa verovapautuksia tai -alennuksia paikallisen tuotannon edistämiseksi, voidaan jakaa kolmeen luokkaan sen mukaan, minkä suuruista verokannan porrastusta ehdotetaan sallittavaksi (10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä).
- (19) Paikalliset tuottajat, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 550 000 euroa, on kuitenkin voitava vapauttaa verosta. Näin ollen, kun näiden tuottajien valmistamiin tuotteisiin sovelletaan ainoastaan veronalennusta, olisi säädettävä, että erot voivat ylittää sallitut enimmäismäärät. Tämän säännöksen soveltaminen ei saisi kuitenkaan johtaa siihen, että enimmäismäärät kasvavat yli viidellä prosenttiyksiköllä.
- (20) Johdonmukaisuuden vuoksi olisi säädettävä, että yritysten, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 550 000 euroa, suunniteltu vapauttaminen liitteeseen kuulumattomia paikallisesti valmistettuja tuotteita koskevasta meriverosta merkitsee kyseisten tuotteiden osalta verokannan porrastusta, joka riippuu siitä, ovatko tuotteet paikallisesti vai muualla valmistettuja. Verokannan porrastus ei saisi edellä mainitun tapauksen tapaan ylittää viittä prosenttiyksikköä.
- (21) Veron tarkoitusta koskevat vaatimukset vastaavat merentakaisien departementtien sosioekonomista kehittämistä koskevan tuen tavoitteita, joista säädettiin jo päätöksessä 89/688/ETY. Tällaisten verotulojen sisällyttäminen merentakaisien departementtien talous- ja verotusjärjestelmään ja niiden kohdentaminen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on oikeudellinen velvoite.
- (22) Liitteessä mainittujen tuotteiden luetteloita on päivitettävä merentakaisissa departementeissa mahdollisesti kehittyvän uuden tuotannon vuoksi, paikallista tuotantoa on suojeltava, jos se vaarantuu tiettyjen kaupallisten menettelyjen takia, ja tämän seurauksena on muutettava sovellettavien verovapautusten tai -alennusten määrää. Tämä merkitsee sitä, että neuvoston olisi voitava vahvistaa tarvittavat toimenpiteet tämän päätöksen soveltamiseksi erityisesti sen vuoksi, että niillä saattaa olla meriverosta kertyvien tulojen vastaanottajien

kannalta merkittävä talousarviovaikutus. Lisäksi kyseisiä toimenpiteitä koskevat toimet on tarpeen toteuttaa nopeasti, minkä vuoksi on perusteltua, että neuvosto antaa asiaankuuluvat säännökset määräenemmistöllä komission ehdotuksesta nopeutettua menettelyä noudattaen.

- (23) Ranskan olisi ilmoitettava komissiolle kaikki tämän päätöksen perusteella käyttöön otetut järjestelyt.
- (24) Järjestelyjen kestoksi vahvistetaan kymmenen vuotta. Ehdotetusta järjestelmästä on syytä kuitenkin laatia arvio viiden vuoden sisällä. Ranskan viranomaisten olisi näin ollen toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2008 kertomus sallittujen järjestelyjen soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämiseksi tai säilyttämisessä ottaen huomioon merentakaisien departementtien haitat. Tuoteluetteloja ja sallittuja vapautuksia voidaan tarvittaessa tarkistaa kertomuksen perusteella.
- (25) Jotta voitaisiin varmistaa päätöksissä 89/688/ETY ja 2002/973/EY säädettyjen järjestelyjen jatkuvuus, tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2004. Jotta Ranskan viranomaiset pystyisivät panemaan kansallisessa laissaan täytäntöön tämän päätöksen sisällön, olisi säädettävä, että niitä tuotteita, joihin voidaan soveltaa porrastettua verokantaa, koskevat päätöksen säännökset ja päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet tulevat voimaan 1 päivänä elokuuta 2004. Lisäksi oikeudellisesti sääntelemättömän tilanteen välttämiseksi on syytä jatkaa päätöksen 89/688/ETY soveltamista 31 päivään heinäkuuta 2004.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä perustamissopimuksen 23, 25 ja 90 artiklassa säädetään, Ranskan viranomaisille annetaan lupa soveltaa 1 päivään heinäkuuta 2014 meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta liitteessä tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka valmistetaan paikallisesti Guadeloupen, Guyanan, Martiniquen ja Réunionin Ranskan merentakaisissa departementeissa.

Vapautusten tai alennusten on oltava sopusoinnussa yhteisön kehys huomioon ottaen merentakaisien departementtien taloudellisen ja sosiaalisen kehittämisstrategian kanssa, ja niillä on edistettävä paikallista toimintaa siten, että ne eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

2. Muualta kuin merentakaisista departementeista lähtöisin oleviin samankaltaisiin tuotteisiin sovellettavien verokantojen osalta 1 kohdassa tarkoitettujen täydellisten vapautukset tai alennukset eivät saa johtaa eroihin, jotka ylittävät:

- a) 10 prosenttiyksikköä liitteen A osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;
- b) 20 prosenttiyksikköä liitteen B osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;
- c) 30 prosenttiyksikköä liitteen C osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

3. Jotta Ranskan viranomaiset voisivat vapauttaa verosta sellaisen toimijan, jonka vuotuinen liikevaihto on alle 550 000 euroa, paikallisesti tuottamat tuotteet, 2 kohdassa säädettyjä eroja voidaan kasvattaa enintään viidellä prosenttiyksiköllä.

4. Ranskan viranomaiset voivat kuitenkin soveltaa erilaista verotusta edellä 3 kohdassa tarkoitettujen toimijain paikallisesti tuottamiin tuotteisiin, joita ei mainita liitteessä, vapautuksen soveltamiseksi tällaisiin tuotteisiin. Verotuksellinen ero ei saa kuitenkaan ylittää viittä prosenttiyksikköä.

2 artikla

Ranskan viranomaisten on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1452/2001 2 ja 3 artiklassa säädettyyn erityiseen hankintajärjestelmään kuuluviin tuotteisiin samanlaista verotusta kuin ne soveltavat paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin.

3 artikla

Neuvosto vahvistaa määränemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavat toimenpiteet tämän päätöksen soveltamiseksi. Nämä toimenpiteet koskevat liitteessä mainittujen tuotteiden luetteloiden päivittämistä merentakaisissa departementeissa kehittyvän uuden paikallisen tuotannon vuoksi [...] ja kiireellisten toimenpiteiden toteuttamista, jos jokin paikallinen tuotanto vaarantuu tiettyjen kaupallisten menettelyjen takia.

4 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 artiklassa tarkoitettujen verojärjestelyjen.

Ranskan viranomaisten on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2008 kertomus 1 artiklassa tarkoitettujen verojärjestelyjen soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämiseksi tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpiä alueita koskevat haitat.

Komission on tämän kertomuksen perusteella toimitettava neuvostolle kertomus, jossa esitetään kattava taloudellinen ja sosiaalinen analyysi, ja tarvittaessa ehdotus tämän päätöksen säännösten mukauttamiseksi.

5 artikla

Päätöksen 1—4 artiklaa sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2004.

Päätöksen 6 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

6 artikla

Jatketaan päätöksen 89/688/ETY voimassaoloaikaa 31 päivään heinäkuuta 2004.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä helmikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. McCREEVY

LIITE

A. Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen (*) mukaisesti

1. Guadeloupen departementti

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305 ei kuitenkaan 0305 10, 0403, 0405, 0406, 08 ei kuitenkaan 0807, 1106, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808, 3809, 3925 ei kuitenkaan 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00 ja 3925 90, 4012, 4407 10, 4409 ei kuitenkaan 4409 20, 4415 20, 4818 ei kuitenkaan 4818 10, 4818 20 ja 4818 30, 4820, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8419 19 00, 8471, 8902 00 18 ja 8903 99.

2. Guyanan departementti

3824 50, 6810 11.

3. Martiniquen departementti

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305, 0403 ei kuitenkaan 0403 10, 0406, 0706 10 00, 0707, 0709 60, 0709 90, 0710, 0711, 08 ei kuitenkaan 0807, 1106, 1209, 1212, 1904, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505 10 00, 2505 90 00, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808 90, 3809 91, 3820 00 00, 4012, 4401, 4407, 4408, 4409, 4415 20, 4418 ei kuitenkaan 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 ja 4418 90, 4421 90, 4811, 4820, 6902, 6904 10 00, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8402 90 00, 8419 19 00, 8438, 8471 ja 8903 99.

4. Réunionin departementti

0105, 0207, 0208, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405, 0406, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711, 08, 0904, 0905 00 00, 0910 91, 1106, 1212, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1902 ei kuitenkaan 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30 ja 1902 40, 1904, 2001, 2005 ei kuitenkaan 2005 51, 2006, 2007, 2103, 2104, 2201, 2309, 2710, 2712, 3211 00 00, 3214, 3402, 3505, 3506, 3705 10 00, 3705 90 00, 3804 00, 3808, 3809, 3811 90, 3814 00, 3820, 3824, 39 ei kuitenkaan 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00 ja 3925 30 00, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 ei kuitenkaan 4409 20, 4415 20, 4421, 4806 40 90, 4811, 4818 ei kuitenkaan 4818 10, 4820, 6306, 6809, 6811 90 00, 7009, 7312 90, 7314 ei kuitenkaan 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49 ja 7314 50 00, 7606, 8310, 8418, 8421, 8471, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902 00 18, 8903 99, 9001, 9021 29 00, 9405, 9406 ei kuitenkaan 9406 00, 9506.

B. Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tuotteista yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen (*) mukaisesti

1. Guadeloupen departementti

0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305 10, 0306, 0307, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0706 10 00, 0707 00, 0709 60, 0709 90, 0807, 1008 90 90, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 1905, 2105 00, 2201 10, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00, 3925 90, 3926 10 00, 3926 90, 4409 20, 4418, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610 10 00, 7610 90 90, 9401, 9403, 9404 ja 9406.

2. Guyanan departementti

0303 79, 0306 13, 0403 10, 1006 20, 1006 30, 2009 80, 2202 10, 2309 90, 2505 10 00, 2517 10, 2523 21 00, 3208 20, 3209 10, 3917, 3923, 3925, 7308 90 ja 7610 90.

3. Martiniquen departementti

0210, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0405, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0807, 1008 90 90, 1102, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 2105 00, 2106, 2201, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3808 ei kuitenkaan 3808 90, 3809 ei kuitenkaan 3809 91, 3820 ei kuitenkaan 3820 00 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925, 3926, 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 ja 4418 90, 4818, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 9401, 9403, 9404, 9405 60 ja 9406.

(*) Tariffi- ja tilastonimikkeistöistä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liite I (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2344/2003 (EUVL L 346, 31.12.2003, s. 38).

4. Réunionin departementti

0306, 0307, 0409 00 00, 0603, 0604, 0709 60, 0901 21 00, 0901 22 00, 0910 10 00, 0910 30 00, 1507 90, 1508 90, 1510 00 90, 1512 19, 1515 29, 1516, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30, 1902 40, 1905, 2005 51, 2008, 2105 00, 2106, 2828 10 00, 2828 90 00, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301, 3305, 3401, 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00, 3925 30 00, 4012, 4418, 4818 10, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 4911 91, 7308, 7309 00, 7310, 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49, 7314 50 00, 7326, 7608, 7610, 7616, 8419 19 00, 8528, 9401, 9403, 9404 ja 9406 00.

C. Luettelo 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tuotteista yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen⁽¹⁾ mukaisesti

1. Guadeloupen departementti

0901 11 00, 0901 12 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 2006, 2007, 2009, 2106, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 3705 10 00, 3705 90 00, 7009 91 00, 7009 92 00, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ ja 2208 90⁽²⁾

2. Guyanan departementti

2208 40, 4403 49 ja 4407 29

3. Martiniquen departementti

0901 11 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 1905, 2006, 2007, 2008, 2009, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 7009, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ ja 2208 90⁽²⁾

4. Réunionin departementti

2009, 2202 10 00, 2202 90, 2203 00, 2204 21, 2206 00, 2208 40, 2402 20, 2403, 7113, 7114, 7115, 7117, 8521, 2208 70⁽²⁾ ja 2208 90⁽²⁾.

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liite I (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2344/2003 (EUVL L 346, 31.12.2003, s. 38).

⁽²⁾ Vain nimikkeeseen 2208 40 kuuluvat rommipohjaiset tuotteet.

KOMISSIO

KOMISSIION SUOSITUS,
annettu 17 päivänä helmikuuta 2004,
neuvoston direktiivin 95/53/EY mukaisesta rehujen yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta vuodeksi 2004

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/163/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista 25 päivänä lokakuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 95/53/EY veloitetaan komissio laatimaan yhteisön tason virallisten tarkastusten tuloksia koskeva yleinen kokonaiskertomus. Kertomus pohjautuu jäsenvaltioilta vuoden 2002 tarkastusohjelmien täytäntöönpanosta saatuihin tietoihin.
- (2) Jäsenvaltiot totesivat vuonna 2003, että eräiden seikkojen osalta on tarpeen toteuttaa yhteensovitettu tarkastusohjelma vuonna 2004.
- (3) Haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/32/EY⁽²⁾ vahvistetaan aflatoksiini B₁:n enimmäispitoisuus rehuissa, mutta yhteisöllä ei ole säännöksiä muista mykotoksiineista kuten okratoksiini A:sta, tsearalenonista, deoksinivalenolista ja fumonisiineistä. Tietojen saaminen kyseisten mykotoksiinien esiintymisestä pistokokeiden avulla olisi hyödyllistä tilanteen arvioimiseksi asianmukaisen lainsäädännön kehittämistä varten. Lisäksi tietyt rehuaineet kuten vilja- ja öljykasvien siemenet ovat erityisen alttiit mykotoksiinikontaminaatiolle sadonkorjuu-, varastointi- ja kuljetusolojen vuoksi. Koska mykotoksiinipitoisuudet vaihtelevat vuosittain, kaikista manituista mykotoksiineista on aiheellista kerätä tiedot useina peräkkäisinä vuosina.
- (4) Aikaisemmat tarkastukset, joilla on pyritty selvittämään antibioottien ja kokkidiostaattien esiintymistä eräissä rehuissa, missä kyseisten aineiden käyttö on kielletty,

osoittavat, että tällaisia rikkomuksia ilmenee edelleen. Löydösten tiheys ja asian arkaluonteisuus oikeuttavat jatkamaan tarkastuksia.

- (5) On tärkeää varmistaa, että eläinperäisten rehuaineiden käyttöä rehuissa koskevat rajoitukset, sellaisina kuin niistä säädetään asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, on pantu tosiasiallisesti täytäntöön.
- (6) Medroksiprogesteroniasetaatin löytyminen ihmisten ja eläinten ravintoketjusta korostaa rehutoimitusten valinnan tärkeyttä turvallisuuden varmistamiseksi eläinten ravinnossa. Eräät rehujen ainesosat ovat elintarviketeollisuuden tai muiden teollisuudenalojen tai kaivos-toiminnan sivutuotteita. Teollisuusperäisten rehuaineiden alkuperä ja jalostusmenetelmä voivat olla erityisen merkittäviä tuotteiden turvallisuuden kannalta. Siksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon tämä näkökohta suorittaessaan tarkastuksiaan.
- (7) Tässä suosituksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ANTAA TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Suositellaan, että jäsenvaltiot toteutettaisivat vuonna 2004 yhteensovitetun tarkastusohjelman, jolla pyrittäisiin selvittämään seuraavaa:
 - a) mykotoksiinien (aflatoksiini B₁:n, okratoksiini A:n, tsearalenonin, deoksinivalenolin ja fumonisiinien) pitoisuudet rehuissa sekä määrittäminen. Näytteidenotto voidaan toteuttaa pistokokein tai kohdennetulla otannalla. Kohdennetussa otannassa näytteiden olisi oltava rehuaineita, joiden epäillään sisältävän korkeita mykotoksiinipitoisuuksia, esimerkiksi vilja- tai öljykasvien

⁽¹⁾ EYVL L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/46/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55).

⁽²⁾ EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/100/EY (EUVL L 285, 1.11.2003, s. 33).

siemeniä, öljyhedelmiä tai niistä tehtyjä tuotteita ja sivutuotteita sekä rehuaineita, joita on varastoitu pitkän aikaa tai kuljetettu meritse pitkiä matkoja. Tarkastusten tuloksista olisi raportoitava liitteessä I esitettyä mallia käyttäen;

b) eräät tiettyjen eläinlajien ja -ryhmien rehun lisäaineina käytetyt sallitut tai kielletyt lääkeaineet ei-lääkinnällisissä esiseoksissa ja rehuseoksissa, joissa kyseisten lääkeaineiden käyttö on kielletty. Tarkastukset olisi kohdistettava kyseisten lääkeaineiden esiintymiseen esiseoksissa ja rehuseoksissa, jos toimivaltainen viranomaisen arvio rikkomukset todennäköisimmiksi. Tuloksista olisi raportoitava liitteessä II esitettyä mallia käyttäen;

c) eläinperäisten rehuaineiden tuotantoa ja käyttöä koskevien rajoitusten täytäntöönpano liitteen III mukaisesti;

d) rehuseosten valmistajien käyttämät menetelmät teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa ja kyseisten aineiden laadun ja turvallisuuden varmistamisessa liitteessä IV esitettyllä tavalla.

2. Suositellaan, että jäsenvaltiot sisällyttävät 1 kohdassa tarkoitettua yhteensovitettua tarkastusohjelman tulokset erillisenä lukuna tarkastustoimia koskevaan vuosikertomukseensa, joka on jätettävä viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2005 direktiivin 95/53/EY 22 artiklan 2 kohdan sekä yhdenmukaistetun kertomusmallin viimeisimmän version mukaisesti.

Tehty Brysselissä 17 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Tiettyjen mykotoksiinien (alfatoksiini B₁:n, okratoksiini A:n, tsearalenonin, deoksinivalenolin ja fumonisiinien) pitoisuudet rehuissa

Kaikista testinäytteistä saadut yksittäiset tulokset; 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kertomusmalli

Rehut		Näytteiden otto (pistokokein tai kohdennetusti)	Mykotoksiinityyppi ja -pitoisuus (µg/kg:ssa rehua, jonka suhteellinen kosteus on 12 %)				
Tyyppi	Alkuperä- maa		Aflatoksiini B ₁	Okratoksiini A	Tsearalenoni	Deoksinivalenoli	Fumonisiinit (*)

(*) Fumonisiinipitoisuus sisältää B₁, B₂ ja B₃-fumonisiinit.

Toimivaltaisen viranomaisen olisi edelleen selvitettävä seuraavaa:

- toimet, joihin on ryhdytty, jos B₁-aflatoksiinin enimmäistaso on ylitetty,
- käytetyt määritysmenetelmät,
- toteamisrajat.

LIITE II

Tiettyjen rehun lisäaineina kiellettyjen lääkeaineiden esiintyminen

Eräitä antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita voidaan käyttää laillisesti lisäaineina tietyille eläinlajeille ja -ryhmille tarkoitetuissa esiseoksissa ja rehuseoksissa, jos ne on sallittu rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/524/ETY⁽¹⁾.

Kiellettyjen lääkeaineiden esiintyminen rehuissa on rikkomus.

Tarkastettavat lääkeaineet olisi valittava seuraavasta luettelosta.

1) Vain tietyille eläinlajeille ja -ryhmille tarkoitetuissa rehuissa lisäaineina sallitut lääkeaineet:

avilamysiini	monensiininatrium
dekokinaatti	narasiini
diklatsuriili	narasiini-nikarbatsiini
flavofosfolipoli	robenidiinihydrokloridi
halofuginoni-hydrobromidi	salinomysiininatrium
lasalosiidinatrium A	semduramitsiininatrium.
maduramisiiniammonium, alfa	

2) Lääkeaineet, joita ei enää sallita rehun lisäaineina:

amproliumi	nikarbatsiini
amproliumi/etopabaatti	nifursoli
arprinosiidi	olakvindoksia
avoparsiini	ronidatsoli
karbadoksi	spiramysiini
dimetridatsoli	tetrasykliinit
dinitolmidi	tylosiinifosfaatti
ipronidatsoli	virginiamysiini
metiklorpindoli	sinkkibasitrasiiini
metiklorpindoli/metyylibensokvatti	muut mikrobilääkkeet.

3) Lääkeaineet, jotka eivät ole olleet milloinkaan sallittuja rehun lisäaineina:

muut aineet.

Kaikista vaatimusten vastaisista testinäytteistä saadut yksittäiset tulokset; kertomusmalli 1 kohdan b alakohdan mukaisesti

Rehutyypin (eläinlaji ja -ryhmä)	Todettu aine	Pitoisuustaso	Rikkomuksen peruste ^(*)	Toteutetut toimet

(*) Syy kielletyn aineen esiintymiseen rehussa toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tutkimuksen perusteella.

Toimivaltaisen viranomaisen olisi edelleen selvitettävä seuraavaa:

- testinäytteiden kokonaislukumäärä
- tutkittujen aineiden nimet
- käytetyt määrittämenetelmät
- toteamisrajat.

(1) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

LIITE III

Eläinperäisten rehuaineiden tuotannon ja käytön rajoitukset

Sanotun rajoittamatta direktiivin 95/53/EY 3—13 artiklan ja 15 artiklan soveltamista, jäsenvaltioiden olisi vuoden 2004 aikana toteutettava yhteensovitettu tarkastusohjelma, jolla tarkastetaan, onko eläinperäisten rehuaineiden tuotantoa ja käyttöä koskevia rajoituksia noudatettu.

Erityisesti sen varmistamiseksi, että kieltoa eläinproteiinin käytöstä eräiden eläinten ruokinnassa todella noudatetaan tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾ liitteessä IV määrättyllä tavalla, jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön kohdistettuun näytteenottoon perustuva erityinen tarkastusohjelma. Ohjelman taustalla olisi direktiivin 95/53/EY 4 artiklan mukaisesti oltava riskiperusteinen strategia, jossa otetaan huomioon kaikki vaiheet ja tilat, joissa rehua tuotetaan, käsitellään ja hallinnoidaan. Jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota niiden perusteiden määrittelyyn, joihin riskin voidaan katsoa liittyvän. Kunkin perusteen painotuksen olisi oltava oikeassa suhteessa riskiin. Tarkastustiheyden ja tiloissa analysoitavien näytteiden lukumäärän olisi oltava oikeassa suhteessa kyseisille tiloille annettujen painotusten yhteenlasketun määrän kanssa.

Valvontaohjelmaa laadittaessa olisi otettava huomioon seuraavat ohjeelliset tilat ja perusteet:

Tilat	Arviointiperusteet	Korjauskertoimet
Rehutehtaat	<ul style="list-style-type: none"> — Rehutehtaat, joilla on erilliset linjat märehijöille sekä muille kuin märehijöille tarkoitettujen sellaisten rehuseosten tuottamiseen, jotka sisältävät poikkeuksen saaneita prosessoituja eläinperäisiä proteiineja — Rehutehtaat, joilla sääntöjä on jätetty noudattamatta aikaisemmin tai joilla sääntöjen noudattamatta jättämistä voidaan epäillä — Rehutehtaat, joilla prosessoidaan suuria määriä maahantuotua rehua, jonka proteiinipitoisuus on korkea, esim. kalajauhoa, soijajauhoa, maissintärkkelysjauhoa ja proteiiniitivistettä — Rehutehtaat, joilla tuotetaan suuria määriä rehuseoksia — Sisäisistä operatiivisista menettelyistä johtuva ristikontaminaation riski (kuten vakiosilot tietyille tuotteille, linjojen erottamisen valvonta, ainesosien valvonta, omavalvontalaboratorio, näytteenotto-menettelyt) 	
Rajavalvontapisteen ja muut yhteisöön tuontipaikat	<ul style="list-style-type: none"> — Suuri/pieni määrä maahantuotua rehua — Rehuja, joiden proteiinipitoisuus on suuri 	
Maatilat	<ul style="list-style-type: none"> — Tilat, jotka tekevät rehusekoituksen itse ja käyttävät poikkeuksen saaneita prosessoituja eläinperäisiä proteiineja — Tilat, joilla pidetään sekä märehijöitä että muita lajeja (ristiruokinnan vaarat) — Tilat, joille rehuja ostetaan irtorehuna 	
Jälleenmyyjät	<ul style="list-style-type: none"> — Tukkuliikkeet ja välivarastot, joissa pidetään rehuja, joiden proteiinipitoisuus on suuri — Suuret määrät kaupattavaa irtorehua — Ulkomailla tuotettujen rehuseosten jälleenmyyjät 	

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

Tilat	Arviointiperusteet	Korjauskertoimet
Rahtisekoittajat	<ul style="list-style-type: none"> — Rahtisekoittajat, jotka tuottavat rehua sekä märehitijöiden että muiden kuin märehitijöiden ruokintaa varten — Rahtisekoittajat, jotka ovat aikaisemmin jättäneet noudattamatta sääntöjä tai joiden voidaan epäillä olevan noudattamatta niitä — Rahtisekoittajat, jotka käsittelevät rehua, jonka proteiinipitoisuus on suuri — Rahtisekoittajat, jotka tuottavat suuria määriä rehua — Palvelun kohteena olevia maatiloja on paljon, joukossa myös märehitijöitä pitäviä maatiloja 	
Kuljetusvälineet	<ul style="list-style-type: none"> — Prosessoitujen eläinperäisten proteiinien ja rehujen kuljetukseen tarkoitettut ajoneuvot — Ajoneuvot, joiden osalta sääntöjä on jätetty noudattamatta aikaisemmin tai joilla sääntöjen noudattamatta jättämistä voidaan epäillä 	

Vaihtoehtona näille ohjeellisille tiloille ja perusteille jäsenvaltiot voivat toimittaa omat riskiarvionsa komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004, tai 31 päivänä toukokuuta 2004 niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004.

Näytteenotto olisi kohdennettava eriin tai tilanteisiin, joissa ristikontaminaatio kiellettyjen prosessoitujen proteiinien kanssa on todennäköisintä (ensimmäinen erä sellaisen rehu kuljetuksen jälkeen, joka on sisältänyt kiellettyjä eläinproteiineja, tai tuotantolinjan teknisten ongelmien tai muutosten jälkeen, tai kun irtorehun varastosäiliöissä tai siloissa on tehty muutoksia).

Jokaisessa jäsenvaltiossa olisi suoritettava vuosittain vähintään 10 tarkastusta 100 000 tonnia tuotettua rehuseosta kohti. Jokaisessa jäsenvaltiossa olisi suoritettava vuosittain vähintään 20 virallista näytteenottoa 100 000 tonnia tuotettua rehuseosta kohti. Ennen vaihtoehtoisten menetelmien hyväksymistä näytteiden analysoinnissa olisi käytettävä eläinperäisten ainesosien mikroskooppisen tutkimuksen ja arvioinnin suuntaviivoista rehujen virallista tarkastusta varten annetussa komission direktiivissä 98/88/EY⁽¹⁾ säädettyä mikroskooppista tutkimusta ja arviointia. Kiellettyjen eläinperäisten ainesosien pieniäkin pitoisuuksia rehuissa olisi pidettävä rehukiellon rikkomisena.

Tarkastusohjelmista saatavat tulokset olisi toimitettava komissiolle seuraavia malleja käyttäen:

(¹) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 45.

C. Tiivistelmä märehitöjille tarkoitetuissa rehuissa esiintyneistä kielletyistä prosessoituista eläinperäisistä proteiineista

	Näytteenottoaika	Kontaminaatiotyyppi ja -aste	Sovelletut sanktiot (tai muut toimenpiteet)
1			
2			
3			
4			
5			
...			

Lisäksi jäsenvaltioiden olisi analysoitava rehuksi tarkoitetut rasvat ja kasviöljyt selvittääkseen luujäämien esiintyminen ja sisällytettävä kyseisten analyysien tulokset tämän suosituksen 2 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen.

LIITE IV

Teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa käytetyt menetelmät

Toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on yksilöidä ja kuvailla lyhyesti menetelmät, joita rehuseosten valmistajat käyttävät teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa. Joissakin menetelmissä saatetaan määrittellä etukäteen toimitettavien tuotteiden tai toimittajien erityispiirteet tai niille asetettavat vaatimukset. Toisissa menetelmissä rehuseosten valmistajat tarkastavat itse toimitusten vaatimustenmukaisuuden niitä vastaanottaessaan.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi osoitettava kunkin yksilöidyn (toimitusten valintaan ja arviointiin liittyvän) menetelmän hyödyt ja haitat rehujen turvallisuuden kannalta. Viranomaisten olisi myös arvioitava potentiaaliset riskit huomioon ottaen, onko menetelmä hyväksyttävä, puutteellinen vai hylättävä rehujen turvallisuuden takaamiseksi, ja perusteltava päätös.

Menetelmien arviointi

Menetelmä (lyhyt kuvaus, myös rehuaineen hyväksymis-/hylkäämisperuste)	Hyödyt	Haitat	Arvio menetelmien hyväksyttävyydestä

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä helmikuuta 2004,**

Vicia faba L. -lajin sellaisten tiettyjen siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 66/401/ETY vaatimuksia, tehdyn päätöksen 2004/130/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 492)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/164/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/401/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/61/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2004/130/EY⁽³⁾ sallitaan härkäpavun kevtälajikkeiden sellaisten siementen kaupan pitäminen yhteisössä, jotka eivät täytä direktiivissä 66/401/ETY vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia itävyyden osalta, määriteltyjen ehtojen mukaisesti ja tietyin edellytyksin ajanjaksolla, joka päättyy 15 päivänä helmikuuta 2004.
- (2) Ajanjakso, johon asti siementen kaupan pitäminen on vielä mahdollista lievempiä itävyyksivaatimuksia noudattaen, eli 15 päivään helmikuuta 2004, ei ole riittävä.
- (3) Sen vuoksi kyseistä ajanjaksoa olisi pidennettävä, ja päätös 2004/130/EY olisi muutettava vastaavasti.

- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2004/130/EY 1 artiklassa oleva päivämäärä "15 päivään helmikuuta 2004" päivämäärällä "31 päivään maaliskuuta 2004".

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EUVL L 165, 3.7.2003, s. 23.

⁽³⁾ EUVL L 37, 10.2.2004, s. 32.